

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1782/2003 AL CONSILIULUI
din 29 septembrie 2003**

de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001

CUPRINS

		<i>Pagina</i>
TITLUL I	DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII	183
TITLUL II	DISPOZIȚII GENERALE	184
Capitolul 1	Condiționare	184
Capitolul 2	Modularea și disciplina financiară	185
Capitolul 3	Sistemul de consiliere agricolă	186
Capitolul 4	Sistemul integrat de gestionare și control	186
Capitolul 5	Alte dispoziții generale	189
TITLUL III	REGIM DE PLATĂ UNICĂ.....	190
Capitolul 1	Dispoziții generale	190
Capitolul 2	Stabilirea cuantumului de referință	191
Capitolul 3	Drepturile la plată	192
Secțiunea 1	Drepturile la plată în funcție de suprafață.....	192
Secțiunea 2	Drepturile la plată care fac obiectul unor condiții speciale	194
Capitolul 4	Utilizarea terenurilor în cadrul regimului de plată unică.....	195
Secțiunea 1	Utilizarea terenurilor	195
Secțiunea 2	Drepturile de retragere a terenurilor din circuitul agricol	195
Capitolul 5	Aplicarea regională și facultativă	197
Secțiunea 1	Aplicarea regională.....	197
Secțiunea 2	Aplicarea parțială	199
Secțiunea 3	Excluderile opționale	201
Secțiunea 4	Tranziție opțională	201
TITLUL IV	ALTE SCHEME DE AJUTOR	202
Capitolul 1	Prima specială de calitate pentru grâul dur	202
Capitolul 2	Prima pentru plantele proteaginoase.....	202

	<i>Pagina</i>
Capitolul 3	Ajutorul special pentru orez 203
Capitolul 4	Plata pe suprafață pentru fructele cu coajă 203
Capitolul 5	Ajutorul pentru culturile energetice 205
Capitolul 6	Ajutorul pentru cartofi pentru amidon 205
Capitolul 7	Prima pentru produsele lactate și plățile suplimentare 206
Capitolul 8	Ajutoare regionale speciale pentru culturile arabile 207
Capitolul 9	Ajutorul pentru semințe 207
Capitolul 10	Plățile pe suprafață pentru culturile arabile 207
Capitolul 11	Primele pentru ovine și caprine 211
Capitolul 12	Plățile pentru carnea de vită 213
Capitolul 13	Ajutorul pentru leguminoasele pentru boabe 221
TITLUL V	DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE 222
ANEXA I	Lista schemelor de sprijin care îndeplinesc criteriile prevăzute în articolul 1 229
ANEXA II	Plafoanele naționale prevăzute în articolul 12 alineatul (2) 231
ANEXA III	Cerințele de reglementare în materie de gestionare prevăzute în articolele 3 și 4 232
ANEXA IV	Bunele condiții agricole și de mediu prevăzute în articolul 5 234
ANEXA V	Schemele de sprijin compatibile prevăzute în articolul 26 235
ANEXA VI	Lista plăților directe legate de plata unică prevăzută în articolul 33 236
ANEXA VII	Calcularea cuantumului de referință prevăzut în articolul 37 237
ANEXA VIII	Plafoanele naționale prevăzute în articolul 41 240
ANEXA IX	Lista culturilor arabile prevăzute în articolul 66 241
ANEXA X	Zonele tradiționale de producție a grâului dur prevăzute în articolul 74 242
ANEXA XI	Lista semințelor prevăzute în articolul 99 244

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

întrucât:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 36 și 37 și articolul 299 alineatul (2),

(1) Trebuie definite condițiile comune pentru plățile directe aferente diferitelor scheme de sprijin din cadrul politicii agricole comune.

având în vedere propunerea Comisiei,

(2) Plata integrală a ajutorului direct trebuie condiționată de respectarea normelor în materie de terenuri, de producție și de activitate agricolă. Respectivele norme trebuie să urmărească integrarea, în organizarea comună a pieței, a standardelor de bază în materie de mediu, de siguranță a produselor alimentare, de sănătate și de bunăstare animală, precum și de bune condiții agricole și de mediu. Dacă aceste standarde de bază nu sunt respectate, statele membre ar trebui să suspende ajutorul direct, parțial sau integral, după criterii proporționale, obiective și progresive. Această anulare nu trebuie să aducă atingere sancțiunilor actuale

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Aviz prezentat la 5 iunie 2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 208, 3.9.2003, p. 64.

⁽³⁾ Aviz prezentat la 2 iulie 2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

- sau ulterioare prevăzute în orice alte dispoziții din legislația comunitară sau națională.
- (3) Pentru a se evita abandonarea terenurilor agricole și pentru a asigura menținerea lor în bune condiții agricole și de mediu, trebuie stabilite standarde care se bazează sau nu pe dispozițiile statelor membre. Prin urmare, trebuie definit un cadru comunitar în care statele membre să poată adopta standarde care să țină seama de caracteristicile zonelor în cauză, în special de caracteristicile pedologice și climatice, precum și de tipurile de exploatare agricolă existente (utilizarea terenurilor, rotația culturilor, practicile agricole) și de structura exploatațiilor.
- (4) Ținând cont de faptul că pășunile permanente au un efect pozitiv asupra mediului, trebuie adoptate măsuri destinate să încurajeze menținerea pășunilor permanente existente, pentru a preveni transformarea generalizată a acestora în terenuri arabile.
- (5) Pentru a obține un mai bun echilibru între instrumentele politice concepute pentru promovarea unei agriculturi durabile și cele destinate să încurajeze dezvoltarea rurală, ar trebui introdus un sistem de reducere progresivă a plăților directe, obligatoriu la scară comunitară, pentru anii 2005-2012. Toate plățile directe care depășesc anumite valori ar trebui reduse anual cu un procent dat. Economii realizate ar trebui utilizate pentru finanțarea măsurilor de dezvoltare rurală și repartizate între statele membre, după criterii obiective care urmează să fie stabilite. În același timp, ar trebui să se decidă că un procent dat din aceste sume trebuie să rămână în statele membre în care au fost generate. Până în anul 2005, statele membre pot continua aplicarea mecanismului actual al modulării voluntare prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1259/1999 din 17 mai 1999 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în conformitate cu politica agricolă comună ⁽¹⁾.
- (6) Pentru ca sumele destinate finanțării politicii agricole comune (rubrica 1a) să respecte plafoanele anuale fixate în perspectivele financiare, ar trebui prevăzut un mecanism financiar care să ajusteze plățile directe, dacă este cazul. Ar trebui decisă o ajustare a ajutorului direct dacă estimările indică faptul că rubrica 1a, cu o marjă de siguranță de 300 de milioane EUR, va fi depășită într-un exercițiu bugetar dat.
- (7) Ținând seama de ajustările structurale care rezultă în urma anulării intervenției pentru secară, ar trebui prevăzute măsuri tranzitorii pentru anumite regiuni de producție a secarei, finanțate dintr-o parte din sumele generate prin modulare.
- (8) Pentru a ajuta agricultorii să respecte standardele unei agriculturi moderne și de calitate, statele membre trebuie să inițieze un sistem general de consiliere adresat exploatațiilor agricole comerciale. Acest sistem de consiliere agricolă trebuie să contribuie la o mai mare sensibilizare a agricultorilor cu privire la raporturile dintre fluxul de materii și procesele agricole, pe de o parte, și standardele de mediu, de siguranță a produselor alimentare, de sănătate și de bunăstare animală, pe de altă parte, fără să influențeze în vreun fel obligațiile și responsabilitățile agricultorilor în ceea ce privește respectarea standardelor în cauză.
- (9) Pentru a facilita introducerea sistemului de consiliere agricolă, statele membre trebuie să dispună de o perioadă de timp suficientă pentru aplicarea acestuia. Participarea agricultorilor la sistem trebuie să se facă pe bază de voluntariat, având prioritate cei care primesc plăți directe care depășesc o anumită sumă anuală. Ținând seama că activitatea de consiliere constă în recomandări adresate agricultorilor, informațiile obținute în cadrul sistemului trebuie să fie tratate în mod confidențial, cu excepția cazurilor de încălcare gravă a legislației comunitare sau naționale.
- (10) În conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune ⁽²⁾, statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că tranzațiile finanțate de Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, sunt aplicate efectiv și în mod corect și că există un sistem de prevenire și de corectare a neregulilor.
- (11) Pentru a îmbunătăți eficiența și utilitatea mecanismelor de gestionare și de control, trebuie adaptat sistemul instituit prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului din 27 noiembrie 1992 de stabilire a unui sistem de gestionare și control integrat pentru anumite regimuri de ajutoare comunitare ⁽³⁾, pentru a cuprinde regimul de plată unică, regimurile de ajutor pentru grâul dur, plante proteagi-noase, culturi energetice, orez, amidon din cartofi, fructe cu coajă, lapte, semințe, leguminoase pentru boabe, ajutoarele regionale specifice, precum și controlul punerii în aplicare a normelor privind condiționarea, modularea și sistemul de consiliere agricolă. Este oportună prevederea posibilității de a include, într-o etapă ulterioară, și alte regimuri de ajutor.
- (12) În vederea efectuării unui control eficient și pentru a evita depunerea mai multor cereri la diferite organisme plătitoare din același stat membru, fiecare stat membru trebuie să introducă un sistem unic de identificare a agricultorilor care depun cereri de ajutor în cadrul sistemului integrat.

⁽¹⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 113. Regulament modificat de Regulamentul (CE) nr. 1244/2001 (JO L 173, 27.6.2001, p. 1).

⁽²⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 103.

⁽³⁾ JO L 335, 5.12.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul Comisiei (CE) nr. 495/2001 (JO L 72, 14.3.2001, p. 6).

- (13) Diferitele elemente ale sistemului integrat urmăresc creșterea eficienței procedurilor de gestionare și de control. Prin urmare, în ceea ce privește regimurile comunitare nereglementate de prezentul regulament, statele membre trebuie autorizate să le utilizeze, cu condiția ca acestea să nu contravină dispozițiilor în cauză.
- (14) Ținând seama de complexitatea sistemului, precum și de numărul mare de cereri de ajutor care trebuie soluționate, este indispensabilă utilizarea mijloacelor tehnice și a metodelor de gestionare și de control corespunzătoare. Prin urmare, sistemul integrat trebuie să cuprindă, la nivelul fiecărui stat membru, o bază de date electronică, un sistem de identificare a parcelelor agricole, cererile de ajutor ale agricultorilor, un sistem integrat de control și, pentru regimul de plată unică, un sistem de identificare și de înregistrare a drepturilor la plată.
- (15) Pentru a permite prelucrarea și utilizarea datelor colectate pentru verificarea cererilor de ajutor, este necesară crearea unor baze de date electronice performante, care să ofere, în special, posibilitatea efectuării de controale încrucișate.
- (16) Identificarea parcelelor agricole reprezintă un element cheie al aplicării corecte a regimurilor legate de suprafață. Experiența acumulată a demonstrat anumite deficiențe ale metodelor existente. Prin urmare, trebuie prevăzut un sistem de identificare creat, dacă este cazul, cu ajutorul tehnicii de teledetecție.
- (17) În scopul simplificării, statele membre trebuie autorizate să prevadă depunerea unei cereri unice care să se refere la mai multe regimuri de ajutor și înlocuirea cererii anuale cu o cerere permanentă care să facă obiectul unei simple confirmări anuale.
- (18) Statele membre ar trebui să poată utiliza sumele obținute în urma aplicării reducerilor de plată din cadrul modulării pentru anumite măsuri suplimentare de susținere a dezvoltării rurale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) pentru dezvoltare rurală ⁽¹⁾.
- (19) Dat fiind faptul că sumele obținute în urma condiționării nu pot fi prevăzute cu suficient timp înainte pentru a putea fi utilizate în cadrul unor măsuri suplimentare de susținere a dezvoltării rurale, sumele respective ar trebui să crediteze FEOGA, secțiunea Garantare, cu excepția unui anumit procent reținut pentru statul membru.
- (20) Autoritățile naționale competente ar trebui să efectueze integral plățile către beneficiari, prevăzute în temeiul regimurilor comunitare de sprijin, sub rezerva reducerilor prevăzute în prezentul regulament și în condițiile stabilite.
- (21) Schemele de sprijin din cadrul politicii agricole comune acordă un ajutor direct de venit, în special pentru a asigura un nivel de viață echitabil pentru populația agricolă. Acest obiectiv este direct legat de conservarea zonelor rurale. Pentru a se evita alocarea incorectă a resurselor comunitare, nu ar trebui efectuată nici o plată de sprijin al agricultorilor care au creat în mod artificial condițiile necesare pentru a beneficia de astfel de plăți.
- (22) Regimurile comune de sprijin trebuie adaptate situațiilor și, dacă este cazul, în termene foarte scurte. Prin urmare, beneficiarii nu trebuie să considere condițiile de acordare a ajutoarelor imuabile și trebuie să fie pregătiți pentru o eventuală revizuire a acestora în funcție de evoluția pieței.
- (23) Ținând seama de importanța bugetară a plăților directe a sprijinului, precum și de necesitatea unei mai bune evaluări a efectelor, regimurile comunitare ar trebui să facă obiectul unei evaluări corespunzătoare.
- (24) Îmbunătățirea competitivității în agricultura comunitară și dezvoltarea unor standarde în materie de calitate a produselor alimentare și de mediu implică în mod obligatoriu o scădere a prețurilor instituționale la produsele agricole, precum și o creștere a costurilor de producție pentru exploatarea agricolă din Comunitate. Pentru a atinge aceste obiective și pentru a promova o agricultură durabilă și mai bine orientată spre piață, ar trebui să se treacă de la sprijinirea producției la sprijinirea producătorului, prin introducerea unui sistem de ajutor de venit separat pe fiecare exploatare agricolă. Separarea nu modifică sumele plătite efectiv producătorilor, dar mărește considerabil eficiența ajutorului de venit. Prin urmare, este oportun să se condiționeze plata unică pe exploatare de respectarea standardelor în materie de mediu, de siguranță a produselor alimentare, de sănătate și de bunăstare animală, precum și de menținerea unor bune condiții agricole și de mediu în exploatare.
- (25) Acest sistem ar trebui să combine un anumit număr de plăți directe existente, plătite agricultorilor în cadrul unor regimuri diferite, cu o plată unică, definită pe baza drepturilor anterioare, în decursul unei perioade de referință, adaptate astfel încât să țină seama de punerea integrală în aplicare a măsurilor introduse în cadrul Agendei 2000 și a modificărilor cuantumurilor ajutorului prevăzute în prezentul regulament.
- (26) Dat fiind faptul că simplificarea administrativă ar fi mai avantajoasă dacă sectoarele în cauză ar fi mai numeroase, regimul trebuie să se aplice, într-o primă etapă, tuturor produselor incluse în regimul pentru culturi arabile, precum și leguminoaselor pentru boabe, semințelor, bovinelor și ovinelor. De asemenea, de îndată ce reforma se aplică integral, în regim trebuie integrate plățile revizuite pentru orez și grâu dur, precum și plățile în sectorul laptelui și produselor lactate. Plățile pentru cartofii pentru amidon și pentru furaje uscate trebuie, de asemenea, integrate în regim, dar pentru industria de prelucrare trebuie menținute prețuri distincte.

⁽¹⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 80.

- (27) În ceea ce privește cânepa, ar trebui prevăzute măsuri speciale prin care să se evite infiltrarea culturilor ilicite printre cele care pot beneficia de plată unică și care să nu afecteze astfel organizarea comună a pieței acestui produs. Prin urmare, trebuie să se ia măsuri pentru ca plățile pe suprafață să fie acordate doar pentru suprafețele pe care au fost utilizate soiuri de cânepă care oferă anumite garanții în ceea ce privește conținutul de substanțe psihotrope. În consecință, trebuie adaptate trimerile la măsurile speciale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1673/2000 al Consiliului din 27 iulie 2000 privind organizarea comună a piețelor în sectorul inului și al cânepii pentru fibră ⁽¹⁾.
- (28) Pentru a acorda agricultorilor libertatea de a alege ce să producă pe terenurile lor, inclusiv produse care beneficiază încă de un ajutor comun, și de a obține astfel o mai bună orientare a acestora către piață, plata unică nu ar trebui să fie condiționată de producerea unui anumit produs agricol. Totuși, pentru a se evita denaturarea concurenței, anumite produse ar trebui excluse din producția pe terenuri eligibile pentru ajutor.
- (29) Pentru a stabili cuantumul ajutorului pe care îl poate solicita un agricultor în cadrul unui nou regim, ar trebui să se facă trimitere la sumele acordate în decursul unei perioade de referință. Ar trebui constituită o rezervă națională în vederea situațiilor speciale. Această rezervă poate fi folosită și pentru a facilita participarea la regim a noilor agricultori. Plata unică trebuie fixată la nivel de exploatație.
- (30) Pentru a facilita transferul drepturilor la primă, cuantumul total pe care îl poate solicita o exploatație ar trebui divizat în mai multe părți (drepturi la plată) și raportat la un anumit număr de hectare eligibile care urmează să fie determinat. Pentru evitarea transferurilor în scopuri speculative care duc la acumularea unor drepturi la plată care nu corespund realității agricole, trebuie prevăzute, pentru acordarea ajutorului, raportul dintre drepturi și un anumit număr de hectare eligibil, precum și posibilitatea de limitare a transferului de drepturi în cadrul unei regiuni. Ținând seama de situația specială a creșterii ovinelor și caprinelor, ar trebui adoptate dispoziții speciale privind ajutorul care nu este direct legat de o suprafață.
- (31) Pentru a garanta că nivelul total al ajutoarelor și drepturilor nu depășește limitele bugetare actuale la nivel european, național și, dacă este cazul, regional, trebuie prevăzute plafoane naționale care să corespundă sumei creditelor acordate în fiecare stat membru pentru plata ajutoarelor în cadrul schemelor de sprijin în cauză în decursul perioadei
- de referință și ținându-se seama de ajustările ulterioare. În cazul depășirii plafonului, ar trebui aplicate reduceri proporționale.
- (32) Pentru a menține avantajele retragerii terenurilor din circuitul agricol în ceea ce privește controlul ofertei, consolidând totodată efectele pozitive asupra mediului în cadrul noului sistem de sprijin, ar trebui menținute condițiile de retragere a terenurilor din circuitul agricol pentru terenurile arabile.
- (33) Pentru a permite abordarea flexibilă a situațiilor specifice, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili un anumit echilibru între drepturile la plata individuală și mijloacele regionale sau naționale, precum și între plățile existente și plata unică. În caz de regionalizare, pentru a se evita dezorganizarea producției, trebuie prevăzută o derogare specială de la interdicția de cultivare a fructelor și legumelor, inclusiv a cartofilor de consum, prin limitarea la maximum a eventualelor denaturări ale concurenței. În plus, pentru a ține seama de specificul agricol al unui stat membru, trebuie ca acesta să poată solicita o perioadă de tranziție de punere în aplicare a regimului de plată unică, respectând în continuare plafoanele bugetare fixate pentru regimul de plată unică. În cazul unor denaturări grave ale concurenței în decursul perioadei de tranziție și pentru a se asigura respectarea obligațiilor internaționale ale Comunității, Comisia trebuie să poată adopta măsurile necesare pentru a face față unor astfel de situații.
- (34) În cazul aplicării opționale sau tranzitorii și pentru protejarea așteptărilor legitime ale agricultorilor, ar trebui stabilită o dată înaintea căreia statele membre să decidă aplicarea regimului de plată unică. În plus, pentru a asigura derularea în continuare a regimurilor actuale, ar trebui stabilite anumite condiții de acordare a drepturilor, rezervând Comisiei competența de a adopta normele de aplicare.
- (35) Pentru a menține rolul producției de grâu dur în zonele tradiționale de producție, majorând totodată ajutorul pentru grâu dur care respectă anumite cerințe minime de calitate, în decursul perioadei de tranziție ar trebui redusă valoarea actuală a suplimentului pentru grâu dur din zonele tradiționale și eliminat ajutorul special din zonele în cauză. Numai cultura de grâu dur destinată producției de griș sau de paste făinoase poate fi eligibilă pentru ajutor.
- (36) Ar trebui prevăzut un ajutor suplimentar pentru agricultorii care produc culturi cu un conținut mare de proteine pentru a consolida rolul acestor culturi și pentru a stimula creșterea producției în culturile respective. Pentru a garanta aplicarea corectă a noului regim, ar trebui stabilite anumite condiții de acordare a drepturilor. Ar trebui stabilită o suprafață maximă garantată și ar trebui aplicate reduceri proporționale în cazul depășirii suprafeței.

⁽¹⁾ JO L 193, 29.7.2000, p. 16. Regulament modificat de Regulamentul (CE) nr. 651/2002 al Comisiei (JO L 101, 17.4.2002, p. 3).

- (37) Pentru a menține rolul producției de orez în zonele tradiționale de producție, ar trebui prevăzut un ajutor suplimentar pentru producătorii de orez. Pentru a garanta aplicarea corectă a noului regim, ar trebui stabilite anumite condiții de acordare a drepturilor. Ar trebui stabilite suprafețe naționale de bază și ar trebui aplicate reduceri în cazul depășirii suprafețelor.
- (38) Pentru a se evita o posibilă dispariție a producției de fructe cu coajă în zonele tradiționale, precum și efectele negative care ar rezulta pe plan rural, social, economic și de mediu, în acest sector ar trebui adoptate noi măsuri de sprijin. Pentru a garanta aplicarea corectă a noilor măsuri, ar trebui stabilite anumite condiții de acordare a drepturilor, în special fixarea unei densități de plantare minime și a unei dimensiuni minime a parcelelor. Statele membre ar trebui să fie autorizate să acorde un ajutor suplimentar pentru a răspunde nevoilor specifice.
- (39) Pentru a preveni depășirea bugetului, ar trebui stabilită o suprafață maximă garantată și, în cazul depășirii acesteia, reduceri proporționale în statele membre în cauză. Pentru a asigura aplicarea echilibrată pe întreg teritoriul Comunității, această suprafață ar trebui repartizată proporțional cu suprafețele de producție a fructelor cu coajă din statele membre. Statele membre ar trebui să fie responsabile cu acordarea suprafețelor pe propriul teritoriu. Suprafețele care fac obiectul unui plan de ameliorare nu ar trebui să fie eligibile pentru ajutor în cadrul noului regim înainte de expirarea respectivului plan.
- (40) Pentru a valorifica succesul planurilor de ameliorare care au permis regruparea ofertei, statele membre pot condiționa dreptul la ajutor comunitar și la ajutor național de apartenență la o organizație a producătorilor. Pentru a se evita denaturările, trecerea la noul regim trebuie să se producă fără perturbări.
- (41) În prezent, sprijinul acordat culturilor energetice constă în autorizarea cultivării de plante industriale pe terenurile retrase din circuitul agricol. Culturile energetice reprezintă partea cea mai importantă a producției nealimentare de pe terenurile retrase din circuitul agricol. Este oportun să se introducă un ajutor special pentru culturile energetice, astfel încât acestea să înlocuiască din ce în ce mai mult sursele de emisii de dioxid de carbon. Ar trebui stabilită o suprafață maximă garantată și ar trebui aplicate reduceri proporționale în cazul depășirii suprafeței. Măsurile în cauză ar trebui reexaminat după o anumită perioadă, ținându-se seama de punerea în aplicare a inițiativei Comunității în domeniul biocarburanților.
- (42) Pentru a menține producția de amidon în zonele tradiționale de producție și pentru a recunoaște rolul producției de cartofi în rotația culturilor, ar trebui prevăzută o plată suplimentară pentru producătorii de cartofi destinați obținerii amidonului. În plus, având în vedere că regimul de plăți în favoarea producătorilor de cartofi pentru amidon trebuie să fie parțial inclus în regimul de plată unică, ar trebui modificat Regulamentul (CE) nr. 1868/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de stabilire a unui sistem de contingente pentru producția de amidon din cartofi ⁽¹⁾.
- (43) Includerea culturilor arabile, a bovinelor și a ovinelor extinde regimul de plată unică și la primele acordate în regiunile ultraperiferice și în insulele din Marea Egee, astfel încât sistemul să se simplifice și mai mult și să se evite menținerea unui cadru juridic și administrativ pentru un număr restrâns de agricultori din regiunile respective. Totuși, pentru a menține rolul anumitor tipuri de culturi în regiunile comunitare în cauză, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a decide că nu este necesar să includă respectivele plăți în regimul de plată unică. Ar trebui prevăzută aceeași posibilitate pentru plățile suplimentare din anumite regiuni ale Suediei și Finlandei, precum și pentru ajutoarele acordate semințelor. În acest caz, aplicarea în continuare a regimurilor actuale impune stabilirea anumitor condiții de acordare a drepturilor, rezervând Comisiei competența de a adopta normele de aplicare.
- (44) Pentru a facilita trecerea de la regimurile actuale de plăți acordate culturilor arabile și de prime pentru creșterea animalelor, pe de o parte, la noul regim de plată unică, pe de altă parte, ar trebui efectuate anumite ajustări ale plăților directe care există deja în aceste sectoare.
- (45) Activitatea agricolă din arhipelagul Azore depinde în mare măsură de producția de produse lactate. Din acest motiv, ar trebui reorientate și extinse măsurile prevăzute în articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1453/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de adoptare a măsurilor speciale pentru anumite produse agricole în favoarea Insulelor Azore și Madeira și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1600/92 (Poseima) (?) și ar trebui prevăzute derogări de la anumite dispoziții privind organizarea comună a pieței laptelui și produselor lactate, aplicabile pe durata totală a șase ani de comercializare, începând cu anul de comercializare 1999/2000, în sensul limitării producției pentru a se ține seama de stadiul de dezvoltare și de condițiile locale de producție. Pe perioada aplicării sale, măsura în cauză ar trebui să permită în continuare restructurarea sectorului respectiv în arhipelag, fără a perturba piața produselor lactate și fără a afecta în mod semnificativ buna funcționare a sistemului de taxe la nivelul Portugaliei și al Comunității.
- (46) Prin aplicarea regimului de plată unică pe exploatație, programul portughez de conversie a terenurilor destinate în prezent culturilor arabile în terenuri destinate creșterii extensive a animalelor, prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1017/94 ⁽²⁾, devine *de facto* lipsit de obiect. Astfel,

(1) JO L 197, 30.7.1994, p. 4. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 962/2002 (JO L 149, 7.6.2002, p. 1).

(2) JO L 198, 21.7.2001, p. 26.

(3) JO L 112, 3.5.1994, p. 2. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 2582/2001 (JO L 345, 29.12.2001, p. 5).

Regulamentul (CE) nr. 1017/94 ar trebui abrogat prin intrarea în vigoare a regimului de plată unică.

- (47) Având în vedere modificările și noile dispoziții menționate anterior, trebuie abrogate Regulamentele (CEE) nr. 3508/92 și (CE) nr. 1577/96 ale Consiliului din 30 iulie 1996 de adoptare a unei măsuri speciale pentru anumite plante leguminoase pentru boabe ⁽¹⁾, precum și (CE) nr. 1251/1999 din 17 mai 1999 de instituire a unei scheme de sprijin pentru producătorii de anumite culturi arabile ⁽²⁾. De asemenea, trebuie abrogat Regulamentul (CE) nr. 1259/1999, cu excepția câtorva dispoziții în care se prevăd scheme temporare și opționale specifice.
- (48) Nu se mai justifică menținerea dispozițiilor speciale privind plățile directe prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2358/71 din 26 octombrie 1971 privind organizarea comună a pieței semințelor ⁽³⁾, în Regulamentul nr. 2019/93 al Consiliului din 19 iulie 1993 privind măsurile specifice referitoare la unele produse agricole în favoarea insulelor mici din Marea Egee ⁽⁴⁾, în Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat ⁽⁵⁾, în Regulamentul (CE) nr. 1452/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de adoptare a unor măsuri speciale pentru anumite produse agricole în favoarea departamen-

telor franceze de peste mări ⁽⁶⁾, în Regulamentul (CE) nr. 1454/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de adoptare a unor măsuri speciale pentru anumite produse agricole în favoarea Insulelor Canare ⁽⁷⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 2529/2001 al Consiliului din 19 decembrie 2001 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de oaie și cărnii de capră ⁽⁸⁾; prin urmare, se impune abrogarea dispozițiilor în cauză.

- (49) La intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comunitatea este formată din cincisprezece state membre. În temeiul Tratatului de aderare din 2003, aderarea noilor state membre urmează să aibă loc la 1 mai 2004; prin urmare, la data aderării, prezentul regulament trebuie adaptat pentru a putea fi aplicat în noile state membre, conform procedurilor prevăzute în Tratatul de aderare.
- (50) Ar trebui adoptate măsurile necesare punerii în aplicare a prezentului regulament în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽⁹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește:

- normele comune care reglementează plățile directe aferente schemelor de sprijin de venit din cadrul politicii agricole comune, finanțate de Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, menționate în anexa I, cu excepția celor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1257/1999;
- un ajutor de venit acordat agricultorilor (denumit în continuare „regimul de plată unică”);
- regimuri de ajutor pentru agricultorii care produc grâu dur, plante proteaginoase, orez, fructe cu coajă, culturi energetice, amidon din cartofi, lapte, semințe, culturi arabile, carne de oaie și de capră, carne de vită și leguminoase pentru boabe.

⁽¹⁾ JO L 206, 16.8.1996, p. 4. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 811/2000 (JO L 100, 20.4.2000, p. 1).
⁽²⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1038/2001 (JO L 145, 31.5.2001, p. 16).
⁽³⁾ JO L 246, 5.11.1971, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 154/2002 (JO L 25, 29.1.2002, p. 18).
⁽⁴⁾ JO L 184, 27.7.1993, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 442/2002 (JO L 68, 12.3.2002, p. 4).
⁽⁵⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 21. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se definesc următorii termeni:

- (a) „agricultor”: o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic pe care grupul și membrii săi îl dețin în temeiul dreptului național, a cărei exploatație se află pe teritoriul Comunității, așa cum este definit în articolul 299 din tratat, și care desfășoară o activitate agricolă;
- (b) „exploatație”: ansamblul unităților de producție gestionate de agricultor și situate pe teritoriul unui stat membru;
- (c) „activitate agricolă”: producția, creșterea sau cultivarea de produse agricole, inclusiv recoltarea, mulsul, creșterea și deținerea de animale în scopuri agricole sau menținerea de terenuri în bune condiții agricole și de mediu, conform definițiilor prevăzute în articolul 5;

⁽⁶⁾ JO L 198, 21.7.2001, p. 11.

⁽⁷⁾ JO L 198, 21.7.2001, p. 45.

⁽⁸⁾ JO L 341, 22.12.2001, p. 3.

⁽⁹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (d) „plată directă”: o plată acordată direct agricultorilor în cadrul uneia dintre schemele de sprijin pentru venit enumerate în anexa I;
- (e) „plăți pentru un an calendaristic dat” sau „plăți în cursul perioadei de referință”: plăți acordate sau care urmează să fie acordate pentru anul sau anii în cauză, inclusiv toate plățile care trebuie acordate pentru alte perioade care încep în cursul anului sau anilor calendaristici respectivi;
- (f) „produse agricole”: produsele enumerate în anexa I la tratat, inclusiv bumbacul, excepție făcând produsele pescărești.

TITLUL II

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL 1

CONDIȚIONARE

Articolul 3

Cerințe principale

(1) Orice agricultor care primește plăți directe trebuie să respecte cerințele de reglementare în materie de gestionare, prevăzute în anexa III, conform calendarului stabilit în aceeași anexă, precum și condițiile agricole și de mediu stabilite în conformitate cu articolul 5.

(2) Autoritatea națională competentă oferă agricultorului lista cu cerințele de reglementare în materie de gestionare și cu bunele practici agricole și de mediu care trebuie respectate.

Articolul 4

Cerințe de reglementare în materie de gestionare

(1) Cerințele de reglementare în materie de gestionare prevăzute în anexa III sunt stabilite în legislația comunitară în următoarele domenii:

- sănătatea publică, sănătatea animalelor și a plantelor;
- mediu;
- bunăstarea animalelor.

(2) Actele prevăzute în anexa III se aplică în cadrul prezentului regulament în versiunea în vigoare și, în cazul directivelor, în versiunea pusă în aplicare de statele membre.

Articolul 5

Bune condiții agricole și de mediu

(1) Statele membre se asigură că toate terenurile agricole, în special cele care nu mai sunt exploatate pentru producție, sunt menținute în bune condiții agricole și de mediu. Statele membre definesc, la nivel național sau regional, cerințele minime pentru bunele condiții agricole și de mediu, pe baza cadrului stabilit în anexa IV, care țin seama de caracteristicile zonelor în cauză, în special de condițiile pedologice și climaterice, de modul de exploatare aplicat, de utilizarea terenurilor în cauză, de rotația culturilor, de practicile agricole și de structura exploatației, fără să aducă

atingere normelor care reglementează bunele practici agricole aplicate în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 și măsurilor agro-ecologice a căror aplicare depășește nivelul de referință al bunelor practici agricole.

(2) Statele membre se asigură că terenurile utilizate ca pășuni permanente la data prevăzută pentru cererile de ajutor pe suprafață din 2003 sunt în continuare utilizate în acest scop.

Totuși, în circumstanțe justificate corespunzător, un stat membru poate prevedea derogări de la primul paragraf, cu condiția să ia toate măsurile pentru a împiedica scăderea semnificativă a suprafeței totale destinate pășunilor permanente.

Primul paragraf nu se aplică pășunilor permanente care urmează să fie împădurite, dacă împădurirea este compatibilă cu condițiile locale de mediu și cu excepția plantării de brazi de Crăciun și de specii cu creștere rapidă cultivate pe termen scurt.

Articolul 6

Reducerea sau excluderea de la plată

(1) Dacă cerințele de reglementare în materie de gestionare sau bunele condiții agricole și de mediu nu sunt respectate, din cauza unei acțiuni sau a unei omisiuni direct imputabile agricultorului în cauză, valoarea totală a plăților directe care trebuie acordate în anul calendaristic în cursul căruia s-a constatat nerespectarea este redus sau eliminat după aplicarea articolelor 10 și 11, în conformitate cu normele detaliate prevăzute în articolul 7.

(2) Reducerile sau excluderile prevăzute în alineatul 1 se aplică doar dacă nerespectarea privește:

- (a) o activitate agricolă sau
- (b) un teren agricol în exploatare, inclusiv parcelele retrase din circuitul agricol.

Articolul 7

Norme privind reducerile și excluderile

(1) Normele detaliate privind reducerile și excluderile prevăzute în articolul 6 se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 144 alineatul (2). În acest context, trebuie ținut seama de gravitatea, amploarea, persistența și repetarea nerespectării constatate, precum și de criteriile stabilite în alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) În caz de neglijență, procentajul reducerii este de maxim 5 %, iar în caz de nerespectare repetată, de 15 %.

(3) În caz de nerespectare deliberată, în principiu, procentajul reducerii nu poate fi mai mic de 20 % și poate ajunge până la excluderea totală din unul sau mai multe regimuri de ajutor și se poate aplica pe durata unuia sau mai multor ani calendaristici.

(4) Oricum, valoarea totală a reducerilor și a excluderilor pentru un an calendaristic nu trebuie să depășească valoarea totală prevăzută în articolul 6 alineatul (1).

Articolul 8

Reexaminarea

Până la 31 decembrie 2007 cel târziu, Comisia prezintă un raport privind aplicarea sistemului de condiționare, însoțit, dacă este necesar, de propuneri corespunzătoare destinate în special modificării listei de cerințe suplimentare de reglementare în materie de gestionare care figurează în anexa III.

Articolul 9

Cuquantumuri care rezultă din condiționare

Cuquantumurile care rezultă din aplicarea prezentului capitol se creditează din FEOGA, secțiunea Garantare. Statele membre pot păstra 25 % din respectivele cuquantumuri.

CAPITOLUL 2

MODULAREA ȘI DISCIPLINA FINANCIARĂ

Articolul 10

Modularea

(1) Toate cuquantumurile plăților directe care urmează să fie acordate, pentru un an calendaristic dat, unui agricultor dintr-un anumit stat membru, se reduc în fiecare an, până în 2012, cu următoarele procente:

— 3 % în 2005;

— 4 % în 2006;

— 5 % în 2007;

— 5 % în 2008;

— 5 % în 2009;

— 5 % în 2010;

— 5 % în 2011;

— 5 % în 2012.

(2) Cuquantumurile care rezultă din aplicarea reducerilor prevăzute în alineatul (1), după reducerea cuquantumurilor totale prevăzute în anexa II, sunt alocate, în cadrul ajutorului comunitar suplimentar, unor măsuri legate de programarea dezvoltării rurale finanțate de FEOGA, secțiunea Garantare, conform Regulamentului (CE) nr. 1257/1999.

(3) Cuquantumul corespunzător unui punct procentual este atribuit statului membru în care au fost generate cuquantumurile corespunzătoare. Restul cuquantumurilor este atribuit statelor membre în cauză, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), pe baza următoarelor criterii:

— suprafață agricolă,

— utilizare agricolă,

— produs intern brut (PIB) pe cap de locuitor exprimat în putere de cumpărare.

Totuși, un stat membru primește cel puțin 80 % din cuquantumurile totale generate în respectivul stat membru prin modulare.

(4) Prin derogare de la alineatul (3) al doilea paragraf, dacă într-un anumit stat membru procentul de secară din producția sa totală de cereale depășește în medie 5 % în perioada 2000-2002 și dacă producția sa reprezintă peste 50 % din producția totală de secară a Comunității din aceeași perioadă, până la cel puțin 90 % din cuquantumurile generate prin modulare în statul membru în cauză sunt realocate respectivului stat membru, această măsură aplicându-se până în anul 2013 inclusiv.

În acest caz, fără să aducă atingere posibilității prevăzute în articolul 69, cel puțin 10 % din cuquantumul acordat statului membru în cauză este alocat pentru măsurile prevăzute în alineatul (2) din prezentul articol, în regiunile de producție a secarei.

În sensul prezentului alineat, prin „cereale” se înțeleg cerealele enumerate în anexa IX.

(5) Alineatul (1) nu se aplică plăților directe acordate agricultorilor din departamentul francez de peste mări, din Azore și Madeira, din Insulele Canare și din insulele Mării Egee.

*Articolul 11***Disciplina financiară**

(1) Începând cu bugetul 2007, pentru a garanta că sumele destinate finanțării politicii agricole comune prevăzute în prezent la rubrica 1a (măsurile de piață și ajutoare directe) respectă plafoanele anuale stabilite în decizia reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în Consiliu la 18 noiembrie 2002, privind concluziile Consiliului European reunit la Bruxelles la 24 și 25 octombrie 2002, în cazul în care estimările indică faptul că sumele prevăzute la rubrica 1a vor fi depășite într-un anumit exercițiu bugetar, se stabilește o ajustare a plăților directe, fără să se aducă atingere perspectivelor financiare 2007-2013, ținându-se seama de o marjă de 300 milioane EUR sub cuantumurile prevăzute și înainte de aplicarea modulării prevăzute în articolul 10 alineatul (2).

(2) Pe baza unei propuneri prezentate de Comisie până cel târziu la 31 martie al fiecărui an calendaristic pentru care se aplică ajustările prevăzute în alineatul (1), Consiliul stabilește respectivele ajustări cel târziu până la 30 iunie al aceluiași an.

*Articolul 12***Cuantumul suplimentar al ajutorului**

(1) Se acordă un quantum suplimentar al ajutorului agricultorilor care primesc plăți directe în temeiul prezentului regulament.

Cuantumul suplimentar al ajutorului este egal cu suma care rezultă din aplicarea procentajelor de reducere prevăzute la articolul 10 primilor 5 000 de EUR sau mai puțin care constituie plăți directe.

(2) Totalul cuantumurilor suplimentare ale ajutorului care se poate acorda într-un stat membru pentru un an calendaristic nu poate depăși plafoanele stabilite în anexa II. Dacă este cazul, statele membre aplică un procentaj de reducere lineară cuantumurilor suplimentare ale ajutorului pentru a respecta plafoanele stabilite în anexa II.

(3) Cuantumul suplimentar al ajutorului nu face obiectul reducerilor prevăzute în articolul 10.

(4) Începând cu bugetul 2007, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), Comisia reexaminează plafoanele stabilite în anexa II, pentru a ține seama de schimbările structurale din exploatații.

CAPITOLUL 3

SISTEMUL DE CONSILIERE AGRICOLĂ*Articolul 13***Sistemul de consiliere agricolă**

(1) Din momentul de față și până la 1 ianuarie 2007, statele membre instituie în favoarea agricultorilor un sistem de consiliere

în domeniul administrării terenurilor și a exploatațiilor (denumit în continuare „sistem de consiliere agricolă”), gestionat de una sau mai multe autorități desemnate sau de organisme private.

(2) Activitatea de consiliere privește cel puțin cerințele de reglementare în materie de gestionare și bunele condiții agricole și de mediu prevăzute în capitolul 1.

*Articolul 14***Condiții aplicabile**

(1) Agricultorii pot participa la sistemul de consiliere agricolă din proprie inițiativă.

(2) Statele membre acordă prioritate agricultorilor care primesc peste 15 000 EUR din plăți directe pe an.

*Articolul 15***Obligațiile care revin organismelor private și autorităților desemnate**

Fără să aducă atingere legislației naționale privind accesul publicului la documente, statele membre se asigură că organismele private și autoritățile desemnate prevăzute în articolul 13 nu comunică informații sau date personale sau individuale pe care le obțin în cadrul activității de consiliere altor persoane în afara agricultorului care administrează exploatația în cauză, cu excepția cazului în care s-a constatat o neregulă sau o infracțiune pentru care legislația comunitară sau națională prevede obligația de a informa o autoritate publică, în special dacă este vorba de un caz penal.

*Articolul 16***Reexaminarea**

Până la 31 decembrie 2010 cel târziu, Comisia prezintă un raport privind aplicarea sistemului de consiliere agricolă, însoțit, dacă este necesar, de propuneri adecvate prin care se solicită obligativitatea sistemului.

CAPITOLUL 4

SISTEMUL INTEGRAT DE GESTIONARE ȘI CONTROL*Articolul 17***Domeniul de aplicare**

Fiecare stat membru instituie un sistem integrat de gestionare și de control, denumit în continuare „sistem integrat”.

Sistemul integrat se aplică regimurilor de ajutor prevăzute în titlurile III și IV din prezentul regulament, precum și în articolul 2a din Regulamentul (CE) nr. 1259/1999.

Dacă este necesar, se aplică, de asemenea, gestionării și controlului normelor prevăzute în capitolele 1, 2 și 3.

Articolul 18

Elementele sistemului integrat

- (1) Sistemul integrat conține următoarele elemente:
- (a) o bază de date electronică;
 - (b) un sistem de identificare a parcelelor agricole;
 - (c) un sistem de identificare și de înregistrare a drepturilor la plată conform articolului 21;
 - (d) cereri de ajutor;
 - (e) un sistem integrat de control;
 - (f) un sistem unic de identificare a fiecărui agricultor care depune o cerere de ajutor.
- (2) Dacă se aplică articolele 67, 68, 69, 70 și 71, sistemul integrat cuprinde un sistem de identificare și de înregistrare a animalelor stabilit conform Directivei 92/102/CEE ⁽¹⁾ și Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 ⁽²⁾.

Articolul 19

Baza de date electronică

(1) În baza de date electronică se înregistrează, pentru fiecare exploatație agricolă, datele furnizate în cererile de ajutor.

Baza de date permite în special consultarea directă și imediată, la autoritatea competentă a statului membru, a datelor privind anii calendaristici și/sau anii de comercializare începând din anul 2000.

(2) Statele membre pot crea baze de date descentralizate, cu condiția ca acestea și procedurile administrative privind înregistrarea și introducerea datelor să fie concepute în mod omogen pe întreg teritoriul statului membru și să fie compatibile între ele pentru a permite controale încrucișate.

⁽¹⁾ JOL 355, 15.12.1992, p. 32. Directivă modificată de Actul de aderare din 1994.

⁽²⁾ JO L 204, 11.8.2000, p. 1.

Articolul 20

Sistemul de identificare a parcelelor agricole

Sistemul de identificare a parcelelor agricole este constituit pe baza planurilor și documentelor de cadastru sau a altor referințe cartografice. Tehnicile utilizate se bazează pe un sistem electronic de date geografice care conține, de preferință, fotografii aeriene sau spațiale care să respecte anumite norme uniforme ce garantează o precizie cel puțin echivalentă cu cea asigurată de cartografierea la o scară de 1:10 000.

Articolul 21

Sistemul de identificare și de înregistrare a drepturilor la plată

- (1) Sistemul de identificare și de înregistrare a drepturilor la plată se stabilește astfel încât să permită verificarea drepturilor și controalele încrucișate cu cererile de ajutor și cu sistemul de identificare a parcelelor agricole.
- (2) Sistemul trebuie să permită consultarea directă și imediată, la autoritatea competentă a statului membru, a datelor privind cel puțin ultimii trei ani calendaristici și/sau anii de comercializare consecutivi.

Articolul 22

Cererile de ajutor

- (1) În fiecare an, agricultorul depune o cerere de plată directă supusă condițiilor sistemului integrat, indicând, dacă este cazul:
- toate parcelele agricole ale exploatației,
 - numărul și cuantumul drepturilor la plată,
 - orice altă informație prevăzută în prezentul regulament sau de către statul membru în cauză.
- (2) Statul membru poate decide ca cererea de ajutor să cuprindă doar modificările față de cererea de ajutor depusă în anul precedent. Statul membru distribuie formulare pretipărite, bazate pe suprafețele determinate în anul precedent, și furnizează documente grafice de localizare a suprafețelor în cauză.
- (3) Statul membru poate decide că o singură cerere de ajutor se referă la mai multe dintre regiunile de ajutor enumerate în anexa I, sau chiar la toate regiunile, sau la alte regimuri de ajutor.

Articolul 23

Verificarea condițiilor de eligibilitate pentru ajutor

- (1) Statele membre realizează controlul administrativ al cererilor de ajutor, în special prin verificarea suprafeței eligibile pentru ajutor și a drepturilor la plată aferente.

(2) Controalele administrative sunt secondate de un sistem de controale la fața locului destinat să verifice eligibilitatea pentru ajutor. În acest scop, statele membre stabilesc un plan de eşantionare a exploatațiilor agricole.

Statele membre pot utiliza tehnici de teledetecție pentru realizarea verificării la fața locului a parcelelor agricole.

(3) Fiecare stat membru desemnează o autoritate responsabilă cu coordonarea controalelor prevăzute în prezentul capitol.

Dacă statele membre încredințează parțial anumite lucrări care trebuie efectuate conform prezentului capitol unor agenții sau întreprinderi specializate, autoritatea desemnată trebuie să își păstreze responsabilitatea și rolul de coordonare a respectivelor lucrări.

Articolul 24

Reduceri și excluderi

(1) Fără să aducă atingere reducerilor și excluderilor prevăzute în articolul 6, dacă se constată că agricultorul nu respectă condițiile impuse pentru acordarea ajutorului prevăzut în prezentul regulament sau în articolul 2a din Regulamentul (CE) nr. 1259/1999, plata sau partea de plată acordată sau care urmează să fie acordată pentru care nu s-au respectat condițiile face obiectul unor reduceri și excluderi care trebuie stabilite în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 144 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Procentajul reducerii este proporțional cu gravitatea, amploarea, persistența și repetarea nerespectării constatate și poate merge până la excluderea totală din unul sau mai multe regimuri de ajutor pe durata unuia sau mai multor ani calendaristici.

Articolul 25

Controlul condiționării

(1) Statele membre procedează la controale la fața locului pentru a verifica dacă agricultorul respectă obligațiile prevăzute în capitolul 1.

(2) Statele membre pot utiliza propriile sisteme de gestionare și de control existente pentru a asigura respectarea cerințelor de reglementare în materie de gestionare și a bunelor condiții agricole și de mediu prevăzute în capitolul 1.

Sistemele în cauză, în special sistemul de identificare și de înregistrare a animalelor stabilit conform Directivei 92/102/CEE și

Regulamentului (CE) nr. 1760/2000, trebuie să fie compatibile cu sistemul integrat, în sensul articolului 26 din prezentul regulament.

Articolul 26

Compatibilitatea

În scopul aplicării regimurilor de ajutor enumerate în anexa V, statele membre se asigură că procedurile de gestionare și de control utilizate pentru regimurile respective sunt compatibile cu sistemul integrat în ceea ce privește următoarele aspecte:

- (a) baza de date electronică;
- (b) sistemele de identificare a parcelelor agricole;
- (c) controalele administrative.

În acest scop, sistemele în cauză trebuie concepute astfel încât să poată funcționa în comun sau să permită schimbul de date fără probleme sau perturbări.

În vederea aplicării altor regimuri comunitare sau naționale decât cele enumerate în anexa V, statele membre pot integra unul sau mai multe elemente ale sistemului integrat în propriile proceduri de gestionare și de control.

Articolul 27

Informare și control

(1) Comisia este informată periodic cu privire la aplicarea sistemului integrat.

Comisia organizează schimburi de opinii cu statele membre pe această temă.

(2) După ce au informat în timp util autoritățile competente interesate, agenții mandatați de Comisie pot efectua:

- orice examinare și control al măsurilor luate pentru crearea și aplicarea sistemului integrat,
- controale la agențiile și societățile specializate prevăzute în articolul 23 alineatul (3).

Agenții statului membru în cauză pot participa la controalele respective. Competențele de control menționate anterior nu afectează aplicarea dispozițiilor naționale care rezervă anumite acțiuni unor agenți desemnați în mod expres în acest scop de legislația națională. Agenții mandatați de Comisie nu participă în special la vizitele la domiciliu sau la interogările oficiale de persoane din cadrul legislației naționale a statului membru. Ei au totuși acces la informațiile obținute pe aceste căi.

(3) Fără să aducă atingere responsabilităților statelor membre privind punerea în aplicare a sistemului integrat, Comisia poate să facă apel la serviciile unor persoane sau organisme specializate, pentru a favoriza aplicarea, urmărirea și utilizarea sistemului integrat, în special în scopul de a acorda, la cerere, consultanță tehnică autorităților competente ale statelor membre.

CAPITOLUL 5

ALTE DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 28

Modalități de plată

(1) Dacă prezentul regulament nu conține dispoziții contrare, plățile din cadrul regimurilor de ajutor enumerate în anexa I se efectuează integral către beneficiari.

(2) Plățile se fac o dată pe an, în cursul perioadei care începe la 1 decembrie și se încheie la 30 iunie a anului calendaristic următor.

Cu toate acestea, cuantumul suplimentar al ajutorului prevăzut în articolul 12 se acordă cel târziu la 30 septembrie a anului calendaristic de după anul calendaristic în cauză.

(3) Prin derogare de la dispozițiile din alineatul (2) din prezentul articol și conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), Comisia poate:

- (a) să prelungească perioada de plată pentru plățile prevăzute în articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 136/66/CEE al Consiliului din 22 septembrie 1966 privind organizarea comună a piețelor în sectorul uleiurilor și grăsimilor ⁽¹⁾;
- (b) să prevadă avansuri;
- (c) dacă situația bugetară permite acest lucru, să autorizeze statele membre să plătească avansuri înainte de 1 decembrie în regiunile în care anumite condiții excepționale expun agricultorii la mari dificultăți financiare:

— până la concurența unui procent de 50 % din plăți

sau

— până la concurența unui procent de 80 % din plăți, dacă s-au prevăzut deja alte avansuri.

Articolul 29

Limitarea plăților

Fără să aducă atingere dispozițiilor speciale care pot figura în unul sau altul dintre regimurile de ajutor, nu se face nici o plată în favoarea persoanelor despre care s-a stabilit că au creat în mod artificial condițiile impuse pentru acordarea unor astfel de plăți, obținând astfel un avantaj neconform cu obiectivele schemelor de sprijin în cauză.

Articolul 30

Reexaminarea

Regimurile de ajutor enumerate în anexa I sunt puse în aplicare fără să aducă atingere examinărilor care pot fi realizate în orice moment, în funcție de evoluția pieței și a situației bugetare.

Articolul 31

Evaluarea

Pentru a li se aprecia eficiența, plățile efectuate în cadrul regimurilor de ajutor enumerate în anexa I sunt supuse unei proceduri de evaluare a efectelor pe care le au în raport cu obiectivele stabilite și de analiză a efectelor lor asupra piețelor interesate.

Articolul 32

Intervenții în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1258/1999

Regimurile de ajutor enumerate în anexa I sunt considerate „intervenții” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (b) și al articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999.

⁽¹⁾ JO 172, 30.9.1966, p. 3025. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1513/2001 (JO L 201, 26.7.2001, p. 4).

TITLUL III

REGIMUL DE PLATĂ UNICĂ

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 33

Eligibilitatea pentru ajutor

- (1) Agricultorii au acces la regimul de plată unică:
- (a) dacă au primit o plată în cursul perioadei de referință prevăzute în articolul 38 sau în temeiul a cel puțin uneia dintre schemele de sprijin prevăzute în anexa VI sau
- (b) dacă au primit exploatarea sau o parte din exploatarea cu titlu de moștenire sau de moștenire anticipată de la un agricultor care respecta cerințele prevăzute la litera (a), sau
- (c) dacă au primit un drept de plată din rezerva națională sau printr-un transfer.
- (2) Dacă agricultorul care a primit o plată directă în perioada de referință își modifică statutul sau denumirea juridică în cursul acestei perioade sau cel târziu la 31 decembrie a anului precedent anului de aplicare a regimului de plată unică, are acces la regimul de plată unică în aceleași condiții ca agricultorul care administrează inițial exploatarea.
- (3) Dacă au avut loc fuziuni în perioada de referință sau cel târziu la 31 decembrie al anului precedent anului de aplicare a regimului de plată unică, agricultorul care gestionează exploatarea are acces la regimul de plată unică în aceleași condiții ca agricultorii care gestionau exploatarea inițială.

Dacă au avut loc scindări în perioada de referință sau cel târziu la 31 decembrie al anului precedent anului de aplicare a regimului de plată unică, agricultorii care gestionează exploatarea au acces în mod proporțional la regimul de plată unică în aceleași condiții ca agricultorul care gestionează exploatarea inițială.

Articolul 34

Cererea

- (1) În primul an de aplicare a regimului de plată unică, autoritatea competentă a statului membru adresează un formular de cerere agricultorului prevăzut în articolul 33 alineatul 1 litera (a), precizând:

- (a) cuantumul prevăzut în capitolul 2 (denumit în continuare „cuantumul de referință”);
- (b) numărul de hectare prevăzut în articolul 43;
- (c) numărul și valoarea drepturilor la plata pe hectar, așa cum sunt definite în capitolul 3.

(2) Agricultorii depun cererile de participare la regimul de plată unică începând din acest moment și până la o dată stabilită de statele membre, dar nu mai târziu de 15 mai.

Totuși, Comisia, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), poate autoriza prelungirea termenului de 15 mai pentru anumite regiuni în care condițiile climatice excepționale fac imposibilă respectarea termenelor obișnuite.

(3) Cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale așa cum sunt definite în articolul 40 alineatul (4), nu se acordă nici un drept agricultorilor prevăzuți în articolul 33 alineatul (1) literele (a) și (b), nici celor care primesc drepturi de plată din rezerva națională, dacă nu au depus cererea de participare la regimul de plată unică până la cel târziu 15 mai a primului an de aplicare a regimului în cauză.

Sumele corespunzătoare drepturilor neacordate reintră în rezerva națională prevăzută în articolul 42 și pot fi realocate începând din acest moment și până la o dată stabilită de statele membre, dar nu mai târziu de 15 august a primului an de aplicare a regimului de plată unică.

Articolul 35

Cumulul de ajutoare

Dacă nu există dispoziții contrare, suprafața corespunzătoare numărului de hectare eligibile pentru ajutor, așa cum sunt definite în articolul 44 alineatul (2), pentru care s-a depus o cerere de plată unică, poate face obiectul unei cereri pentru orice altă plată directă, precum și pentru orice alt ajutor neprevăzut în prezentul regulament.

Articolul 36

Modalitățile de plată

- (1) Ajutorul acordat în cadrul regimului de plată unică se plătește pentru drepturile de plată definite în capitolul 3 și însoțite de un număr egal de hectare eligibile pentru ajutor, așa cum sunt definite în articolul 44 alineatul (2).

(2) Statele membre pot decide să combine plățile acordate în cadrul regimului de plată unică cu plăți din cadrul oricărui alt regim de ajutor.

CAPITOLUL 2

STABILIREA CUANTUMULUI DE REFERINȚĂ

Articolul 37

Calcularea cuantumului

(1) Cuantumul de referință este media pe trei ani a valorilor totale ale plăților acordate unui agricultor în cadrul regimurilor de ajutor prevăzute în anexa VI, calculată și adaptată conform anexei VII, în decursul fiecărui an calendaristic din perioada de referință prevăzută în articolul 38.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), dacă un agricultor începe să desfășoare o activitate agricolă în cursul perioadei de referință, cuantumul se calculează pe baza plăților acordate în anii calendaristici în cursul cărora s-a desfășurat activitatea agricolă.

Articolul 38

Perioada de referință

Perioada de referință cuprinde anii calendaristici 2000, 2001 și 2002.

Articolul 39

Aplicarea modulării și a condiționării prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1259/1999

În cazul aplicării articolelor 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 1259/1999 în decursul perioadei de referință, valorile prevăzute în anexa VII sunt cele care ar fi fost acordate înaintea aplicării respectivelor articole.

Articolul 40

Circumstanțe excepționale

(1) Prin derogare de la articolul 37, orice agricultor a cărui producție a fost grav afectată în decursul perioadei de referință de un caz de forță majoră sau de circumstanțe excepționale survenite înaintea sau în timpul respectivei perioade de referință este autorizat să solicite calcularea cuantumului de referință pe baza anului sau anilor calendaristici ai perioadei de referință care nu au fost afectați de cazuri de forță majoră sau de circumstanțe excepționale.

(2) Dacă întreaga perioadă de referință a fost afectată de un caz de forță majoră sau de circumstanțe excepționale, statul membru calculează cuantumul de referință pe baza perioadei 1997-1999. În acest caz, alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Într-un termen stabilit de fiecare stat membru, agricultorul în cauză notifică autorității competente un caz de forță majoră sau de circumstanțe excepționale, furnizând în același timp dovezi considerate satisfăcătoare de autoritatea în cauză.

(4) Cazurile recunoscute de autoritatea competentă ca fiind de forță majoră sau circumstanțe excepționale sunt, de exemplu:

- (a) decesul agricultorului;
- (b) incapacitatea profesională de lungă durată a agricultorului;
- (c) o catastrofă naturală de proporții care afectează grav suprafețele agricole ale exploatației;
- (d) distrugerea accidentală a clădirilor exploatației, destinate creșterii animalelor;
- (e) o epizootie care afectează o parte sau întregul șeptel al agricultorului.

(5) Alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* agricultorilor care, în decursul perioadei de referință, fac obiectul unor angajamente agro-ecologice în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2078/92⁽¹⁾ și al Regulamentului (CE) nr. 1257/1999.

În cazul în care angajamentele acoperă atât perioada de referință, cât și perioada prevăzută în alineatul (2) din prezentul articol, statele membre stabilesc, pe baza unor criterii obiective și astfel încât să asigure un tratament egal al agricultorilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței, un quantum de referință care să respecte normele detaliate ce urmează a fi stabilite de către Comisie conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

Articolul 41

Plafonul

(1) Pentru fiecare stat membru, totalul cuantumurilor de referință nu poate fi mai mare decât plafonul național prevăzut în anexa VIII.

(2) Dacă este cazul, statul membru aplică un procent de reducere liniară a cuantumurilor de referință, pentru a asigura respectarea plafonului său propriu.

(1) JO L 215, 30.7.1992, p. 85. Regulament abrogat de Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 (JO L 160, 26.6.1999, p. 80).

Articolul 42

Rezerva națională

(1) După eventuala reducere în conformitate cu articolul 41 alineatul (2), statele membre aplică un procent de reducere liniară a cuantumurilor de referință, pentru a constitui o rezervă națională. Reducerea nu poate fi mai mare de 3 %.

(2) În plus, rezerva națională cuprinde diferența dintre plafonul prevăzut în anexa VIII și totalul cuantumurilor de referință care trebuie acordate agricultorilor în temeiul regimului de plată unică înainte de aplicarea reducerii prevăzute în alineatul (2) teza a doua.

(3) Statele membre pot utiliza rezerva națională pentru a acorda, în mod prioritar, cuantumurile de referință agricultorilor care încep să desfășoare o activitate agricolă după 31 decembrie 2002 sau în 2002, dar fără să perceapă plăți directe în anul respectiv, pe baza unor criterii obiective și astfel încât să asigure un tratament egal al agricultorilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței.

(4) Statele membre utilizează rezerva națională pentru a stabili, pe baza unor criterii obiective și astfel încât să asigure un tratament egal al agricultorilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței, cuantumurile de referință pentru agricultorii care se află într-o situație specială, situație definită de Comisie conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

(5) Statele membre pot utiliza rezerva națională pentru a stabili, pe baza unor criterii obiective și astfel încât să asigure un tratament egal al agricultorilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței, cuantumurile de referință pentru agricultorii din zonele care fac obiectul unor regimuri de restructurare și/sau de dezvoltare în ceea ce privește o formă sau alta de intervenție publică, pentru a se evita abandonarea terenurilor agricole și/sau pentru a se compensa dezavantajele specifice care afectează agricultorii din respectivele zone.

(6) În temeiul alineatelor (3) – (5), statele membre pot crește valoarea unitară în limita mediei regionale a valorii drepturilor și/sau numărul de drepturi atribuite agricultorilor.

(7) Dacă rezerva națională nu este suficientă pentru a acoperi cazurile prevăzute în alineatele (3) și (4), statele membre procedează la reduceri liniare ale drepturilor.

(8) Cu excepția cazului de transfer prin moștenire sau de moștenire anticipată și prin derogare de la articolul 46, drepturile

stabile prin utilizarea rezervei naționale nu se transferă pe o perioadă de cinci ani de la data atribuirii acestora.

Prin derogare de la articolul 45 alineatul (1), orice drept neutilizat în decursul fiecăruia dintre anii din perioada de cinci ani reintră imediat în rezerva națională.

(9) Prin derogare de la articolele 33 și 43, în cazul vânzării sau arendării pe o perioadă de șase sau mai mulți ani a exploatației sau a unei părți din exploatație sau al cedării drepturilor la primă aplicabile în perioada de referință sau cel târziu la 29 septembrie 2003, o parte de drepturi care trebuie atribuită vânzătorului sau arendatorului poate reintra imediat în rezerva națională în condițiile pe care Comisia le stabilește conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

CAPITOLUL 3

DREPTURILE LA PLATĂ

Secțiunea 1

Drepturile la plată în funcție de suprafață

Articolul 43

Stabilirea drepturilor la plată

(1) Fără să aducă atingere articolului 48, orice agricultor beneficiază de un drept la plata pe hectar, calculat prin împărțirea cuantumului de referință la media pe trei ani a numărului total de hectare care dădeau dreptul, în perioada de referință, la plăți directe a căror listă figurează în anexa VI.

Numărul total de drepturi la plată este egal cu numărul mediu de hectare menționat anterior.

Totuși, în cazul prevăzut în articolul 37 alineatul (2), numărul total de drepturi la plată este egal cu numărul mediu de hectare din perioada pe baza căreia s-au stabilit cuantumurile de referință, iar drepturilor respective li se aplică articolul 42 alineatul (8).

(2) Numărul de hectare prevăzut în alineatul (1) include, de asemenea:

(a) în cazul ajutoarelor pentru amidonul din cartofi, pentru furajele uscate și pentru semințele enumerate în anexa VII, numărul de hectare a căror producție a beneficiat de ajutor în perioada de referință, așa cum este calculat în anexa VII, pct. B, D și F;

(b) toate suprafețele furajere din perioada de referință.

(3) În sensul alineatului (2) litera (b) din prezentul articol, prin „suprafață furajeră” se înțelege suprafața exploatației disponibile pe parcursul întregului an calendaristic, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei ⁽¹⁾ pentru creșterea animalelor, inclusiv suprafețele utilizate în comun și suprafețele utilizate pentru culturi mixte. Această suprafață nu include:

- clădirile, pădurile, iazurile, potecile;
- suprafețele utilizate pentru alte culturi eligibile pentru ajutor comunitar, pentru culturi permanente sau pentru horticultură;
- suprafețele care beneficiază de o schemă de sprijin pentru agricultorii care se ocupă de anumite culturi arabile, utilizate în cadrul schemei de sprijin pentru furaje uscate sau care fac obiectul unui program național sau comunitar de retragere a terenurilor din circuitul agricol.

(4) Dacă nu se prevede altfel, drepturile la plata pe hectar nu se modifică.

Articolul 44

Utilizarea drepturilor la plată

(1) Orice drept la plată pentru un hectar eligibil pentru ajutor conferă dreptul la plata cuantumului stabilit de dreptul respectiv.

(2) Prin „hectar eligibil pentru ajutor” se înțelege orice suprafață agricolă a exploatației, ocupată cu terenuri arabile și pășuni permanente, cu excepția suprafețelor ocupate cu culturi permanente și păduri sau destinate unei activități neagricole.

(3) Agricultorul declară parcelele care corespund suprafeței eligibile aferente unui drept de plată. Cu excepția cazurilor de forță majoră sau de circumstanțe excepționale, aceste parcele stau la dispoziția agricultorului pe o perioadă de cel puțin zece luni de la o dată care urmează a fi stabilită de statul membru și care nu poate fi anterioară datei de 1 septembrie a anului calendaristic de dinaintea anului de depunere a cererii de participare la regimul de plată unică.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de administrare și control pentru anumite planuri comunitare de asistență instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului (JO L 327, 12.12.2001, p. 11). Regulament modificat de Regulamentul (CE) nr. 2550/2001 (JO L 341, 22.12.2001, p. 105).

(4) În circumstanțe justificate în mod corespunzător, statele membre pot autoriza agricultorul să își modifice declarația, cu condiția să respecte numărul de hectare corespunzătoare drepturilor sale de plată și condițiile prevăzute pentru acordarea plății unice pentru suprafața în cauză.

Articolul 45

Drepturile la plată neutilizate

(1) Orice drept la plată neutilizat timp de trei ani intră în rezerva națională.

(2) Totuși, drepturile la plată neutilizate nu intră în rezerva națională în caz de forță majoră sau de circumstanțe excepționale în sensul articolului 40 alineatul (4).

Articolul 46

Transferul drepturilor la plată

(1) Drepturile la plată nu pot fi transferate decât unui agricultor din același stat membru, cu excepția moștenirilor sau a moștenirilor anticipate.

Totuși, chiar și în cazul moștenirilor sau al moștenirilor anticipate, drepturile la plată nu pot fi utilizate decât în statul membru în care au fost stabilite.

Un stat membru poate decide ca drepturile la plată să nu poată fi transferate sau utilizate decât în cadrul unei aceleiași regiuni unice.

(2) Drepturile la plată pot fi transferate prin vânzare sau prin orice altă formă de cesiune definitivă, cu sau fără terenuri. În schimb, este autorizată arendarea sau orice altă tranzacție similară, cu condiția ca transferul drepturilor la plată să fie însoțit de transferul unui număr echivalent de hectare eligibile pentru ajutor.

Cu excepția cazurilor de forță majoră sau de circumstanțe excepționale prevăzute în articolul 40 alineatul (4), un agricultor nu își poate transfera drepturile la plată, fără terenuri, decât după ce a utilizat, în sensul articolului 44, cel puțin 80 % din drepturile sale într-o perioadă de cel puțin un an calendaristic sau după ce a cedat în mod voluntar rezervei naționale toate drepturile pe care nu le-a utilizat în decursul primului an de aplicare a regimului de plată unică.

(3) În cazul vânzării drepturilor la plată, cu sau fără terenuri, statele membre, acționând conform principiilor generale de drept

comunitar, pot decide ca o parte a drepturilor la plată vândute să reintre în rezerva națională sau ca valoarea lor unitară să fie redusă în favoarea rezervei naționale conform anumitor criterii pe care Comisia urmează să le stabilească în temeiul procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

Secțiunea 2

Drepturile la plată care fac obiectul unor condiții speciale

Articolul 47

Plățile generatoare de drepturi la plată care fac obiectul unor condiții speciale

(1) Prin derogare de la articolele 43 și 44, următoarele cantumuri, generate de plățile acordate în perioada de referință, sunt integrate în cantumul de referință conform condițiilor prevăzute în articolul 48 și în anexa VII punctul C:

- (a) prima de desezonalizare prevăzută în articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999;
- (b) prima de sacrificare prevăzută în articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999;
- (c) prima specială pentru masculii din specia bovină și prima pentru vaca de alăptare, dacă agricultorul nu trebuie să îndeplinească factorul de densitate în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999, cu condiția ca acesta să nu fi solicitat plata pentru extensificare prevăzută în articolul 13 din regulamentul menționat anterior;
- (d) plăți suplimentare prevăzute în articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului, plătite în plus față de ajutorul prevăzut la literele (a), (b) și (c) din prezentul paragraf;
- (e) ajutoare prevăzute în cadrul regimului aplicabil sectorului cărnii de oaie și de capră:

— în articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 2467/1989 și în articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 1323/90 ⁽¹⁾, pentru anii calendaristici 2000 și 2001;

⁽¹⁾ JO L 132, 23.5.1990, p. 17. Regulament abrogat de Regulamentul (CE) nr. 2529/2001 (JO L 341, 22.12.2001, p. 3).

— în articolele 4 și 5, în articolul 11 alineatul (1), precum și în art 11 alineatul (2) prima, a doua și a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 2529/2001, pentru anul calendaristic 2002.

(2) Din anul 2007 și prin derogare de la articolele 33, 43 și 44, cantumurile care provin din prima pentru produse lactate și din plățile suplimentare prevăzute în articolele 95 și 96 și care trebuie acordate în 2007 sunt incluse în regimul de plată unică, în condițiile prevăzute în articolele 48 – 50.

Articolul 48

Stabilirea drepturilor la plată care fac obiectul unor condiții speciale

Agricultorul care a beneficiat de plățile prevăzute în articolul 47 și care, în perioada de referință, nu deținea hectare în sensul articolului 43 sau pentru care cantumul dreptului la hectar este mai mare de 5 000 EUR poate pretinde un drept la plată:

- (a) egal cu cantumul de referință corespunzător plăților directe de care a beneficiat în perioada medie de trei ani;
- (b) pentru fiecare tranșă de 5 000 EUR sau fracțiune din cantumul de referință corespunzător plăților directe de care a beneficiat în perioada medie de trei ani.

Articolul 49

Condiții

(1) Dacă prezenta secțiune nu prevede altfel, celelalte dispoziții din prezentul titlu se aplică drepturilor la plată care fac obiectul unor condiții speciale.

(2) Prin derogare de la articolul 36 alineatul (1) și de la articolul 44 alineatul (1), un agricultor care are drepturi la plată pentru care nu deținea hectare în perioada de referință este autorizat de statele membre să beneficieze de o derogare de la obligația de a prezenta un număr de hectare eligibile echivalent cu numărul de drepturi, cu condiția să mențină cel puțin 50 % din activitatea agricolă pe care o desfășura în perioada de referință, exprimată în unități „animal mare” (LU).

Persoana care beneficiază de un transfer de drepturi la plată nu poate beneficia de prezenta derogare decât dacă au fost transferate toate drepturile la plată care fac obiectul derogării.

(3) Drepturile la plată stabilite în conformitate cu articolul 48 nu se modifică.

Articolul 50

Primă pentru produse lactate și plăți suplimentare

(1) Fără să aducă atingere articolului 48 și prin derogare de la articolele 37 și 43, un agricultor beneficiază de un quantum suplimentar pe drept obținut împărțind cuantumurile care trebuie acordate în temeiul articolelor 95 și 96 la numărul de drepturi deținute în 2007, cu excepția drepturilor de retragere a terenurilor din circuitul agricol.

Valoarea unitară a fiecărui drept la plată deținut de agricultor în 2007 crește cu respectivul quantum suplimentar.

(2) În cazul în care agricultorul nu deține nici un drept, articolele 48 și 49 se aplică *mutatis mutandis*. În acest caz, în scopul punerii în aplicare a articolului 48, prin „hectare” se înțeleg hectarele eligibile pentru ajutor pe care agricultorul le deține în 2007.

CAPITOLUL 4

UTILIZAREA TERENURILOR ÎN CADRUL REGIMULUI DE PLATĂ UNICĂ

Secțiunea 1

Utilizarea terenurilor

Articolul 51

Utilizarea agricolă a terenurilor

Agricultorii pot utiliza parcelele declarate în conformitate cu articolul 44 alineatul 3 pentru orice activitate agricolă, cu excepția culturilor permanente și a producției de produse prevăzute în articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2200/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 de organizare a pieței comune în sectorul fructelor și legumelor ⁽¹⁾ și în articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 de organizare a pieței comune în sectorul produselor prelucrate pe bază de fructe și legume ⁽²⁾, precum și a cartofilor, alții decât cei destinați fabricării amidonului din cartofi, pentru care ajutorul se acordă în temeiul articolului 93 din prezentul regulament.

Articolul 52

Producția de cânepă

(1) În cazul producției de cânepă inclusă la codul NC 5302 10 00, soiurile utilizate au un conținut de tetrahidrocanabinol mai mic

⁽¹⁾ JO L 297, 21.11.1996, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 47/2003 al Comisiei (JO L 7, 11.1.2003, p. 64).

⁽²⁾ JO L 297, 21.11.1996, p. 29. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 453/2002 al Comisiei (JO L 72, 14.3.2002, p. 9).

sau egal cu 0,2 % și producția face obiectul unui contract sau al unui angajament de vânzare-cumpărare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1673/2000. Statele membre stabilesc un sistem care să permită verificarea conținutului de tetrahidrocanabinol al produselor cultivate pe cel puțin 30 % din suprafețele de cânepă destinate producției de fibre pentru care s-a semnat contractul sau angajamentul de vânzare-cumpărare. Totuși, dacă un stat membru introduce un sistem de autorizare prealabilă pentru respectiva cultură, procentul minim este de 20 %.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută în articolul 144 alineatul (2), acordarea plății este condiționată de utilizarea de semințe certificate de anumite soiuri, precum și de o declarație a suprafețelor de cânepă destinate producției de fibre.

Secțiunea 2

Drepturile de retragere a terenurilor din circuitul agricol

Articolul 53

Stabilirea drepturilor de retragere a terenurilor din circuitul agricol

(1) Prin derogare de la articolele 37 și 43 din prezentul regulament, dacă, în perioada de referință, un agricultor are obligația de a retrage din circuitul agricol o parte din terenurile din exploatarea sa, în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999, cuantumului mediu pe trei ani corespunzător plății obligatorii pentru retragerea terenurilor din circuitul agricol, calculat și adaptat conform anexei VII, și media pe trei ani a numărului de hectare retrase obligatoriu din circuitul agricol nu sunt incluse în calculul drepturilor prevăzute în articolul 43 din prezentul regulament.

(2) În cazul prevăzut în alineatul (1), agricultorul primește un drept pe hectar (denumit în continuare „drept de retragere a terenurilor din circuitul agricol”) care se calculează împărțind cuantumului mediu pe trei ani de retragere a terenurilor din circuitul agricol la media pe trei ani a numărului de hectare retrase din circuitul agricol prevăzute în alineatul (1).

Numărul total de drepturi de retragere a terenurilor din circuitul agricol este egal cu media numărului de hectare retrase obligatoriu din circuitul agricol.

Articolul 54

Utilizarea drepturilor de retragere a terenurilor din circuitul agricol

(1) Orice drept de retragere a terenurilor din circuitul agricol legat de un hectar eligibil pentru ajutorul de retragere a terenurilor din circuitul agricol generează un drept la plata cuantumului stabilit prin dreptul de retragere a terenurilor din circuitul agricol.

(2) Prin derogare de la articolul 44 alineatul (2), prin „hectar eligibil pentru ajutor de retragere a terenurilor din circuitul agricol” se înțelege orice suprafață agricolă a exploatației ocupate cu terenuri arabile, cu excepția suprafețelor care, la data prevăzută pentru cererile de ajutor pe suprafață în 2003, erau ocupate cu culturi permanente și păduri sau erau destinate unei activități neagricole sau unor pășuni permanente.

Totuși, următoarele suprafețe se pot număra printre suprafețele retrase din circuitul agricol ca urmare a unei cereri prezentate după 28 iunie 1995:

— suprafețele retrase din circuitul agricol în conformitate cu articolele 22, 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999, care nu au nici o utilizare agricolă și care nu sunt utilizate în scop lucrativ, altul decât scopurile admise pentru celelalte terenuri retrase din circuitul agricol în temeiul prezentului regulament sau

— suprafețele împădurite în temeiul articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999.

(3) Agricultorii retrag din producție hectarele eligibile pentru ajutorul de retragere din circuitul agricol.

(4) Suprafețele retrase din circuitul agricol nu pot fi mai mici de 0,1 hectare, nici de o lățime mai mică de 10 m. Din motive ecologice justificate în mod corespunzător, statele membre pot accepta suprafețe de cel puțin 5 metri lățime și de 0,05 hectare.

(5) Statele membre pot prevedea derogări de la alineatul (2) primul paragraf din prezentul articol în circumstanțe care urmează a fi stabilite conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), cu condiția să ia toate măsurile necesare pentru a evita orice creștere semnificativă a suprafeței totale eligibile pentru drepturi de retragere din circuitul agricol.

(6) Prin derogare de la articolul 36 alineatul (1) și de la articolul 44 alineatul (1), drepturile de retragere din circuitul agricol sunt revendicate înaintea oricărui alt drept.

(7) Obligația de retragere a terenurilor din circuitul agricol continuă să se aplice și în cazul drepturilor de retragere a terenurilor din circuitul agricol transferate.

Articolul 55

Scutirea de la retragerea terenurilor din circuitul agricol

Un agricultor nu are obligația de a retrage terenurile din circuitul agricol prevăzută în articolul 54 dacă:

- (a) întreaga sa exploatație și producție sunt administrate conform obligațiilor stabilite în Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 al Consiliului din 24 iunie 1991 privind metoda de producție agricolă ecologică și indicarea acestora pe produsele agricole și alimentare ⁽¹⁾;
- (b) terenurile retrase din circuitul agricol sunt utilizate pentru producția de materii prime utilizate la fabricarea în Comunitate de produse care nu sunt destinate direct consumului uman sau animal, cu condiția aplicării unor sisteme eficiente de control.

Articolul 56

Utilizarea terenurilor retrase din circuitul agricol

(1) Terenurile retrase din circuitul agricol sunt menținute în bune condiții agricole și de mediu, în conformitate cu articolul 5.

Fără să aducă atingere articolului 55, aceste terenuri nu sunt destinate utilizării agricole și nu produc nici o cultură destinată comercializării.

(2) Terenurile retrase din circuitul agricol pot fi supuse unei rotații a culturilor.

(3) În cazul în care cantitatea de produse secundare destinată consumului animal sau uman care poate deveni disponibilă ca urmare a cultivării de semințe oleaginoase pe terenuri retrase din circuitul agricol în temeiul articolului 55 litera (b) depășește anual, pe baza cantităților estimative care fac obiectul unor contracte încheiate cu agricultorii, un milion de tone, exprimate în echivalent de făină de boabe de soia, cantitatea estimată în fiecare contract care poate fi utilizată pentru consumul animal sau uman este redusă pentru a se limita la un milion de tone.

(4) Statele membre sunt autorizate să plătească un ajutor național până la concurența a 50 % din costurile inițiale de constituire a culturilor multianuale destinate producției de biomasă pe terenuri retrase din circuitul agricol.

Articolul 57

Aplicarea altor dispoziții

Dacă prezenta secțiune nu prevede altfel, celelalte dispoziții din prezentul titlu se aplică drepturilor de retragere din circuitul agricol.

⁽¹⁾ JO L 198, 22.7.1991, p. 1. Regulamentul modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003 al Comisiei (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

CAPITOLUL 5

APLICAREA REGIONALĂ ȘI FACULTATIVĂ

Secțiunea 1

Aplicarea regională

Articolul 58

Alocarea la nivel regional a plafonului prevăzut în articolul 41

(1) Un stat membru poate decide, până la 1 august 2004 cel târziu, punerea în aplicare la nivel regional a regimului de plată unică prevăzut în capitolele 1 – 4, în condițiile prevăzute în prezenta secțiune.

(2) Statele membre stabilesc regiunile după criteriile obiective.

Statele membre pe teritoriul cărora există cel puțin trei milioane de hectare eligibile pentru ajutor pot fi considerate o singură regiune.

(3) Statul membru împarte între regiuni plafonul prevăzut în articolul 41 după criteriile obiective.

Articolul 59

Regionalizarea regimului de plată unică

(1) În circumstanțe justificate în mod corespunzător și conform unor criterii obiective, statul membru poate împărți cuantumul total al plafonului regional stabilit în conformitate cu articolul 58 sau o parte din acest plafon între toți agricultorii ale căror exploatații sunt situate în regiunea în cauză, inclusiv cei care nu îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute în articolul 33.

(2) În cazul împărțirii cuantumului total al plafonului regional, agricultorii beneficiază de drepturi a căror valoare unitară se calculează prin împărțirea plafonului regional stabilit în conformitate cu articolul 58 la numărul de hectare eligibile pentru ajutor, în sensul articolului 44 alineatul (2), stabilit la nivel regional.

(3) În cazul împărțirii parțiale a cuantumului total al plafonului regional, agricultorii beneficiază de drepturi a căror valoare unitară se calculează prin împărțirea părții corespunzătoare din plafonul regional stabilit în conformitate cu articolul 58 la numărul de hectare eligibile pentru ajutor, în sensul articolului 44 alineatul (2), stabilit la nivel regional.

În cazul în care agricultorul poate beneficia, de asemenea, de drepturi calculate din partea rămasă din plafonul regional, valoarea unitară regională a fiecăruia dintre drepturile respectivului agricultor, cu excepția drepturilor de retragere a terenurilor din circuitul agricol, este majorată cu un quantum corespunzător

cuantumului de referință împărțit la numărul de drepturi ale agriculturii stabilit în conformitate cu alineatul (4).

Articolele 48 și 49 se aplică *mutatis mutandis*.

(4) Numărul de drepturi pe agricultor trebuie să fie egal cu numărul de hectare pe care îl declară în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) pentru primul an de aplicare a regimului de plată unică, cu excepția cazurilor de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale prevăzute în articolul 40 alineatul (4).

Articolul 60

Utilizarea terenurilor

(1) Dacă un stat membru se prevalează de opțiunea prevăzută în articolul 59, prin derogare de la articolul 51 și conform dispozițiilor prevăzute în prezentul articol, agricultorii pot, de asemenea, să utilizeze parcelele declarate în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) pentru producția de produse prevăzute în articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2200/96 și în articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/96, precum și pentru producția de cartofi, alții decât cei pentru amidonul din cartofi pentru care ajutorul se acordă în temeiul articolului 93 din prezentul regulament, cu excepția culturilor permanente.

(2) Statul membru stabilește numărul de hectare care pot fi utilizate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol împărțind între regiuni, după criteriile obiective, media numărului de hectare utilizate pentru producția produselor prevăzute în alineatul (1) la nivel național în perioada de trei ani 2000-2002, în sensul articolului 58 alineatul (2). Media numărului de hectare la nivel național și numărul de hectare la nivel regional sunt stabilite de Comisie conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), pe baza datelor comunicate de statul membru.

(3) În limitele stabilite în conformitate cu alineatul (2) pentru regiunea în cauză, un agricultor este autorizat să se preleveze de opțiunea prevăzută în alineatul (1):

(a) în limitele numărului de hectare pe care le-a utilizat în 2003 pentru producția de produse prevăzute în alineatul (1);

(b) în cazul aplicării, *mutatis mutandis*, a articolului 40 și a articolului 42 alineatul (4), în limitele unui număr de hectare care urmează a fi stabilit după criteriile obiective și astfel încât să se asigure un tratament egal al agricultorilor și să se evite denaturarea pieței și a concurenței.

(4) În limitele numărului de hectare care rămân disponibile după aplicarea alineatului (3), agricultorii sunt autorizați să producă produsele prevăzute în alineatul (1) pe un număr de hectare, altul decât numărul de hectare prevăzute în alineatul (3) în limitele unui număr de hectare utilizate pentru producția de produse prevăzute în alineatul (1) în 2004 și/sau în 2005, având prioritate

agricultorii care au produs deja produsele în cauză în 2004, în limitele numărului de hectare utilizate în 2004.

În cazul aplicării articolului 71, anii 2004 și 2005 se înlocuiesc cu anul de dinaintea anului de aplicare al regimului de plată unică, respectiv cu anul aplicării.

(5) Pentru stabilirea limitelor individuale prevăzute în alineatele (3) și (4), statul membru utilizează datele individuale ale agricultorului, dacă acestea există, sau orice altă dovadă adusă de către agricultor și considerată satisfăcătoare de respectivul stat membru.

(6) Numărul de hectare pentru care s-a stabilit autorizația în conformitate cu alineatele (3) și (4) din prezentul articol nu depășește în nici un caz numărul de hectare eligibile pentru ajutor în sensul articolului 44 alineatul (2), care a fost declarat cu ocazia primului an de aplicare a regimului de plată unică.

(7) În regiunea în cauză, autorizația este utilizată cu dreptul la plată corespunzător.

(8) Începând cu momentul de față și până în anul 2007 cel târziu, Comisia prezintă Consiliului un raport însoțit, dacă este cazul, de propuneri adecvate, asupra eventualelor consecințe ale punerii în aplicare a prezentului articol de către statele membre în ceea ce privește evoluția structurală și a pieței.

Articolul 61

Pășuni

În cazul aplicării articolului 59, în limitele plafonului regional sau ale unei părți din acesta și după criteriile obiective, statele membre pot, de asemenea, să stabilească valori unitare diferite pentru drepturile care urmează să fie atribuite agricultorilor prevăzuți în articolul 59 alineatul (1), pentru hectarele de pășuni, la data prevăzută pentru depunerea cererilor de ajutor pe suprafață în 2003 și pentru orice alt hectar eligibil pentru ajutor sau pentru hectarele de pășune permanentă la data prevăzută pentru depunerea cererilor de ajutor pe suprafață.

Articolul 62

Prima pentru produsele lactate și plățile suplimentare

Prin derogare de la articolul 47 alineatul (2), statul membru poate decide ca, începând din anul 2005, sumele provenind din prima pentru produse lactate și din plățile suplimentare, prevăzute în articolele 95 și 96, să fie incluse integral sau parțial, la nivel regional sau național, în regimul de plată unică. Drepturile stabilite în temeiul prezentului paragraf se modifică în consecință.

Cuantumul de referință pentru respectivele plăți este egal cu cuantumul care trebuie acordate în conformitate cu articolele 95 și 96, calculate pe baza cantității individuale de referință pentru laptele de care dispune exploatarea la 31 martie a anului în care respectivele plăți vor fi incluse integral sau parțial în regimul de plată unică.

Articolele 48, 49 și 50 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 63

Condițiile aplicabile drepturilor stabilite în temeiul prezentei secțiuni

(1) Dacă se aplică articolul 59, drepturile atribuite în temeiul prezentei secțiuni nu pot fi transferate sau utilizate în cadrul aceleiași regiuni sau între regiuni decât dacă drepturile pe hectar sunt identice.

(2) Dacă se aplică articolul 59, prin derogare de la articolul 53, orice agricultor din regiunea în cauză beneficiază de drepturile de retragere a terenurilor din circuitul agricol.

Numărul de drepturi de retragere din circuitul agricol se stabilește înmulțind terenurile deținute de un agricultor și eligibile pentru ajutor în sensul articolului 54 alineatul (2), declarate în cursul primului an de aplicare a regimului de plată unică, cu un coeficient de retragere din circuitul agricol.

Coeficientul de retragere din circuitul agricol se calculează prin înmulțirea coeficientului de bază al retragerii obligatorii din circuitul agricol, respectiv 10 %, cu raportul, valabil în regiunea în cauză, dintre terenurile pentru care s-au acordat plăți pe suprafață pentru culturile arabile prevăzute în anexa VI în perioada de referință și terenurile eligibile pentru ajutor în sensul articolului 54 alineatul (2) în perioada de referință.

Cuantumul drepturilor de retragere din circuitul agricol este valoarea regională pentru drepturile la plată, așa cum a fost stabilită în articolul 59 alineatul (2) sau, după caz, în articolul 59 alineatul (3) primul paragraf.

Nu beneficiază de drepturi de retragere din circuitul agricol agricultorii care declară un număr de hectare mai mic, în sensul articolului 54 alineatul (2), decât cel necesar pentru a produce un număr de tone egal cu 92 de tone de cereale prevăzute în anexa IX, pe baza productivității stabilite conform planului de regionalizare aplicabil în regiunea în cauză în anul precedent anului de aplicare a regimului de plată unică, împărțit la raportul prevăzut în alineatul (2) al treilea paragraf din prezentul articol.

(3) Prin derogare de la dispozițiile din articolul 43 alineatul (4) și din articolul 49 alineatul (3), statele membre, acționând în conformitate cu principiile generale de drept comunitar, pot să decidă, de asemenea, până la 1 august 2004 cel târziu, că drepturile stabilite în temeiul prezentei secțiuni pot suferi modificări progresive în etape prestabilite și conform unor criterii obiective.

(4) Dacă prezenta secțiune nu prevede altfel, se aplică celelalte dispoziții din prezentul titlu.

Secțiunea 2

Aplicarea parțială

Articolul 64

Dispoziții generale

(1) Un stat membru poate decide, până la 1 august 2004 cel târziu, să aplice, la nivel național sau regional, regimul de plată unică prevăzut în capitolele 1 – 4, în condițiile stabilite în prezenta secțiune.

(2) În funcție de alegerea fiecărui stat membru, Comisia stabilește, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), un plafon pentru fiecare plată directă prevăzută în articolele 66, 67, 68, respectiv 69.

Respectivul plafon este egal cu componenta fiecărui tip de plată directă din plafoanele naționale prevăzute în articolul 41, înmulțită cu procente de reducere aplicate de statele membre conform articolelor 66, 67, 68 și 69.

Cuantumul total al plafoanelor fixate se deduce din plafoanele naționale prevăzute în articolul 41 în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 144 alineatul (2).

(3) Cel târziu la doi ani după ce toate statele membre au pus în aplicare regimul de plată unică sau cel târziu la 31 decembrie 2009, Comisia prezintă Consiliului un raport însoțit, dacă este necesar, de propuneri adecvate, asupra eventualelor consecințe ale punerii în aplicare de către statele membre a opțiunilor prevăzute în secțiunile 2 și 3 în ceea ce privește evoluția structurală și a pieței.

Articolul 65

Stabilirea drepturilor în temeiul prezentei secțiuni

(1) În ceea ce privește drepturile care trebuie acordate agricultorilor, după eventuala reducere în temeiul articolului 41, componenta cuantumului de referință care rezultă din fiecare plată directă prevăzută în articolele 66, 67, 68 și 69 se reduce cu un coeficient care urmează să fie stabilit de statele membre în limitele prevăzute în articolele 66, 67, 68 și 69.

(2) Dacă prezenta secțiune nu prevede altfel, celelalte dispoziții din prezentul titlu se aplică drepturilor stabilite asupra restului cuantumului de referință.

Articolul 66

Plățile pentru culturile arabile

În ceea ce privește plățile pentru culturile arabile, statele membre pot:

(a) să rețină până la 25 % din componenta plafoanelor naționale prevăzute în articolul 41 care corespunde plăților pe suprafață acordate pentru culturi arabile și prevăzute în anexa VI, cu excepția plății obligatorii pentru retragere din circuitul agricol.

În acest caz și în limitele plafonului fixat în conformitate cu articolul 64 alineatul (2), statul membru în cauză acordă agricultorilor o plată anuală suplimentară.

Plata suplimentară se acordă pe hectar agricultorilor care produc culturile arabile prevăzute în anexa IX și, în statele membre în care porumbul nu este o cultură tradițională, agricultorilor care însilozază fân, până la concurența a 25 % din plățile la hectar care trebuie acordate în condițiile prevăzute în titlul IV capitolul 10

sau

(b) rețin până la 40 % din componenta plafoanelor naționale prevăzute în articolul 41 care corespunde suplimentului pentru grâu dur prevăzut în anexa VI.

În acest caz și în limitele plafonului fixat în conformitate cu articolul 64 alineatul (2), statul membru în cauză acordă agricultorilor o plată anuală suplimentară.

Plata suplimentară se acordă pe hectar agricultorilor care produc grâu dur prevăzut în anexa IX, până la concurența a 40 % din suplimentul pe hectar pentru grâu dur prevăzut în anexa VI și acordat sau care trebuie acordat în condițiile prevăzute în titlul IV capitolul 10.

Articolul 67

Plățile pentru carnea de oaie și de capră

Statele membre pot să rețină până la 50 % din componenta plafoanelor naționale prevăzute în articolul 41 care corespunde plăților pentru carnea de oaie și de capră prevăzute în anexa VI.

În acest caz și în limitele plafonului fixat în conformitate cu articolul 64 alineatul (2), statul membru în cauză acordă agricultorilor o plată anuală suplimentară.

Plata suplimentară se acordă agricultorilor care cresc ovine și caprine, până la concurența a 50 % din plățile pentru carnea de oaie și de capră prevăzute în anexa VI și care trebuie acordate în condițiile prevăzute în titlul IV capitolul 11.

Articolul 68

Plățile pentru carnea de vită

(1) În ceea ce privește plățile pentru carnea de vită, statele membre pot să rețină până la 100 % din componenta plafoanelor naționale prevăzute în articolul 41 care corespunde primei de sacrificare prevăzute în anexa VI pentru viței.

În acest caz și în limitele plafonului fixat în conformitate cu articolul 64 alineatul (2), statul membru în cauză acordă agricultorilor o plată anuală suplimentară.

Plata suplimentară se acordă agricultorilor care sacrifică viței, până la concurența a 100 % din prima de sacrificare prevăzută în anexa VI pentru viței și care trebuie acordată în condițiile prevăzute în titlul IV capitolul 12.

(2) Statele membre pot, de asemenea:

(a) (i) să rețină până la 100 % din componenta plafoanelor naționale prevăzute în articolul 41 care corespunde primei pentru vaca pentru alăptare prevăzute în anexa VI.

În acest caz și în limitele plafonului fixat în conformitate cu articolul 64 alineatul (2), statul membru în cauză acordă agricultorilor o plată anuală suplimentară.

Plata suplimentară se acordă pentru menținerea în producție a vacilor de alăptare, până la concurența a 100 % din prima pentru vacă de alăptare prevăzută în anexa VI și care trebuie acordată în condițiile prevăzute în titlul IV capitolul 12

și

(ii) să rețină până la 40 % din componenta plafoanelor naționale prevăzute în articolul 41 care corespunde primei de sacrificare prevăzute în anexa VI pentru animalele din specia bovină, altele decât viței.

În acest caz și în limitele plafonului fixat în conformitate cu articolul 64 alineatul (2), statul membru în cauză acordă agricultorilor o plată anuală suplimentară.

Plata suplimentară se acordă pentru sacrificarea animalelor altele decât viței, până la concurența a 40 % din prima de sacrificare prevăzută în anexa VI pentru animalele din

specia bovină, altele decât viței, care trebuie acordată în condițiile prevăzute în titlul IV capitolul 12

sau

(b) (i) să rețină până la 100 % din componenta plafoanelor naționale prevăzute în articolul 41 care corespunde primei de sacrificare prevăzute în anexa VI pentru animalele din specia bovină, altele decât viței.

În acest caz și în limitele plafonului fixat în conformitate cu articolul 64 alineatul (2), statul membru în cauză acordă agricultorilor o plată anuală suplimentară.

Plata suplimentară se acordă pentru sacrificarea altor animale decât viței, până la concurența a 100 % din prima de sacrificare prevăzută în anexa VI pentru animalele din specia bovină, altele decât viței, care trebuie acordată în condițiile prevăzute în titlul IV capitolul 12,

sau

(ii) să rețină până la 75 % din componenta plafoanelor naționale prevăzute în articolul 41 care corespunde primei speciale pentru masculii din specia bovină prevăzută în anexa VI.

În acest caz și în limitele plafonului fixat în conformitate cu articolul 64 alineatul (2), statul membru în cauză acordă agricultorilor o plată anuală suplimentară.

Plata suplimentară se acordă până la concurența a 75 % din prima specială acordată pentru masculii din specia bovină prevăzută în anexa VI și care trebuie acordată în condițiile prevăzute în titlul IV capitolul 12.

Articolul 69

Punerea în aplicare opțională în ceea ce privește anumite tipuri de agricultură și producția de calitate

Statele membre pot să rețină până la 10 % din componenta plafoanelor naționale prevăzute în articolul 41 care corespunde fiecărui sector prevăzut în anexa VI. În ceea ce privește sectoarele culturilor arabile, carnea de vită și carnea de oaie și de capră, respectiva măsură este adoptată pentru aplicarea procentelor maxime stabilite în articolele 66, 67, respectiv 68.

În acest caz și în limitele plafonului fixat în conformitate cu articolul 64 alineatul (2), statul membru în cauză acordă agricultorilor o plată anuală suplimentară, în sectoarele care fac obiectul măsurii în cauză.

Plata suplimentară se acordă pentru anumite tipuri de agricultură care sunt importante pentru protecția sau îmbunătățirea condițiilor de mediu sau pentru ameliorarea calității și a comercializării produselor agricole în condiții pe care Comisia urmează să le stabilească în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 144 alineatul (2).

Secțiunea 3

Excluderi opționale*Articolul 70***Excluderea opțională de la anumite plăți directe**

(1) Un stat membru poate decide, până la 1 august 2004 cel târziu, să excludă din regimul de plată unică:

(a) una sau mai multe plăți directe, acordate în perioada de referință în conformitate cu:

— articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999;

— articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2358/71,

caz în care articolele 64 și 65 se aplică *mutatis mutandis*;

(b) toate celelalte plăți directe enumerate în anexa VI, acordate agricultorilor în perioada de referință în departamentele franceze de peste mări, în Insulele Azore și Madeira, în Insulele Canare și în insulele din Marea Egee, precum și plățile directe acordate în perioada de referință în conformitate cu:

— articolul 6 din Regulamentul (CEE) nr. 2019/93;

— articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1452/2001;

— articolul 13 și articolul 22 alineatele (2) – (6) din Regulamentul (CE) nr. 1453/2001;

— articolul 5 și articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1454/2001.

(2) Fără să aducă atingere articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2019/93, articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1452/2001, articolului 13 alineatul (2) și articolului 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1453/2001 și articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1454/2001, statele membre acordă plățile directe prevăzute în alineatul (1) din prezentul articol, în limitele plafoanelor fixate conform articolului 64 alineatul (2), în condițiile prevăzute în titlul IV capitolele 3, 6 și 7 – 13 din prezentul regulament, în articolul 6 din Regulamentul (CEE) nr. 2019/93, în articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1452/2001, în articolul 13 și articolul 22 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1453/2001 și, respectiv, în articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1454/2001.

Cuantumul total al plafoanelor fixate se deduce din plafoanele naționale prevăzute în articolul 41, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

Secțiunea 4

Tranziție opțională*Articolul 71***Perioada de tranziție opțională**

(1) Dacă acest lucru este justificat de condiții agricole deosebite, un stat membru poate decide, la 1 august 2004 cel târziu, să aplice regimul de plată unică după o perioadă de tranziție care se încheie fie la 31 decembrie 2005, fie la 31 decembrie 2006.

Dacă statul membru în cauză decide să aplice regimul de plată unică înainte de încheierea perioadei de tranziție, decizia este adoptată cel târziu la 1 august a anului calendaristic precedent anului calendaristic pentru care urmează să se aplice regimul de plată unică.

(2) Fără să aducă atingere articolului 70 alineatul (2) din prezentul regulament, în perioada de tranziție, statul membru în cauză efectuează fiecare plată directă prevăzută în anexa VI în condițiile prevăzute în titlul IV capitolele 3, 6 și 7 – 13 din prezentul regulament, în articolul 6 din Regulamentul (CEE) nr. 2019/93, în articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1452/2001, în articolul 13 și articolul 22 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1453/2001 și, respectiv, în articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1454/2001, în limitele plafoanelor bugetare care corespund componentei plafonului național prevăzut în articolul 41 și fixat de Comisie, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), componentă reprezentată de plățile directe respective.

În ceea ce privește plata pentru furajele uscate, statele membre acordă un ajutor în condiții care urmează să fie stabilite conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), în limitele bugetare menționate anterior.

(3) Regimul de plată unică se aplică la 1 ianuarie a anului calendaristic ce urmează după anul calendaristic în cursul căruia se încheie perioada de tranziție.

În acest caz, statul membru în cauză adoptă deciziile prevăzute în articolul 58 alineatul (1), în articolul 42 alineatul (3), în articolul 64 alineatul (1) și în articolul 70, până la 1 august 2005 sau 2006 cel târziu, în funcție de data stabilită în alineatul (1) din prezentul articol.

(4) În conformitate cu procedura prevăzută în articolul 144 alineatul (2), Comisia ia măsurile necesare dacă aplicarea respectivei perioade de tranziție produce denaturări grave ale concurenței pe piața comunitară și pentru a se asigura de respectarea obligațiilor comunitare internaționale.

TITLUL IV

ALTE REGIMURI DE AJUTOR

CAPITOLUL 1

PRIMA SPECIALĂ DE CALITATE PENTRU GRÂUL DUR

Articolul 72

Domeniul de aplicare

Ajutorul se acordă agricultorilor care produc grâu dur inclus la codul NC 1001 10 00, conform condițiilor stabilite în prezentul capitol.

Articolul 73

Cuantumul și eligibilitatea pentru ajutor

(1) Ajutorul se ridică la 40 EUR/hectar.

(2) Acordarea plății este condiționată de utilizarea anumitor cantități de semințe certificate de la soiuri recunoscute ca fiind de calitate superioară, în zona de producție, pentru fabricarea grișului sau a pastelor făinoase.

Articolul 74

Suprafețe

(1) Ajutorul se acordă pentru suprafețele naționale de bază din zonele tradiționale de producție enumerate în anexa X.

Suprafețele de bază se stabilesc după cum urmează:

Grecia	617 000 ha
Spania	594 000 ha
Franța	208 000 ha
Italia	1 646 000 ha
Austria	7 000 ha
Portugalia	118 000 ha

(2) Un stat membru își poate subdiviza suprafața de bază în subsuprafețe de bază, conform unor criterii obiective.

Articolul 75

Depășirea suprafeței

(1) Dacă suprafața pentru care se solicită ajutorul depășește suprafața de bază, suprafața pe agricultor pentru care se solicită ajutorul se reduce proporțional pentru anul în cauză.

(2) Dacă un stat membru își subdivizează suprafața de bază în subsuprafețe de bază, reducerea prevăzută în alineatul (1) nu se aplică decât agricultorilor ale căror subsuprafețe de bază au depășit limitele. Se aplică o astfel de reducere în cazul în care, în statul membru în cauză, suprafețele situate în subsuprafețe de bază care nu au atins limitele stabilite au fost redistribuite subsuprafețelor de bază care au depășit limitele respective.

CAPITOLUL 2

PRIMA PENTRU PLANTELE PROTEAGINOASE

Articolul 76

Domeniul de aplicare

Se acordă un ajutor agricultorilor care produc plante proteaginoase conform condițiilor prevăzute în prezentul capitol.

Plantele proteaginoase cuprind:

- mazărea inclusă la codul NC 0713 10;
- bobul mic inclus la codul NC 0713 50;
- lupinul dulce inclus la codul NC ex 1209 29 50.

Articolul 77

Cuantumul și eligibilitatea pentru ajutor

Ajutorul se ridică la 55,57 EUR pe hectar de proteaginoase recoltate după stadiul maturității lăptoase.

Totuși, produsele cultivate pe suprafețele însămânțate și cultivate integral conform normelor locale, dar care nu ating stadiul de maturitate lăptoasă din cauza unor condiții climaterice excepționale recunoscute de statul membru în cauză, sunt în continuare eligibile pentru ajutor, cu condiția ca suprafețele în cauză să nu fie destinate altor utilizări înaintea respectivului stadiu de creștere.

Articolul 78

Suprafața

(1) Se stabilește o suprafață maximă garantată de 1 400 000 de hectare, eligibilă pentru ajutor.

(2) Dacă suprafața pentru care se solicită ajutor este mai mare decât suprafața maximă garantată, suprafața pe agricultor pentru care se solicită ajutorul se reduce proporțional pentru anul în cauză, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

CAPITOLUL 3

AJUTORUL SPECIAL PENTRU OREZ

Articolul 79

Domeniul de aplicare

Se acordă un ajutor agricultorilor care produc orez inclus la codul NC 1006 10, conform condițiilor stabilite în prezentul capitol.

Articolul 80

Cuantumul și eligibilitatea pentru ajutor

(1) Ajutorul se acordă pe hectar de teren însămânțat cu orez, dacă se menține cultura cel puțin în condiții normale de creștere până la începutul înfloririi.

Totuși, produsele cultivate pe suprafețe însămânțate și cultivate integral conform normelor locale, dar care nu ating stadiul de înflorire din cauza unor condiții climatice excepționale recunoscute de statul membru în cauză, sunt în continuare eligibile pentru ajutor, cu condiția ca suprafețele în cauză să nu fie destinate altor utilizări înaintea respectivului stadiu de creștere.

(2) Ajutorul se stabilește după cum urmează, proporțional cu productivitățile înregistrate în statele membre în cauză:

	Anul de comercializare 2004/2005 și în cazul în care se aplică articolul 71 (EUR/ha)	Anul de comercializare 2005/2006 și următoarele (EUR/ha)
Spania	1 123,95	476,25
Franța:		
– teritoriul metropolitan	971,73	411,75
– Guyana franceză	1 329,27	563,25
Grecia	1 323,96	561,00
Italia	1 069,08	453,00
Portugalia	1 070,85	453,75.

Articolul 81

Suprafețe

Se stabilește o suprafață națională de bază pentru fiecare stat membru producător. Totuși, pentru Franța se instituie două suprafețe de bază. Suprafețele de bază se stabilesc după cum urmează:

Spania	104 973 ha
Franța:	
– teritoriul metropolitan	19 050 ha
– Guyana franceză	4 190 ha
Grecia	20 333 ha
Italia	219 588 ha
Portugalia	24 667 ha.

Un stat membru își poate subdiviza suprafața (sau suprafețele) de bază în subsuprafețe de bază, conform unor criterii obiective.

Articolul 82

Depășirea suprafețelor

(1) Dacă într-un anumit stat membru suprafața destinată orezului depășește, într-un anumit an, suprafața de bază menționată în articolul 81, suprafața pe agricultor pentru care se solicită ajutorul se reduce proporțional pentru anul în cauză.

(2) Dacă un stat membru își subdivizează suprafața de bază în subsuprafețe de bază, reducerea prevăzută în alineatul (1) nu se aplică decât agricultorilor ale căror subsuprafețe de bază au depășit limitele. Se aplică o astfel de reducere în cazul în care, în statul membru în cauză, suprafețele situate în subsuprafețe de bază care nu au atins limitele stabilite au fost redistribuite subsuprafețelor de bază care au depășit limitele respective.

CAPITOLUL 4

PLATA PE SUPRAFAȚĂ PENTRU FRUCTELE CU COAJĂ

Articolul 83

Ajutorul comunitar

(1) Se acordă un ajutor comunitar agricultorilor care produc fructe cu coajă, conform condițiilor stabilite în prezentul capitol.

Fructele cu coajă includ:

- migdale incluse la codurile NC 0802 11 și 0802 12;
- alune de pădure incluse la codurile NC 0802 21 și 0802 22;
- nuci incluse la codurile NC 0802 31 și 0802 32;
- fistic inclus la codul NC 0802 50;
- roșcove incluse la codul NC 1212 10 10.

(2) Statele membre pot acorda ajutoare în mod diferențiat, fie în funcție de produse, fie prin creșterea sau reducerea suprafețelor naționale garantate (denumite în continuare „SNG”) stabilite în conformitate cu articolul 84 alineatul (3). Totuși, în fiecare stat membru, cuantumul total al ajutorului acordat într-un anumit an nu depășește plafonul prevăzut în articolul 84 alineatul (1).

Articolul 84

Suprafețe

(1) Un stat membru acordă ajutorul comunitar în limitele unui plafon calculat prin înmulțirea numărului de hectare corespunzător suprafeței sale SNG, așa cum este stabilită în alineatul (3), cu cuantumul mediu de 120,75 EUR.

(2) Se stabilește astfel o suprafață maximă garantată de 800 000 ha.

(3) Suprafața maximă garantată prevăzută în alineatul (2) se împarte în SNG după cum urmează:

Belgia	100 ha
Germania	1 500 ha
Franța	17 300 ha
Grecia	41 100 ha
Italia	130 100 ha
Luxemburg	100 ha
Țările de Jos	100 ha
Austria	100 ha
Portugalia	41 300 ha
Spania	568 200 ha
Regatul Unit	100 ha.

(4) Un stat membru își poate subdiviza suprafața sa SNG în subsuprafețe, în special la nivel regional sau în funcție de producție, conform unor criterii obiective.

Articolul 85

Depășirea subsuprafețelor de bază

Dacă un stat membru își subdivizează suprafața sa SNG în subsuprafețe de bază și dacă într-una sau mai multe subsuprafețe de bază se înregistrează depășiri, suprafața pe agricultor pentru care se solicită ajutor comunitar se reduce proporțional pentru anul în cauză și pentru agricultorii ale căror subsuprafețe de bază au depășit limitele. Se aplică o astfel de reducere în cazul în care, în statul membru în cauză, suprafețele situate în subsuprafețe de bază care nu au atins limitele stabilite au fost redistribuite subsuprafețelor de bază care au depășit limitele respective.

Articolul 86

Condițiile de eligibilitate pentru ajutor

(1) Plata ajutorului comunitar este condiționată în special de o densitate de plantare și de o dimensiune a parcelei minime.

(2) Suprafețele care fac obiectul unui plan de ameliorare în sensul articolului 14b din Regulamentul (CEE) nr. 1035/72 al Consiliului din 18 mai 1972 privind organizarea comună a piețelor în sectorul fructelor și legumelor ⁽¹⁾ sunt eligibile pentru ajutor în temeiul prezentului regim începând din 1 ianuarie a anului de după anul expirării planului de îmbunătățire.

(3) Statele membre pot condiționa acordarea unui ajutor comunitar agricultorilor de apartenența acestora la organizația producătorilor recunoscută în conformitate cu articolele 11 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 2200/96.

(4) Dacă se aplică dispozițiile prevăzute în alineatul (3), statele membre pot decide ca ajutorul prevăzut în alineatul (1) să fie plătit unei organizații a producătorilor în numele membrilor acesteia. Organizația producătorilor varsă suma primită membrilor săi. Totuși, statele membre pot autoriza o organizație a producătorilor, în schimbul serviciilor prestate membrilor acesteia, să deducă din ajutorul comunitar o valoare de maximum 2 %.

Articolul 87

Ajutoarele naționale

(1) Statele membre pot acorda, pe lângă ajutorul comunitar, un ajutor național până la concurența unei valori maxime de 120,75 EUR pe hectar, anual.

(2) Ajutorul național nu poate fi plătit decât pentru suprafețele care beneficiază de ajutorul comunitar.

(1) JO L 118, 20.5.1972, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1363/95 al Comisiei (JO L 132, 16.6.1995, p. 8).

(3) Statele membre pot condiționa acordarea ajutorului național agricultorilor de apartenența acestora la organizația producătorilor recunoscută în conformitate cu articolele 11 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 2200/96.

CAPITOLUL 5

AJUTORUL PENTRU CULTURILE ENERGETICE

Articolul 88

Ajutorul

Se acordă un ajutor de 45 EUR pe hectar, anual, pentru suprafețele însămânțate cu culturi energetice, conform condițiilor prevăzute în prezentul capitol.

Prin „culturi energetice” se înțeleg culturile destinate în special producției de produse energetice, după cum urmează:

- produse considerate biocombustibili în articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2003/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2003 de promovare a utilizării biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili pentru transport ⁽¹⁾;
- energia electrică și termică produsă pe bază de biomasă.

Articolul 89

Suprafețe

(1) Se stabilește o suprafață maximă garantată de 1 500 000 ha eligibilă pentru ajutor.

(2) Dacă suprafața pentru care se solicită ajutorul este mai mare decât suprafața maximă garantată, suprafața pe agricultor pentru care se solicită ajutorul se reduce proporțional în anul în cauză, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

Articolul 90

Condițiile de eligibilitate pentru ajutor

Ajutorul nu se acordă decât pentru suprafețele a căror producție face obiectul unui contract între agricultor și întreprinderea prelucrătoare, cu excepția cazului în care prelucrarea este realizată de agricultor în exploatarea sa.

Suprafețele care au fost supuse aplicării regimului pentru culturi energetice nu pot fi considerate retrase din circuitul agricol în

⁽¹⁾ JO L 123, 17.5.2003, p. 42.

sensul obligației de retragere a terenurilor din circuitul agricol prevăzute în articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999, precum și în articolul 54 alineatul (2), articolul 63 alineatul (2) și articolul 107 alineatul (1) din prezentul regulament.

Articolul 91

Revizuirea listei de culturi energetice

Se pot adăuga sau elimina în orice moment anumite produse din lista prevăzută în articolul 88, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

Articolul 92

Revizuirea regimului pentru culturile energetice

Începând din acest moment și până la 31 decembrie 2006, Comisia va prezenta Consiliului un raport privind punerea în aplicare a regimului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri care să țină seama de punerea în aplicare a inițiativei UE în domeniul biocombustibililor.

CAPITOLUL 6

AJUTORUL PENTRU CARTOFII PENTRU AMIDON

Articolul 93

Ajutorul

Se stabilește un ajutor pentru agricultorii care produc cartofi destinați fabricării amidonului din cartofi. Cuantumul ajutorului se aplică pentru cantitatea de cartofi necesară fabricării unei tone de amidon din cartofi. Ajutorul se ridică la:

- 110,54 EUR pentru anul de comercializare 2004/2005 și în cazul în care se aplică articolul 71;
- 66,32 EUR, începând din anul de comercializare 2005/2006.

Cuantumul în cauză este adaptat în funcție de conținutul de amidon al cartofilor.

Articolul 94

Condițiile aplicabile

Ajutorul se plătește exclusiv pentru cantitatea de cartofi care face obiectul unui contract de cultivare între producătorul cartofilor și unitatea producătoare de amidon, în limitele contingentului alocat unității respective în conformitate cu dispozițiile din articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1868/94.

CAPITOLUL 7

Articolul 96

**PRIMA PENTRU PRODUSELE LACTATE ȘI PLĂȚILE
SUPLIMENTARE****Plățile suplimentare**

Articolul 95

Primă pentru produsele lactate

(1) Începând din 2004 și până în 2007, producătorii de lapte pot beneficia de o primă pentru produsele lactate. Prima se acordă pe an calendaristic, pe exploatație și pe cantitate individuală de referință eligibilă pentru acordarea primei și disponibilă în exploatație.

(2) Fără să aducă atingere dispozițiilor din alineatul (3) și reducerilor care decurg din aplicarea alineatului (4), cantitatea individuală de referință pentru laptele de care dispune exploatația la 31 martie a anului calendaristic în cauză, exprimată în tone, se înmulțește cu:

- 8,15 EUR pe tonă, pentru anul calendaristic 2004;
- 16,31 EUR pe tonă, pentru anul calendaristic 2005;
- 24,49 EUR pe tonă, pentru anii calendaristici 2006 și 2007 și

dacă se aplică articolul 70, pentru anii calendaristici următori.

(3) Cantitățile de referință individuale care au făcut obiectul unor cesionări temporare, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului din 28 decembrie 1992 de stabilire a unei taxe suplimentare în sectorul laptelui și produselor lactate ⁽¹⁾ sau cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de instituire a unei taxe în sectorul laptelui și produselor lactate ⁽²⁾, la 31 martie a anului calendaristic în cauză, sunt considerate ca fiind la dispoziția exploatației cesionarului în decursul anului calendaristic respectiv.

(4) În sensul aplicării alineatului (2), dacă, la 31 martie a unui an calendaristic dat, suma tuturor cantităților de referință individuale dintr-un stat membru depășește suma cantităților totale corespunzătoare din același stat membru, stabilite în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 3950/92, pe perioada de douăsprezece luni 1999/2000, statul membru în cauză ia toate măsurile necesare, conform unor criterii obiective, pentru a reduce în consecință, pe teritoriul său, cuantumul total al cantităților individuale de referință eligibile pentru acordarea primei.

⁽¹⁾ JO L 405, 31.12.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 572/2003 (JO L 82, 29.3.2003, p. 20).

⁽²⁾ JO L 270, 21.10.2003, p. 123.

(1) Începând din 2004 și până în 2007, statele membre fac plăți anuale suplimentare în favoarea producătorilor stabiliți pe teritoriul lor, până la concurența cuanturilor globale stabilite în alineatul (2). Plățile în cauză se efectuează după criterii obiective și astfel încât să asigure un tratament egal al producătorilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței. În plus, plățile în cauză nu sunt legate de fluctuațiile prețului de piață.

Suplimentările de primă nu se acordă decât cu titlu de sumă suplimentară față de valoarea primei, așa cum este definită în articolul 95 alineatul (2).

(2) Plăți suplimentare: cuanturi globale exprimate în milioane de EUR:

	2004	2005	2006 și 2007 ⁽¹⁾
Belgia	12,12	24,30	36,45
Danemarca	16,31	32,70	49,05
Germania	101,99	204,53	306,79
Grecia	2,31	4,63	6,94
Spania	20,38	40,86	61,29
Franța	88,70	177,89	266,84
Irlanda	19,20	38,50	57,76
Italia	36,34	72,89	109,33
Luxemburg	0,98	1,97	2,96
Țările de Jos	40,53	81,29	121,93
Austria	10,06	20,18	30,27
Portugalia	6,85	13,74	20,62
Finlanda	8,81	17,66	26,49
Suedia	12,09	24,24	36,37
Regatul Unit	53,40	107,09	160,64

⁽¹⁾ Și, dacă se aplică articolul 70, pentru anii calendaristici următori.

Articolul 97

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică definiția „producătorului” menționată în articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1788/2003.

CAPITOLUL 8

AJUTOARELE REGIONALE SPECIALE PENTRU CULTURILE ARABILE*Articolul 98***Ajutorul**

Dacă se aplică articolul 70, în Finlanda și în Suedia, la nord de paralela 62, precum și în anumite zone limitrofe afectate de condiții climaterice comparabile care fac activitatea agricolă deosebit de dificilă, agricultorii care produc cereale, plante oleaginoase, semințe de in, precum și in și cânepă destinată producției de fibre au dreptul la un ajutor special de 24 EUR/tonă, înmulțit cu productivitatea stabilită în planul de regionalizare pentru regiunea în cauză, în limitele unui plafon fixat de Comisie conform articolului 64 alineatul (2) și corespunzător componentei plafonului prevăzut în articolul 41 pe care o reprezintă ajutorul.

Dacă valoarea totală a ajutorului solicitat depășește plafonul stabilit, ajutorul pentru fiecare agricultor se reduce proporțional pentru anul în cauză.

CAPITOLUL 9

AJUTORUL PENTRU SEMINȚE*Articolul 99***Ajutorul**

(1) Dacă se aplică articolul 70, statele membre acordă anual ajutoarele prevăzute în anexa XI pentru producția de semințe de bază sau de semințe certificate din unul sau mai multe soiuri dintre cele enumerate în anexa XI.

(2) În cazul în care suprafața acceptată pentru certificare, pentru care s-a solicitat ajutorul pentru semințe, este utilizată pentru a solicita ajutor în cadrul regimului de plată unică, din cuantumul ajutorului pentru semințe (cu excepția speciilor menționate în anexa XI, punctele 1 și 2) se scade cuantumul ajutorului din cadrul regimului de plată unică care ar urma să fie acordat în decursul unui an dat pentru suprafața în cauză, fără ca această operațiune să se poată încheia cu un rezultat sub zero.

(3) Cuantumul ajutorului solicitat nu depășește plafonul stabilit de Comisie conform articolul 64 alineatul (2) și corespunzător componentei plafonului național prevăzut în articolul 41 pe care o reprezintă ajutorul pentru semințe din speciile în cauză.

Dacă valoarea totală a ajutoarelor solicitate depășește plafonul stabilit, ajutorul pentru fiecare agricultor se reduce proporțional pentru anul în cauză.

(4) Soiurile de *Cannabis sativa* L. eligibile pentru ajutorul prevăzut în prezentul articol sunt stabilite conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

CAPITOLUL 10

PLĂȚILE PE SUPRAFAȚĂ PENTRU CULTURILE ARABILE*Articolul 100***Domeniul de aplicare și definiții**

(1) Dacă se aplică articolul 66, statele membre acordă agricultorilor care produc culturi arabile în condițiile definite în prezentul capitol și dacă nu se prevede altfel, ajutorul ales de statul membru în cauză în conformitate cu respectivul articol.

(2) În sensul prezentului capitol:

— anul de comercializare acoperă perioada 1 iulie – 30 iunie;

— prin „culturi arabile” se înțeleg cele enumerate în lista din anexa IX.

(3) Statele membre în care porumbul nu este cultură tradițională pot să prevadă ca însilozarea de fân să confere dreptul la plățile pe suprafață prevăzute pentru culturile arabile, în aceleași condiții.

*Articolul 101***Suprafețe de bază**

Plata pe suprafață se face la hectar și este regionalizată.

Plata pe suprafață se acordă pentru suprafața destinată culturilor arabile sau retragerii din circuitul agricol conform articolului 107 din prezentul regulament și care nu depășește numărul total de hectare al suprafeței (suprafețelor) regionale de bază, așa cum se prevede în anexa VI la Regulamentul Comisiei (CE) nr. 2316/1999 ⁽¹⁾, ținându-se seama de aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1017/94.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2316/1999 al Comisiei din 22 octombrie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1251/1999 al Consiliului privind instituirea unui sistem de ajutorare pentru producătorii anumitor culturi arabile (JO L 280, 30.10.1999, p. 43). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1035/2003 (JO L 150, 18.6.2003, p. 24).

Prin „regiune” se înțelege un stat membru sau o regiune dintr-un stat membru, la alegerea statului membru în cauză. Dacă se aplică articolul 66 din prezentul regulament, din suprafața sau suprafețele prevăzute în anexa VI din Regulamentul (CE) nr. 2316/1999 al Comisiei se scade numărul de hectare corespunzător drepturilor de retragere din circuitul agricol, stabilite conform articolului 53 și articolului 63 alineatul (2) din prezentul regulament, în regiunea în cauză.

Articolul 102

Depășirea suprafețelor de bază și a plafonului

(1) Dacă totalul suprafețelor pentru care se solicită o plată în cadrul regimului aplicabil culturilor arabile, inclusiv retragerea terenurilor din circuitul agricol prevăzută de respectivul regim în cazul aplicării articolului 71, este mai mare decât suprafața de bază, suprafața eligibilă pentru ajutor pe agricultor se reduce proporțional pentru toate plățile acordate în temeiul prezentului capitol în regiunea în cauză, în cursul primului an de comercializare.

(2) Cuantumul total al plăților solicitate nu depășește plafonul fixat de Comisie în conformitate cu articolul 64 alineatul (2). Dacă valoarea totală a ajutoarelor solicitate depășește plafonul stabilit, ajutorul pentru fiecare agricultor se reduce proporțional pentru anul în cauză.

(3) Dacă se aplică articolul 71, suprafețele care nu fac obiectul unei cereri de plată în temeiul prezentului capitol, dar care sunt utilizate pentru a justifica o cerere de ajutor în temeiul capitolului 12, sunt, de asemenea, luate în considerare la calcularea suprafețelor pentru care se solicită plata.

(4) În cazul în care un stat membru prevede că însilozarea de fân conferă dreptul la plățile pe suprafață prevăzute pentru culturile arabile, se stabilește o suprafață de bază distinctă. Dacă nu se atinge suprafața de bază pentru culturile arabile sau pentru fânul de siloz în cursul unui an de comercializare dat, restul de hectare se adaugă la suprafața de bază corespunzătoare aceluiași an de comercializare.

(5) Dacă un stat membru a decis să stabilească una sau mai multe suprafețe naționale de bază, acesta poate subdiviza fiecare suprafață în subsuprafețe de bază, conform unor criterii obiective care urmează să fie definite de statul membru.

În scopul aplicării prezentului alineat, suprafețele de bază „Secano” și „Regadio” sunt considerate suprafețe naționale de bază.

În cazul depășirii unei suprafețe naționale de bază, statul membru poate concentra, integral sau parțial, conform unor criterii obiective, măsurile aplicabile în temeiul alineatului (1), pe subsuprafețele de bază pe care s-a constatat depășirea.

Statele membre care au decis să aplice posibilitățile prevăzute în prezentul alineat trebuie să informeze agricultorii și Comisia, până la 15 septembrie cel târziu, asupra alegerilor lor, precum și asupra normelor de aplicare corespunzătoare.

Articolul 103

Planul de regionalizare

Se aplică planul de regionalizare stabilit de statele membre în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999.

Planul de regionalizare poate fi revizuit, conform unor criterii obiective, de statul membru în cauză, din proprie inițiativă sau la cererea Comisiei.

Articolul 104

Cuantumul de bază

(1) Plata pe suprafață se calculează prin înmulțirea cuantumului de bază pe tonă cu productivitatea medie a cerealelor stabilită în planul de regionalizare aplicabil în regiunea în cauză.

(2) Pentru calculul prevăzut în alineatul (1) se utilizează productivitatea medie a cerealelor. Totuși, dacă porumbul este luat în considerare separat, se utilizează productivitatea „porumbului” pentru porumb și productivitatea „cerealelor, altele decât porumbul” pentru cereale, plante oleaginoase, semințe de in, precum și pentru inul și cânepa destinate producției de fibre.

(3) Cuantumul de bază pentru culturile arabile și, dacă se aplică articolul 71, pentru terenurile retrase din circuitul agricol se fixează la 63 EUR pe tonă începând din anul de comercializare 2005/2006.

Articolul 105

Suplimentul pentru grâu dur

(1) Se plătește un supliment la plata pe suprafață, în valoare de:

- 291 EUR pe hectar, pentru anul de comercializare 2005/2006;
- 285 EUR pe hectar, începând din anul de comercializare 2006/2007;

pentru suprafața însămnțată cu grâu dur în zonele tradiționale de producție enumerate în anexa X, respectându-se următoarele plafoane:

Grecia	617 000 ha
Spania	594 000 ha
Franța	208 000 ha
Italia	1 646 000 ha
Austria	7 000 ha
Portugalia	118 000 ha.

(2) În cazul în care, în decursul anului de comercializare dat, totalul suprafețelor pentru care se solicită o suplimentare a plății pe suprafață este mai mare decât plafonul menționat anterior, suprafața pe agricultor pentru care se poate plăti suplimentul se reduce proporțional.

Totuși, în scopul respectării plafoanelor fiecărui stat membru stabilite în alineatul (1), statele membre pot repartiza suprafețele indicate în respectivul alineat între zonele de producție definite în anexa X sau, dacă este cazul, între regiunile de producție definite în planul de regionalizare, în funcție de importanța producției de grâu dur în perioada 1993-1997. În acest caz, dacă, în decursul anului de comercializare dat, totalul suprafețelor pentru care se solicită o suplimentare a plății pe suprafață este mai mare decât plafonul regional corespunzător, suprafața pe agricultor din regiunea de producție pentru care se poate plăti suplimentul se reduce proporțional. Această reducere se efectuează după redistribuirea, în statul membru în cauză, a suprafețelor regiunilor care nu și-au atins plafonul regional către regiunile care și-au depășit plafonul regional.

(3) În regiunile în care producția de grâu dur este bine dezvoltată, altele decât cele prevăzute în anexa X, se acordă un ajutor special de 46 EUR pe hectar pentru anul de comercializare 2005/2006, în limita numărului de hectare indicat în cele ce urmează:

Germania	10 000 ha
Spania	4 000 ha
Franța	50 000 ha
Italia	4 000 ha
Regatul Unit	5 000 ha.

Articolul 106

Inul și cânepa

În ceea ce privește inul și cânepa destinate producției de fibre, plata pe suprafață nu se efectuează în funcție de circumstanțe, decât dacă se încheie contractul sau dacă se asumă angajamentul în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1673/2000.

În ceea ce privește cânepa destinată producției de fibre, plata pe suprafață face, de asemenea, obiectul condițiilor stabilite în articolul 52.

Articolul 107

Retragerea terenurilor din circuitul agricol

(1) În cazul aplicării articolului 71, agricultorii care solicită plata pe suprafață sunt obligați să retragă din circuitul agricol o parte din terenurile exploatației lor în schimbul unei compensații.

(2) Obligația de retragere a terenurilor din circuitul agricol care revine fiecărui agricultor care solicită plăți pe suprafață se stabilește ca procent din suprafața însămânțată cu culturi arabile care face obiectul unei cereri de plată și de retragere din circuitul agricol conform prezentului capitol.

Procentul de bază al obligației de retragere a terenurilor din circuitul agricol se stabilește la 10 % pentru anii de comercializare 2005/2006 și 2006/2007.

(3) Terenurile retrase din circuitul agricol pot fi utilizate pentru:

- producția de materiale destinate fabricării, pe teritoriul Comunității, de produse care nu sunt direct destinate consumului uman sau animal, sub rezerva aplicării unor sisteme de control eficiente;
- cultivarea leguminoaselor într-o exploatație agricolă, luându-se în considerare totalitatea producției, conform obligațiilor prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2092/91.

Statele membre sunt autorizate să plătească un ajutor național până la concurența a 50 % din costul inițial de constituire a culturilor plurianuale destinate producției de biomasă pe terenuri retrase din circuitul agricol.

(4) În ceea ce privește respectarea limitei de 1 milion de tone metrice prevăzute în articolul 56 alineatul (3), se ia în considerare cantitatea de produse secundare destinată consumului animal sau uman care poate deveni disponibilă ca urmare a cultivării de semințe oleaginoase pe terenuri retrase din circuitul agricol în temeiul alineatului (3) prima liniuță.

(5) În cazul diferențierii productivităților între terenurile irigate și terenurile neirigate, se aplică plata corespunzătoare obligației de retragere din circuitul agricol a terenurilor neirigate.

(6) Pentru terenurile retrase voluntar din circuitul agricol, agricultorii pot beneficia de plata pentru terenurile retrase din circuitul agricol în afara obligației. Statele membre autorizează agricultorii să retragă din circuitul agricol până la minim 10 % din suprafața însămânțată cu culturi arabile care face obiectul unei cereri de plată și care este retrasă din circuitul agricol conform prezentului articol. Statele membre pot stabili procente mai mari, ținând cont de situațiile speciale și asigurând ocuparea suficientă a terenurilor cultivabile.

Dacă se aplică articolul 66, prezentul alineat se aplică în ceea ce privește normele detaliate care urmează a fi stabilite de Comisie conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

(7) Obligația de retragere a terenurilor din circuitul agricol nu se aplică agricultorilor care prezintă o cerere de plată pentru o suprafață care nu o depășește pe cea care, pe baza productivității determinate pentru regiunea lor, ar fi necesară pentru obținerea unei producții de 92 de tone de cereale. Alineatul (6) se aplică respectivilor agricultori.

(8) Fără să aducă atingere articolului 108, suprafețele:

Articolul 109

— retrase din circuitul agricol prin aplicarea măsurilor agro-ecologice [articolele 22, 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999] care nu au nici o utilizare agricolă și nu sunt utilizate în scopuri lucrative altele decât cele admise pentru celelalte terenuri retrase din circuitul agricol în temeiul prezentului regulament sau

— cu terenuri împădurite prin aplicarea măsurilor adoptate în acest sens [articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999],

ca urmare a unei cereri prezentate după 28 iunie 1995, până la o limită care poate fi stabilită de statul membru în cauză pentru fiecare exploatație, pot fi înregistrate ca retrase din circuitul agricol în temeiul obligației de retragere prevăzute în alineatul (1). Această limită nu se fixează decât dacă este necesar pentru a se evita concentrarea într-un număr mic de exploatații a unei valori disproporționate din bugetul disponibil pentru regimul în cauză.

Totuși, pentru respectivele suprafețe nu se acordă plata pe suprafață prevăzută în articolul 104 din prezentul regulament, iar ajutorul acordat în temeiul articolului 24 alineatul (1) sau al articolului 31 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului se limitează la o valoare cel mult egală cu valoarea plății pe suprafață prevăzute în articolul 104 din prezentul regulament pentru terenurile retrase din circuitul agricol.

Statele membre pot decide să nu aplice regimul prevăzut în prezentul alineat unui nou solicitant din orice regiune în care există un risc permanent de depășire semnificativă a suprafeței regionale de bază.

(9) Suprafețele retrase din circuitul agricol nu pot fi mai mici de 0,1 hectare și nu pot avea o lățime sub 10 m. Din motive ecologice justificate în mod corespunzător, statele membre pot accepta suprafețe de mai puțin de 5 m lățime și 0,05 hectare.

Articolul 108

Terenurile eligibile pentru ajutor

Nu se pot prezenta cereri de plată pentru terenurile care, la data prevăzută pentru depunerea cererilor de ajutor pe suprafață în 2003, erau destinate pășunilor permanente, culturilor permanente, pădurilor sau unor utilizări neagricole.

În condiții care urmează să fie determinate conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), statele membre pot face derogări de la dispozițiile din primul paragraf din prezentul articol, dacă adoptă măsurile corespunzătoare pentru a evita o creștere semnificativă a suprafeței agricole totale eligibile.

Însămânțarea și depunerea unei cereri

Pentru a putea beneficia de plata pe suprafață, un agricultor trebuie să fi semănat până la cel târziu 31 mai de dinaintea recoltei relevante și să fi depus o cerere până la 15 mai cel târziu.

Articolul 110

Normele de punere în aplicare

Normele de aplicare a prezentului capitol se adoptă conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2); este vorba în special de normele privind:

- determinarea și gestionarea suprafețelor de bază;
- determinarea planurilor de regionalizare a producției;
- însilozarea de fân;
- acordarea plății pe suprafață;
- suprafața minimă care poate beneficia de plată; aceste norme trebuie să țină cont în special de cerințele în materie de control și să urmărească eficiența regimului în cauză;
- stabilirea, pentru grâul dur, a eligibilității pentru suplimentarea plății pe suprafață și condițiile de eligibilitate pentru ajutor special, mai ales desemnarea regiunilor care trebuie luate în considerare;
- retragerea terenurilor din circuitul agricol, în special articolul 107 alineatul (3); aceste condiții permit determinarea leguminoaselor furajere care pot fi cultivate pe terenuri retrase din circuitul agricol și, având în vedere primul paragraf din alineatul menționat anterior, pot prevedea culturi fără compensație.

Conform aceleiași proceduri, Comisia poate:

- fie să condiționeze acordarea plăților de utilizarea:
 - (i) anumitor semințe;
 - (ii) unor semințe certificate, în cazul grâului dur, precum și în cazul inului și cânepii destinate producției de fibre;
 - (iii) unor anumite soiuri, în cazul semințelor oleaginoase, al grâului dur, al semințelor de in, precum și în cazul inului și cânepii destinate producției de fibre;

- fie să prevadă posibilitatea statelor membre de a supune acordarea plășilor unor astfel de condiții;
- să permită ca datele prevăzute în articolul 109 să fie modificate în anumite zone în care nu se mai pot aplica din cauza unor condiții climatice excepționale.

CAPITOLUL 11

PRIMELE PENTRU OVINE ȘI CAPRINE

Articolul 111

Domeniul de aplicare

În cazul aplicării articolului 67, statele membre acordă anual prime sau plăți suplimentare agricultorilor care practică creșterea animalelor din speciile ovină și caprină, în condițiile prevăzute în prezentul capitol, dacă nu se prevede altfel.

Articolul 112

Definiții

În sensul prezentului capitol:

- (a) „oaie” reprezintă orice femelă din specia ovină care a fătat cel puțin o dată sau care are cel puțin un an;
- (b) „capră” reprezintă orice femelă din specia caprină care a fătat cel puțin o dată sau care are cel puțin un an.

Articolul 113

Primă pentru oi și primă pentru capre

- (1) Agricultorul care deține în exploatarea sa oi poate beneficia, la cerere, de o primă pentru menținerea turmei de oi (primă pentru oi).
- (2) Agricultorul care deține în exploatarea sa capre poate beneficia, la cerere, de o primă pentru menținerea turmei de capre (primă pentru capre). Această primă se acordă agricultorilor din zonele specifice în care producția îndeplinește următoarele două criterii:
 - (a) creșterea caprelor este în principal orientată spre producția de carne de capră;
 - (b) tehnicile de creștere a caprelor și a oilor sunt de aceeași natură.

Lista respectivelor zone se stabilește conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

- (3) Prima pentru oi și prima pentru capre sunt acordate în limitele plafoanelor individuale, sub forma unei plăți anuale pe animal eligibil pentru primă, pe an calendaristic și pe agricultor. Statul

membru stabilește numărul minim de animale pentru care se depune o cerere de primă. Numărul minim nu poate fi mai mic de 10 sau mai mare de 50.

- (4) În ceea ce privește oile, cuantumul primei este de 21 EUR pe unitate. Totuși, pentru agricultorii care comercializează lapte de oaie sau produse pe bază de lapte de oaie, prima este de 16,8 EUR pe oaie.

- (5) În ceea ce privește caprele, cuantumul primei este de 16,8 EUR pe unitate.

Articolul 114

Primă suplimentară

- (1) Se plătește o primă suplimentară agricultorilor din zonele în care producția de ovine și de caprine constituie o activitate tradițională sau contribuie în mod semnificativ la economia rurală. Statele membre stabilesc respectivele zone. În orice caz, prima suplimentară este rezervată agricultorilor a căror exploatare se situează pe cel puțin 50 % din suprafața utilizată în scopuri agricole din zonele defavorizate stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1257/1999.

- (2) Prima suplimentară se acordă, de asemenea, oricărui agricultor care practică transhumanța, cu condiția:

- (a) pe de o parte, să ducă la păscut, timp de cel puțin 90 de zile consecutive, într-o zonă eligibilă pentru ajutorul stabilit conform alineatului (1), cel puțin 90 % din animalele care fac obiectul cererii de primă;
- (b) pe de altă parte, ca exploatarea să fie situată în zone geografice bine definite, pentru care statul membru a stabilit că transhumanța reprezintă o practică tradițională a creșterii oilor sau caprelor și că aceste deplasări ale animalelor sunt necesare din cauza lipsei de furaje în cantitate suficientă în perioada în care are loc transhumanța.

- (3) Cuantumul primei suplimentare se stabilește la 7 EUR pe oaie și pe capră. Prima suplimentară se acordă în aceleași condiții ca cele prevăzute pentru acordarea primei pentru capre și pentru oi.

Articolul 115

Dispoziții comune

- (1) Prima se plătește unui agricultor beneficiar în funcție de numărul de oi și/sau de capre menținute în exploatare într-o perioadă minimă care urmează să fie stabilită conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2).

(2) Dacă intră în vigoare o nouă reglementare care prevede norme noi de identificare și de înregistrare a ovinelor și a caprinelor, pentru a îndeplini condițiile necesare acordării primei, animalul este identificat și înregistrat conform normelor în cauză.

Articolul 116

Limitele individuale

(1) La 1 ianuarie 2005, plafonul individual al fiecărui agricultor menționat în articolul 113 alineatul (3) este egal cu numărul de drepturi la primă pe care le deținea la 31 decembrie 2004, conform normelor comunitare corespunzătoare.

(2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că suma drepturilor la primă pe teritoriul lor nu depășește plafoanele naționale stabilite în alineatul (4) și că se pot menține rezervele naționale prevăzute în articolul 118.

(3) Drepturile la primă retrase în conformitate cu măsura luată în temeiul alineatului (2) se anulează.

(4) Statul membru

Se aplică următoarele plafoane:	Drepturi (x 1 000)
Belgia	70
Danemarca	104
Germania	2 432
Grecia	11 023
Spania	19 580
Franța	7 842
Irlanda	4 956
Italia	9 575
Luxemburg	4
Țările de Jos	930
Austria	206
Portugalia ⁽¹⁾	2 690
Finlanda	80
Suedia	180
Regatul Unit	19 492
Total	79 164

⁽¹⁾ Valoarea trebuie adaptată la expirarea Regulamentului (CE) nr. 1017/94.

Articolul 117

Transferul drepturilor la primă

(1) Dacă un agricultor își vinde sau își transferă într-un alt mod exploatarea, poate transfera toate drepturile sale la primă celui care preia exploatarea.

(2) Un agricultor își poate transfera integral sau parțial drepturile altor agricultori fără a-și transfera exploatarea.

În cazul unui transfer de drepturi fără transferarea exploatarei, o parte de maximum 15 % din drepturile la primă transferate este cedată fără compensație rezervei naționale a statului membru în care se află exploatarea, pentru a fi redistribuită gratuit.

Statele membre pot achiziționa drepturi la primă de la agricultorii care acceptă să-și cedeze voluntar drepturile, integral sau parțial. În acest caz, sumele plătite agricultorilor în cauză pentru achiziționarea drepturilor provin fie din bugetele naționale, fie se obțin prin metodele prevăzute în articolul 119 alineatul (2) a cincea liniuță.

Prin derogare de la alineatul (1) și în circumstanțe justificate în mod corespunzător, statele membre pot prevedea, în caz de vânzare sau de alt tip de transfer al exploatarei, efectuarea transferului drepturilor prin intermediul rezervei naționale.

(3) Statele membre pot lua măsurile necesare pentru a evita transferul drepturilor la primă în afara zonelor sau regiunilor sensibile în care producția ovină este deosebit de importantă pentru economia locală.

(4) Statele membre pot autoriza, înaintea unei date pe care urmează să o stabilească, transferuri temporare ale acelor drepturi la primă pe care deținătorul lor nu intenționează să le utilizeze.

Articolul 118

Rezerva națională

(1) Fiecare stat membru gestionează o rezervă națională a drepturilor la primă.

(2) Drepturile la primă retrase în conformitate cu articolul 117 alineatul (2) sau potrivit altor dispoziții comunitare intră în rezerva națională.

(3) Statele membre pot acorda agricultorilor drepturi la primă în limitele rezervei lor naționale. Dacă acordă astfel de drepturi, trebuie să li se dea prioritate în special noilor sosiți, tinerilor agricultori sau altor agricultori prioritari.

Articolul 119

Plăți suplimentare

(1) Dacă se aplică articolul 71, statele membre efectuează plăți suplimentare anuale până la concurența cuantumurilor globale stabilite în alineatul (3) din prezentul articol.

Statele membre pot decide să completeze cuantumurile globale stabilite în alineatul (3) din prezentul articol scăzând din cuantumuri plățile prevăzute în articolul 113. Reducerea cuantumurilor, care poate fi aplicată pe o bază regională, nu poate depăși 1 EUR.

Plățile se efectuează anual, conform unor criterii obiective care includ în special structurile și condițiile relevante de producție, astfel încât să se asigure un tratament egal al producătorilor și să se evite denaturarea pieței și a concurenței. În plus, plățile respective nu sunt legate de fluctuațiile prețului de piață. Pot fi efectuate pe o bază regională.

(2) Plățile pot include în special:

- plăți acordate agricultorilor angajați în anumite tipuri de producție, în special cele care urmăresc calitatea, care sunt importante pentru economia locală sau pentru protecția mediului;
- o majorare a primei prevăzute în articolul 113. Cuanțumurile suplimentare pot fi supuse cerințelor privind densitatea șeptelului care urmează să fie stabilite de statul membru în funcție de condițiile locale;
- ajutoare pentru restructurarea exploatațiilor agricultorilor sau pentru dezvoltarea organizațiilor producătorilor;
- plăți pe zonă, acordate agricultorilor și calculate pe hectar de suprafață furajeră de care dispune agricultorul în anul calendaristic în cauză și pentru care nu s-a solicitat nici o plată în același an în cadrul schemei de sprijin de care beneficiază agricultorii care produc anumite culturi arabile, nici în cadrul schemei de sprijin pentru furaje uscate și nici în cadrul regiunilor comunitare de ajutor în favoarea altor culturi permanente sau horticole;
- plăți pentru agricultorii care își cedează voluntar drepturile în conformitate cu articolul 117 alineatul (2);
- ajutoare pentru ameliorarea și raționalizarea prelucrării și introducerii pe piață a cărnii de oaie și de capră.

(3) Se aplică următoarele cuantumuri globale:

(în mii de EUR)

Belgia	64
Danemarca	79
Germania	1 793
Grecia	8 767
Spania	18 827
Franța	7 083
Irlanda	4 875
Italia	6 920
Luxemburg	4
Țările de Jos	743
Austria	185
Portugalia	2 275
Finlanda	61
Suedia	162
Regatul Unit	20 162

Articolul 120

Plafioane

Totalul valorilor fiecărei prime sau plăți suplimentare solicitate nu depășește plafonul stabilit de Comisie în conformitate cu articolul 64 alineatul (2).

Dacă valoarea totală a ajutoarelor solicitate depășește plafonul stabilit, ajutorul pe agricultor se reduce proporțional pentru anul în cauză.

CAPITOLUL 12

PLĂȚILE PENTRU CARNEA DE VITĂ

Articolul 121

Domeniul de aplicare

Dacă se aplică articolul 68, statele membre acordă, în condițiile stabilite în prezentul capitol, dacă nu se prevede altfel, ajutorul sau ajutoarele ales(e) de statul membru în cauză în conformitate cu articolul menționat anterior.

Articolul 112

Definiții

În sensul prezentului capitol:

- (a) „regiune” reprezintă un stat membru sau o regiune din interiorul unui stat membru, la alegerea statului membru în cauză;
- (b) „taur” reprezintă un mascul din specia bovină necastrat;
- (c) „bou” reprezintă un mascul din specia bovină castrat;
- (d) „vacă de alăptare” reprezintă o vacă dintr-o rasă de carne sau obținută prin încrucișarea cu o rasă de carne și care face parte dintr-un șeptel destinat creșterii vițeilor pentru producția de carne;
- (e) „junincă” reprezintă o femelă din specia bovină cu vârsta de peste 8 luni, care încă nu a fătat.

Articolul 123

Primă specială

(1) Agricultorul care deține în exploatarea sa masculi din specia bovină poate beneficia, la cerere, de o primă specială. Respectiva primă se acordă, în limitele plafoanelor regionale, pentru maxim 90 de animale, pentru fiecare dintre categoriile de vârstă prevăzute în alineatul (2), pe an calendaristic și pe exploatare.

(2) Prima specială se acordă cel mult:

- (a) o dată în viața fiecărui taur, începând cu vârsta de 9 luni sau
- (b) de două ori în viața fiecărui bou:

— prima dată, când împlinește 9 luni;

— a doua oară, după ce a împlinit 21 de luni.

(3) Pentru a putea beneficia de prima specială:

- (a) orice animal care face obiectul unei cereri este deținut de agricultor în scopul îngrășării pe o perioadă care urmează să fie determinată;
- (b) fiecare animal are, până la sacrificare sau la export, un pașaport în sensul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și a produselor din carne de vită⁽¹⁾, care să cuprindă toate informațiile relevante privind statutul său în ceea ce privește

prima sau, dacă nu este disponibil pașaportul, un document administrativ echivalent.

(4) Dacă, într-o anumită regiune, numărul total de tauri de peste 9 luni și de boi între 9 – 20 luni pentru care s-a depus o cerere și care îndeplinesc condițiile de acordare a primei speciale depășește plafonul regional prevăzut în alineatul (8), numărul tuturor animalelor eligibile în temeiul dispozițiilor din alineatul (2) literele (a) și (b), pe agricultor, în cursul anului în cauză, se reduce proporțional.

În sensul prezentului articol, prin „plafon regional” se înțelege numărul de animale care pot beneficia, într-o anumită regiune și pe an calendaristic, de prima specială.

(5) Prin derogare de la dispozițiile din alineatele (1) și (4), statele membre pot:

— pe baza unor criterii obiective, care se înscriu într-o politică de dezvoltare rurală și exclusiv cu condiția să se țină seama de aspectele legate de mediu și de ocuparea forței de muncă, să modifice sau să prevadă derogări de la limita de 90 de capete de animale pe exploatare și pe categoria de vârstă;

— dacă recurg la această opțiune, să decidă aplicarea alineatului (4) astfel încât să atingă nivelul de reducere necesar pentru a respecta plafonul regional aplicabil, fără să aplice respectiva reducere micilor agricultori care, pentru anul în cauză, nu au prezentat cereri de primă specială pentru un număr de animale mai mare decât numărul minim stabilit de statul membru în cauză.

(6) Statele membre pot decide acordarea primei speciale în momentul sacrificării bovinelor. În acest caz, în ceea ce privește taurii, criteriul de vârstă prevăzut în alineatul (2) litera (a) se înlocuiește cu un criteriu de greutate al carcasei de minimum 185 de kilograme.

Prima se plătește sau se returnează agricultorilor.

Regatul Unit este autorizat să aplice în Irlanda de Nord un alt sistem de acordare a primei speciale decât cel aplicat pe restul teritoriului său.

(7) Cuantumul primei speciale se stabilește:

(a) la 210 EUR pe taur eligibil pentru primă;

(b) la 150 EUR pe bou eligibil pentru primă și pe categorie de vârstă.

⁽¹⁾ JO L 204, 11.8.2000, p. 1.

(8) Se aplică următoarele plafoane regionale:

Belgia	235 149
Danemarca	277 110
Germania	1 782 700
Grecia	143 134
Spania	713 999 ⁽¹⁾
Franța	1 754 732 ⁽²⁾
Irlanda	1 077 458
Italia	598 746
Luxemburg	18 962
Țările de Jos	157 932
Austria	373 400
Portugalia	175 075 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Finlanda	250 000
Suedia	250 000
Regatul Unit	1 419 811 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Fără să aducă atingere normelor speciale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1454/2001.

⁽²⁾ Fără să aducă atingere normelor speciale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1452/2001.

⁽³⁾ Fără să aducă atingere normelor speciale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1453/2001.

⁽⁴⁾ Trebuie adaptat la expirarea Regulamentului (CE) 1017/94.

⁽⁵⁾ Acest plafon este temporar mărit cu 100 000 de capete pentru a ajunge la 1 519 811 capete până în momentul în care animalele vii de cel puțin 6 luni pot fi exportate.

Articolul 124

Primă pentru desezonalizare

(1) Dacă se aplică articolul 71 și dacă, într-un stat membru:

(a) numărul boilor sacrificați în cursul anului este mai mare de 60 % din totalul sacrificărilor anuale de masculi din specia bovină și dacă

(b) numărul boilor sacrificați în perioada 1 septembrie – 30 noiembrie din an este mai mare de 35 % din totalul sacrificărilor anuale de boi,

agricultorii pot beneficia, la cerere, de o primă suplimentară la prima specială (primă pentru desezonalizare). Totuși, dacă în Irlanda sau în Irlanda de Nord sunt atinse cele două coeficiente determinante menționate anterior, prima se aplică în Irlanda și în Irlanda de Nord.

În scopul aplicării prezentului articol în Regatul Unit, Irlanda de Nord este considerată o entitate separată.

(2) Cuantumul primei se stabilește la:

— 72,45 EUR pe animal sacrificat în decursul primelor cincisprezece săptămâni ale anului;

— 54,34 EUR pe animal sacrificat în perioada dintre a șaisprezecea și a șaptesprezecea săptămână a anului;

— 36,23 EUR pe animal sacrificat în perioada dintre a optsprezecea și a douăzeci și una săptămână a anului și

— 18,11 EUR pe animal sacrificat în perioada dintre a douăzeci și doua și a douăzeci și treia săptămână a anului.

(3) Dacă nu se atinge coeficientul prevăzut în alineatul (1) litera (b), ținând seama de penultima teză din respectivul alineat, statele membre ai căror agricultori au beneficiat anterior de prima de desezonalizare pot decide să acorde această primă la un coeficient de 60 % din cuantumurile stabilite în alineatul (2).

În acest caz, statul membru în cauză:

(a) poate decide să limiteze acordarea primei la primele două sau trei perioade menționate anterior;

(b) se asigură că măsura este neutră din punct de vedere financiar în cadrul aceluiași an bugetar, reducând în consecință:

— cuantumul primei speciale pentru cea de-a doua categorie de vârstă, aplicabil boilor și acordat în respectivul stat membru și/sau

— plățile suplimentare prevăzute în secțiunea 2 și informează Comisia cu privire la măsura de reducere aplicată.

În scopul aplicării acestei măsuri, teritoriile Irlandei și Irlandei de Nord sunt luate în considerare împreună pentru calcularea coeficientului prevăzut în alineatul (1) litera (a) și, prin urmare, pentru eligibilitatea pentru primă.

(4) Pentru a determina dacă se depășesc procentele prevăzute în prezentul articol, se ține seama de sacrificările realizate în decursul celui de-al doilea an anterior anului sacrificării animalului care poate beneficia de primă.

Articolul 125

Primă pentru vacile de alăptare

(1) Agricultorul care deține în exploatarea sa vaci de alăptare poate beneficia, la cerere, de o primă pentru menținerea șeptelului de vaci de alăptare (primă pentru vaci de alăptare). Prima se acordă în limitele plafoanelor individuale pe an calendaristic și pe agricultor.

(2) Prima pentru vacile de alăptare se acordă fiecărui agricultor

(a) care, timp de douăsprezece luni de la data depunerii cererii, nu livrează lapte sau produse lactate care provin din exploatarea sa;

Livrarea laptelui sau a produselor lactate direct de la exploatare la consumator nu împiedică acordarea primei.

- (b) care livrează lapte sau produse lactate a căror cantitate totală individuală de referință prevăzută în articolul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului este mai mică sau egală cu 120 000 kilograme. Totuși, statele membre pot decide, conform unor criterii obiective pe care urmează să le stabilească, să modifice sau să prevadă derogări de la limita cantitativă în cauză,

cu condiția ca respectivul agricultor să dețină, timp de cel puțin șase luni consecutive de la data depunerii cererii, un număr de vaci de alăptare cel puțin egal cu 60 % și de juninci cel mult egal cu 40 % din numărul pentru care s-a solicitat prima.

În vederea stabilirii numărului de animale eligibile pentru primă în temeiul alineatului (2) al doilea paragraf literele (a) și (b) din prezentul articol, se determină dacă vacile aparțin unui șeptel de alăptare sau unui șeptel de lapte privind baza cantității individuale de referință definită în articolul 95 alineatul (2) și pe baza productivității medii de lapte.

- (3) Dreptul fiecărui agricultor la primă este limitat prin aplicarea unui plafon individual, definit în articolul 125.

- (4) Cuantumul primei se stabilește la 200 EUR pe animal eligibil.

- (5) Dacă se aplică articolul 68 litera (a) punctul (i), statele membre pot acorda o primă națională suplimentară pentru vacile de alăptare de maximum 50 EUR pe animal, dacă acest lucru nu implică nici o discriminare între crescătorii din statul membru în cauză.

În ceea ce privește exploatarea situată într-o regiune așa cum este definită în articolele 3 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind Fondurile structurale ⁽¹⁾, primii 24,15 EUR din prima suplimentară pe animal sunt finanțați de secțiunea Garantare a Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA).

În ceea ce privește exploatarea situată pe întreg teritoriul unui stat membru, dacă, în respectivul stat membru, șeptelul bovin include un mare număr de vaci de alăptare care reprezintă cel puțin 30 % din numărul total de vaci și dacă cel puțin 30 % din masculii din

specia bovină sacrificați aparțin claselor de conformație S și E, secțiunea Garantare a FEOGA finanțează integral prima suplimentară. Orice depășire a procentelor menționate anterior se constată pe baza mediei dintre cei doi ani anteriori anului pentru care se acordă prima.

- (6) În scopul aplicării prezentului articol, se iau în considerare numai junincile dintr-o rasă „de carne” sau obținute prin încrucișare cu o rasă de carne și care face parte dintr-un șeptel destinat creșterii vițelor pentru producția de carne.

Articolul 126

Plafonul individual pentru vacile de alăptare

- (1) Se acordă un ajutor fiecărui agricultor care deține vaci de alăptare, în limita plafoanelor individuale stabilite în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999.

- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că totalul drepturilor la primă de pe teritoriul lor nu depășește plafoanele naționale stabilite în alineatul (5) din prezentul articol și că rezervele naționale prevăzute în articolul 127 pot fi menținute.

- (3) În cazul în care ajustarea prevăzută în alineatul (2) necesită o reducere a plafoanelor individuale pentru agricultori, această reducere se realizează fără compensare și este stabilită pe baza unor criterii obiective care includ, în special:

- proporția în care agricultorii au utilizat plafoanele individuale în decursul celor trei ani de referință anteriori anului 2000;
- punerea în aplicare a unui program de investiții sau de extensificare în sectorul cărnii de vită;
- circumstanțele naturale speciale sau aplicarea unor sancțiuni care atrag neplata sau plata redusă a primei pentru cel puțin un an de referință;
- alte circumstanțe excepționale care au ca efect faptul că plățile efectuate pentru cel puțin un an de referință nu corespund situației reale, stabilită în cursul anilor precedenți.

⁽¹⁾ JO L 161, 26.6.1999, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1105/2003 (JO L 158, 27.6.2003, p. 3).

(4) Se elimină drepturile la primă care au fost retrase conform măsurii prevăzute în alineatul (2).

(5) Se aplică următoarele plafoane naționale:

Belgia	394 253
Danemarca	112 932
Germania	639 535
Grecia	138 005
Spania ⁽¹⁾	1 441 539
Franța ⁽²⁾	3 779 866
Irlanda	1 102 620
Italia	621 611
Luxemburg	18 537
Țările de Jos	63 236
Austria	375 000
Portugalia ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	416 539
Finlanda	55 000
Suedia	155 000
Regatul Unit	1 699 511

(1) Fără să aducă atingere normelor speciale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1454/2001.

(2) Fără să aducă atingere normelor speciale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1452/2001.

(3) Fără să aducă atingere normelor speciale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1453/2001.

(4) Trebuie majorat la expirarea Regulamentului (CE) 1017/94 cu primele care rezultă din aplicarea respectivului regulament în 2003 și 2004.

Articolul 127

Transferul drepturilor la primă pentru vacile de alăptare

(1) Dacă un agricultor își vinde sau transferă într-un alt mod exploatarea, își poate transfera toate drepturile la primă pentru vacile de alăptare celui care preia exploatarea. De asemenea, își poate transfera integral sau parțial drepturile altor agricultori fără a-și transfera exploatarea.

În cazul unui transfer de drepturi la primă fără transferarea exploatarei, o parte de maximum 15 % din drepturile la primă transferate este cedată fără compensație rezervei naționale a statului membru în care se află exploatarea, pentru a fi redistribuită gratuit.

(2) Statele membre:

(a) adoptă măsurile necesare pentru a evita ca drepturile la primă să fie transferate în afara regiunii sau regiunilor sensibile în

care producția de carne de vită este deosebit de importantă pentru economia locală;

(b) pot prevedea ca transferul de drepturi fără transferarea exploatarei să se efectueze direct între agricultori sau prin intermediul rezervei naționale.

(3) Înainte de o dată pe care urmează să o stabilească, statele membre pot autoriza transferări temporare ale părții din drepturile la primă care nu sunt destinate să fie utilizate de agricultorul care le deține.

Articolul 128

Rezerva națională a drepturilor la prima pentru vacile de alăptare

(1) Fiecare stat membru gestionează o rezervă națională a drepturilor la prima pentru vacile de alăptare.

(2) Drepturile la primă retrase conform articolul 127 alineatul (1) sau altor dispoziții comunitare se adaugă la rezerva națională, fără să aducă atingere dispozițiilor din articolul 126 alineatul (4).

(3) Statele membre acordă drepturi la primă în limitele rezervei naționale, în special noilor soșiți, tinerilor agricultori și altor agricultori prioritari.

Articolul 129

Juninci

(1) Prin derogare de la dispozițiile din articolul 125 alineatul (3), statele membre în care mai mult de 60 % din vacile de alăptare și juninci sunt crescute în zone de munte, în sensul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului, pot decide să gestioneze acordarea primei pentru vacile de alăptare separat pentru juninci și pentru vaci de alăptare, în limitele unui plafon național care urmează a fi stabilit de respectivul stat membru.

Respectivul plafon național distinct nu depășește 40 % din plafonul național al statului membru în cauză stabilit în articolul 126 alineatul (5). Acest plafon național se reduce cu o valoare egală cu plafonul național distinct. Dacă, într-un stat membru care recurge la opțiunea prevăzută în prezentul alineat, numărul total de juninci pentru care s-a depus o cerere și care îndeplinesc condițiile de acordare a primei pentru vacile de alăptare depășește plafonul național distinct, numărul de juninci eligibile pe agricultor, în cursul anului în cauză, se reduce proporțional.

(2) În scopul aplicării prezentului articol, se iau în considerare numai junincile care aparțin unei rase „de carne” sau care sunt obținute prin încrucișare cu o rasă de acest tip.

Articolul 130

Primă pentru sacrificare

(1) Agricultorul care deține în exploatație bovine poate beneficia, la cerere, de o primă de sacrificare. Prima se acordă la sacrificarea animalelor eligibile sau la exportul acestora înspre o țară terță, în limitele unor plafoane naționale care urmează să fie determinate.

Sunt eligibile pentru prima de sacrificare:

- (a) taurii, boii, vacile și junincile, de la vârsta de 8 luni;
- (b) vițeeii cu vârsta cuprinsă între o lună și 8 luni și a căror casă nu depășește greutatea de 185 de kilograme,

cu condiția ca respectivul agricultor să fi deținut aceste animale pe o perioadă care urmează să fie determinată.

(2) Cuantumul primei se stabilește la:

- (a) 80 EUR pe animal eligibil pentru primă, așa cum este prevăzut în alineatul (1) litera (a);
- (b) 50 EUR pe animal eligibil pentru primă, așa cum este prevăzut în alineatul (1) litera (b);

(3) Statele membre stabilesc plafoanele naționale prevăzute în alineatul (1) separat pentru cele două grupe de animale prevăzute la literele (a) și (b) din respectivul alineat. Fiecare plafon este egal cu numărul de animale din fiecare dintre cele două grupe, sacrificate în statul membru în cauză în 1995, la care se adaugă numărul de animale exportate către țări terțe, conform informațiilor Eurostat sau oricăror altor informații statistice oficiale, publicate pentru anul în cauză și aprobate de Comisie.

(4) Dacă, într-un anumit stat membru, numărul total de animale pentru care s-a depus o cerere în ceea ce privește una dintre cele două grupe de animale prevăzută în alineatul (1) literele (a) și (b) și care îndeplinesc condițiile de acordare a primei pentru sacrificare depășește plafonul național prevăzut pentru respectiva grupă, numărul tuturor animalelor eligibile din acea grupă, pe agricultor, în cursul anului în cauză, se reduce proporțional.

Articolul 131

Factorul de densitate

(1) Dacă se aplică articolul 71, numărul total de animale care pot beneficia de prima specială și de prima pentru vacile de alăptare se limitează prin aplicarea unui factor de densitate a animalelor deținute în exploatație de 2 unități „animal mare” (UAM), pe

hectar și pe an calendaristic. De la 1 ianuarie 2003, factorul de densitate este de 1,8 UAM. Factorul este exprimat prin numărul de UAM pe unitate de suprafață furajeră a exploatației destinate hranei animalelor. Totuși, un agricultor este scutit de aplicarea factorului de densitate dacă numărul de animale deținute în exploatație care trebuie luat în considerare pentru stabilirea factorului de densitate nu este mai mare de 15 UAM.

(2) Pentru stabilirea factorului de densitate în exploatație se ține seama:

- (a) de masculii din specia bovină, de vacile de alăptare și de juninci, de ovinele și/sau de caprinele pentru care s-au depus cereri de primă, precum și de vacile de lapte necesare pentru producerea cantității de lapte totale de referință atribuite agricultorului. Numărul de animale astfel obținut se transformă în UAM cu ajutorul următorului tabel de conversie:

Masculi din specia bovină și juninci de cel mult 24 de luni, vaci de alăptare, vaci de lapte	1,0 UAM
Masculi din specia bovină, cu o vârstă cuprinsă între 6 și 24 de luni	0,6 UAM
Ovine	0,15 UAM
Caprine	0,15 UAM

- (b) de suprafața furajeră, în sensul suprafeței exploatației disponibile în cursul întregului an calendaristic pentru creșterea bovinelor și ovinelor și/sau caprinelor. Nu sunt incluse în această suprafață:

- clădirile, pădurile, iazurile, potecile;
- suprafețele utilizate pentru alte producții care beneficiază de un regim de ajutor comunitar sau pentru culturi permanente sau horticole, cu excepția pășunilor permanente pentru care se acordă plăți pe suprafață conform dispozițiilor din articolul 136 sau, dacă este cazul, din articolul 96;
- suprafețele care pot beneficia de un regim de ajutor pentru agricultorii care produc anumite culturi arabile, care sunt utilizate în cadrul regimului de ajutor pentru furaje uscate sau care fac parte dintr-un program național sau comunitar de retragere a terenurilor din circuitul agricol.

Suprafața furajeră cuprinde suprafețele utilizate în comun și suprafețele utilizate pentru o cultură mixtă.

Articolul 132

Plata pentru extensificare

(1) Dacă se aplică articolul 71, agricultorii care beneficiază de prima specială și/sau de prima pentru vacile de alăptare pot beneficia de o plată pentru extensificare.

(2) Plata pentru extensificare se ridică la 100 EUR pe primă specială și primă pentru vaci de alăptare acordate, cu condiția ca, în ceea ce privește anul calendaristic în cauză, factorul de densitate pentru exploatarea în cauză să fie mai mic sau egal cu 1,4 UAM pe hectar.

Totuși, statele membre pot decide să acorde o plată pentru extensificare în valoare de 40 EUR pentru un factor de densitate mai mare sau egal cu 1,4 UAM pe hectar și mai mic sau egal cu 1,8 UAM pe hectar, și de 80 EUR pentru un factor de densitate mai mic de 1,4 UAM pe hectar.

(3) În scopul punerii în aplicare a alineatului (2):

- (a) prin derogare de la dispozițiile din articolul 131 alineatul (2) litera (a), factorul de densitate a exploatarea se determină pe baza numărului de masculi din specia bovină, de vaci și de juninci care se află în exploatarea în cursul anului calendaristic în cauză, precum și de ovine și/sau de caprine pentru care s-au depus cereri de primă pentru același an calendaristic. Numărul de animale astfel obținut se transformă în UAM cu ajutorul tabelului de conversie prevăzut în articolul 131 alineatul (2) litera (a);
- (b) fără să aducă atingere dispozițiilor din articolul 131 alineatul (2) litera (b) a treia liniuță, suprafețele utilizate pentru producția culturilor arabile, așa cum sunt definite în anexa IX nu sunt considerate „suprafețe furajere”;
- (c) suprafața furajeră care trebuie luată în considerare la calcularea factorului de densitate trebuie să cuprindă cel puțin 50 % pășuni.

Statele membre își stabilesc suprafețele de pășune ținând seama cel puțin de următorul criteriu: pășunile sunt fânețe care, conform practicii agricole locale, sunt recunoscute ca fiind destinate pășunatului pentru bovine și/sau ovine. Totuși, acest lucru nu exclude utilizarea mixtă a terenurilor în decursul aceluiași an (pășune, fân, fân însilozat).

(4) Fără să aducă atingere cerințelor privind factorul de densitate prevăzut în alineatul (2) din prezentul articol, agricultorii stabiliți în statele membre în care peste 50 % din producția de lapte provine din zonele de munte în sensul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 și ale căror exploatarea sunt situate în astfel de zone pot beneficia de extensificarea prevăzută în respectivul alineat pentru vacile de lapte deținute în exploatarea în cauză.

(5) Conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), dacă este necesar, Comisia ajustează cuantumul stabilite în alineatul (2) din prezentul articol, ținând seama, în special, de numărul de animale care pot beneficia de plată pentru anul calendaristic anterior.

Articolul 133

Plăți suplimentare

(1) Dacă se aplică articolul. 71, statele membre fac plăți suplimentare anuale în favoarea agricultorilor stabiliți pe teritoriul

lor, până la concurența cuanturilor globale stabilite în alineatul (3) din prezentul articol. Plățile în cauză se efectuează după criterii obiective, inclusiv în funcție de structurile și condițiile de producție relevante, astfel încât să asigure un tratament egal al producătorilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței. În plus, plățile în cauză nu sunt legate de fluctuațiile prețului de piață.

(2) Plățile suplimentare se pot efectua sub formă de plăți pe cap de animal și/sau de plăți pe suprafață.

(3) Se aplică următoarele cuantumuluri globale:

Belgia	39,4
Danemarca	11,8
Germania	88,4
Grecia	3,8
Spania	33,1
Franța	93,4
Irlanda	31,4
Italia	65,6
Luxemburg	3,4
Țările de Jos	25,3
Austria	12,0
Portugalia	6,2
Finlanda	6,2
Suedia	9,2
Regatul Unit	63,8

Articolul 134

Plăți pe cap de animal

(1) Se pot acorda plăți pe cap de animal pentru următoarele animale:

- (a) masculi din specia bovină;
- (b) vaci de alăptare;
- (c) vaci de lapte;
- (d) juninci.

(2) Se pot acorda plăți pe cap de animal cu titlu de sume suplimentare pe unitate din prima de sacrificare, în conformitate cu articolul 130, cu excepția vițelilor. În celelalte cazuri, acordarea plăților pe cap de animal respectă:

- (a) condițiile speciale stabilite în articolul 135;

(b) cerințele specifice privind factorul de densitate care urmează să fie stabilite de statele membre.

(3) Cerințele specifice privind factorul de densitate se stabilesc:

— în funcție de suprafața furajeră prevăzută în articolul 131 alineatul (2) litera (b), cu excepția suprafețelor pentru care s-au făcut plăți pe suprafață conform articolului 136;

— ținând seama, în special, de efectul asupra mediului al tipului de producție în cauză, de sensibilitatea ecologică a terenurilor utilizate pentru creșterea animalelor și de măsurile adoptate pentru a stabiliza sau a îmbunătăți situația ecologică a respectivelor terenuri.

Articolul 135

Condiții aplicabile plăților pe cap de animal

(1) Plățile pe cap de animal pentru masculii din specia bovină pot fi efectuate pe an calendaristic, într-un anumit stat membru, pentru un număr de animale cel mult:

— egal cu plafonul regional al statului membru în cauză, stabilit în articolul 123 alineatul (8) sau

— egal cu numărul de masculi din specia bovină pentru care s-au acordat prime în 1997 sau

— egal cu numărul mediu de masculi din specia bovină sacrificați în 1997, 1998 și 1999, conform informațiilor furnizate de Eurostat sau conform altor informații statistice oficiale publicate pentru anii în cauză și aprobate de Comisie.

Statele membre pot prevedea, în plus, o limită pentru numărul de masculi din specia bovină dintr-o exploatație, limită care urmează să fie stabilită de fiecare stat membru pe o bază națională sau regională.

Doar masculii din specia bovină cu vârsta de peste 8 luni sunt eligibili. Dacă s-au efectuat plăți pe cap de animal în momentul sacrificării, statele membre pot decide să înlocuiască această condiție cu cea care impune o greutate a carcasei de minimum 180 de kilograme.

(2) Plățile pe cap de animal pentru vacile de alăptare și pentru juninci care pot beneficia de prima pentru vaci de alăptare în temeiul articolului 125 alineatul (4) și al articolului 129 se pot efectua exclusiv cu titlu de sumă suplimentară pe unitate din prima pentru vaci de alăptare prevăzută în articolul 125 alineatul (4).

(3) Plățile pe cap de animal pentru vaci de lapte se pot efectua exclusiv cu titlu de quantum pe tonă din cantitate de referință eligibilă pentru primă și disponibilă în exploatație, cantitate care urmează să fie stabilită conform articolului 95 alineatul (2).

Nu se aplică dispozițiile articolului 134 alineatul (2) litera (b).

(4) Plățile pe cap de animal pentru juninci, altele decât cele prevăzute în alineatul (2), se pot efectua pe stat membru și pe an calendaristic, pentru un număr de juninci cel mult egal cu numărul mediu de juninci sacrificate în 1997, 1998 și 1999, conform informațiilor furnizate de Eurostat sau conform altor informații statistice oficiale publicate pentru anii în cauză și aprobate de Comisie.

Articolul 136

Plăți pe suprafață

(1) Plățile pe suprafață se efectuează pe hectar de pășune permanentă:

(a) de care agricultorul dispune pe durata anului calendaristic în cauză;

(b) care nu este utilizat pentru îndeplinirea cerințelor speciale privind factorul de densitate, prevăzute în articolul 134 alineatul (3) și

(c) pentru care nu s-a solicitat nici o plată pentru același an în cadrul schemei de sprijin de care beneficiază agricultorii care produc anumite culturi arabile, nici în cadrul schemei de sprijin pentru furaje uscate și nici în cadrul regimurilor comunitare de ajutor în favoarea altor culturi permanente sau horticoale.

(2) Suprafața pășunilor permanente dintr-o regiune pentru care se pot face plăți pe suprafață nu trebuie să depășească suprafața regională de bază corespunzătoare.

Suprafețele regionale de bază sunt stabilite de statele membre în funcție de numărul mediu de hectare de pășune permanentă disponibile pentru creșterea bovinelor în cursul anilor 1995, 1996 și 1997.

(3) Plata maximă pe suprafață care poate fi efectuată, inclusiv, dacă este cazul, plățile pe suprafață efectuate conform articolului 96, nu depășește 350 EUR.

Articolul 137

Transmiterea informațiilor

Orice modificare a metodelor naționale de acordare a plăților suplimentare este comunicată Comisiei cel târziu la o lună după adoptare.

Articolul 138

Dispoziții comune

Pentru a putea beneficia de plățile directe prevăzute în prezentul capitol, un animal trebuie să fie identificat și înregistrat conform dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000.

Articolul 139

Plafioane

Cuantumul total al plăților directe solicitate în temeiul prezentului capitol nu depășește plafonul stabilit de Comisie conform articolului 63 alineatul (2) și corespunzător componentei din plafonul prevăzut în articolul 41 reprezentată de fiecare dintre aceste plăți directe.

În cazul în care cuantumul total al ajutoarelor solicitate depășește plafonul stabilit, ajutorul pentru fiecare agricultor se reduce proporțional pentru anul în cauză.

Articolul 140

Substanțele interzise conform Directivei 96/22/CE

(1) Dacă, în conformitate cu dispozițiile relevante din Directiva 96/23/CE⁽¹⁾, se identifică reziduuri de substanțe interzise conform Directivei 96/22/CE a Consiliului⁽²⁾ sau reziduuri de substanțe autorizate conform aceleiași directive, dar utilizate în mod ilegal, la un animal dintr-un șeptel bovin al unui agricultor, sau dacă se descoperă în exploatarea agriculturii o substanță sau un produs neautorizat sau o substanță sau un produs autorizat conform Directivei 96/22/CE a Consiliului, dar deținut în mod ilegal, indiferent în ce formă, agricultorul în cauză este exclus de la plata sumelor prevăzute în prezentul capitol, pentru anul calendaristic în cauză.

În caz de recidivă, în funcție de gravitatea abaterii, durata perioadei de excludere poate fi prelungită până la cinci ani, începând cu anul în cursul căruia s-a constatat recidiva.

(2) În caz de obstrucționare din partea proprietarului sau a deținătorului animalelor, în momentul în care se efectuează inspecții și se prelevează probele necesare aplicării planurilor naționale de supraveghere a reziduurilor sau în momentul în care se desfășoară

(1) Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3).

(2) Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de control care trebuie aplicate în ceea ce privește anumite substanțe și reziduuri ale acestora în animalele vii și în produsele obținute de la animale și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 10). Directivă modificată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

operațiunile de anchetă și de control prevăzute în Directiva 96/23/CE, se aplică sancțiunile prevăzute în alineatul (1) din prezentul articol.

CAPITOLUL 13

AJUTORUL PENTRU LEGUMINOASELE PENTRU BOABE

Articolul 141

Domeniul de aplicare

Dacă se aplică articolul 71, statele membre în cauză acordă un ajutor pentru producția următoarelor leguminoase pentru boabe:

- (a) linte, alta decât cea destinată însămânțării și inclusă la codul NC ex 0713 40 00;
- (b) năut, altul decât cel destinat însămânțării și inclus la codul NC ex 0713 20 00;
- (c) mazărice din speciile *Vicia sativa* L. și *Vicia ervilla* Willd., inclusă la codul NC ex 0713 90 90, altele.

Articolul 142

Ajutor

(1) Ajutorul se acordă pe an de comercializare pentru producția de leguminoase pentru boabe prevăzute în articolul 141. Anul de comercializare începe la 1 iulie și se încheie la 30 iunie.

O parcelă cultivată care face obiectul unei cereri de ajutor la hectar în cadrul unei scheme finanțate conform articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 este exclusă de la plata ajutorului prevăzut în prezenta schemă.

(2) Fără să aducă atingere dispozițiilor din articolul 143, cuantumul ajutorului pe hectar de suprafață însămânțată și recoltată se stabilește la 181 EUR pe hectar.

Articolul 143

Plafon

Cuantumul total al ajutorului solicitat nu depășește plafonul stabilit de Comisie în conformitate cu articolul 64 alineatul (2) și corespunzător componentei pe care o reprezintă plățile pe suprafață acordate pentru leguminoasele pentru boabe prevăzute în anexa VI, în limita plafonului național prevăzut în articolul 41.

Dacă valoarea totală a ajutoarelor solicitate depășește plafonul stabilit, ajutorul pentru fiecare agricultor se reduce proporțional pentru anul în cauză.

TITLUL V

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 144

Comitetul de gestionare a plășilor directe

(1) Comisia este asistată de Comitetul de gestionare a plășilor directe, compus din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

(2) Dacă se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută în articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la o lună.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 145

Norme de punere în aplicare

Conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2), se adoptă norme detaliate de punere în aplicare a prezentului regulament. Acestea includ în special:

- (a) norme privind crearea unui sistem de consiliere agricolă;
- (b) norme privind definirea criteriilor de acordare a sumelor disponibilizate prin aplicarea modulării;
- (c) norme privind acordarea ajutoarelor prevăzute în prezentul regulament, inclusiv condițiile de eligibilitate, termenele de depunere a cererilor și termenele de plată, dispoziții în materie de supraveghere, control și acordare a drepturilor la ajutoare, inclusiv orice schimb de informații necesar între statele membre, precum și determinarea depășirii suprafețelor de bază și a suprafețelor maxime garantate și stabilirea normelor privind retragerea și reabordarea drepturilor la primă neutilizate, stabilite conform capitolelor 11 și 12;
- (d) în ceea ce privește regimul de plată unică, normele detaliate privind în special crearea unei rezerve naționale, transferul de drepturi, definirea culturilor permanente, a pășunilor permanente, a terenurilor agricole și a fânețelor, privind opțiunile prevăzute în titlul III capitolul 5 și lista culturilor autorizate

pe terenurile retrase din circuitul agricol, precum și normele detaliate privind respectarea memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Economică Europeană și Statele Unite ale Americii privind plantele oleaginoase în cadrul Acordului GATT aprobat prin Decizia 93/355/CEE (1);

- (e) în ceea ce privește grâul dur, normele privind cantitățile de semințe certificate și soiurile recunoscute;
- (f) în ceea ce privește culturile energetice, normele privind definirea culturilor incluse în regim, a cerințelor contractuale minime, măsurile de control al cantității transformate și al transformării în cadrul exploatației;
- (g) în ceea ce privește cânepa destinată producției de fibre, normele privind măsurile speciale de control și metodele care permit determinarea conținutului de tetrahidrocannabinol, inclusiv cerințele privind contractele și angajamentele prevăzute în articolul 52;
- (h) eventualele modificări care trebuie aduse anexei I, ținând seama de criteriile prevăzute în articolul 1;
- (i) eventualele modificări care trebuie aduse anexelor II, VI, VII, IX, X și XI, ținând seama în special de noua legislație comunitară și, în ceea ce privește anexa VIII, în cazul în care se aplică articolul 62 și, dacă este cazul, în funcție de informațiile comunicate de statele membre și referitoare la partea din quantumul de referință corespunzătoare plășilor pentru culturi arabile, precum și quantumurile plafonului care trebuie majorate în funcție de diferența dintre suprafața definită efectiv și suprafața pentru care s-au plătit prime pentru culturi arabile în 2000 și 2001, conform articolului 9 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei (2), în limitele suprafețelor de bază (sau, pentru grâul dur, în limitele suprafeței maxime garantate) și ținându-se seama de productivitatea națională medie utilizată pentru calculul din anexa VIII;
- (j) elementele de bază ale sistemului de identificare a parcelelor agricole și definirea acestora;
- (k) orice modificare adusă cererii de ajutor și dispoziției de scutire de la obligația depunere a unei cereri de ajutor;

(1) JO L 147, 18.6.1993, p. 25.

(2) Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 privind normele de aplicare a sistemului integrat de gestionare și de control referitor la anumite programe de ajutor comunitar (JO L 391, 31.12.1992, p. 36). Regulament abrogat de Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 (JO L 327, 12.12.2001, p. 11).

- (l) norme privind cantitatea minimă de informații care trebuie menționate în cererile de ajutor;
- (m) norme privind controalele administrative, controalele la fața locului și prin teledetectie;
- (n) norme privind aplicarea reducerilor și a excluderilor în ceea ce privește plățile în caz de nerespectare a obligațiilor prevăzute în articolele 3 și 24, inclusiv cazurile de neaplicare a reducerilor și excluderilor;
- (o) eventualele modificări care trebuie aduse anexei V, ținând seama de criteriile prevăzute în articolul 26;
- (p) comunicările între statele membre și Comisie;
- (q) măsurile necesare și justificate în mod corespunzător de soluționare, în caz de urgență, a problemelor practice și specifice, în special a problemelor legate de punerea în aplicare a titlului II capitolul 4 și a titlului III capitolul 5. Aceste măsuri pot deroga de la anumite dispoziții din prezentul regulament, dar numai în măsura și pe perioada strict necesare.

Articolul 146

Transmiterea informațiilor către Comisie

Statele membre furnizează Comisiei informații detaliate cu privire la măsurile adoptate pentru aducerea la îndeplinire a prezentului regulament, în special măsurile referitoare la articolele 5, 13, 42 și 58.

Articolul 147

Modificări ale Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001 și (CE) nr. 1454/2001

- (1) Articolul 6 din Regulamentul (CEE) nr. 2019/93 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

(1) În cazul în care se aplică excluderea prevăzută în articolul 70 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (*), Republica Elenă prezintă Comisiei un regim de ajutor pentru activitățile tradiționale legate de producția de carne de vită, de oaie și de capră, în limitele necesarului de consum din insulele mici din Marea Egee.

Respectivul program este stabilit și pus în aplicare de autoritățile competente desemnate de statul membru în cauză.

(2) Comunitatea finanțează programul până la concurența unui quantum anual egal cu suma primelor efectiv plătite în 2003, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1254/1999 (**), al Regulamentului (CEE) nr. 2019/93 și al Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 (***) pentru producătorii stabiliți în insulele mici din Marea Egee.

Comisia majorează quantumul respectiv astfel încât să țină seama de dezvoltarea producției locale. Totuși, quantumul anual nu depășește în nici un caz suma plafoanelor aplicabile în 2003 pentru primele pentru carne de vită în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2019/93 înmulțite cu primele și plățile de bază și suplimentare aplicabile în 2003 și suma totalului drepturilor la prime deținute de producătorii stabiliți în insulele mici din Marea Egee la data de 30 iunie 2003, conform Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 și proporția relevantă din rezerva națională, înmulțite cu primele și plățile aplicabile în 2003.

(3) Comisia adoptă normele de punere în aplicare, aprobă și modifică programul și stabilește și majorează quantumul prevăzut în alineatul (2) primul paragraf din prezentul articol, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. Conform aceleiași proceduri, Comisia poate să revizuiască limita prevăzută în alineatul (2) al doilea paragraf.

(4) În fiecare an, înainte de 15 aprilie, autoritățile grecești prezintă un raport asupra punerii în aplicare a programului.

(*) JO L 270, 21.10.2003, p. 1.

(**) JO L 160, 26.6.1999, p. 21. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

(***) JO L 341, 22.12.2001, p. 3.”

- (2) Articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1452/2001 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

(1) Dacă se aplică excluderea prevăzută în articolul 70 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (*), Franța prezintă Comisiei o schemă de sprijin pentru activitățile tradiționale legate de producția de carne de vită, de oaie și de capră și măsuri care urmăresc îmbunătățirea calității produselor, în limitele necesarului de consum din departamentele franceze de peste mări.

Aceste scheme sunt stabilite și puse în aplicare de autoritățile competente desemnate de statul membru în cauză.

(2) Comunitatea finanțează schemele până la concurența unui quantum anual egal cu suma primelor efectiv plătite în 2003, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1254/1999 (**), al prezentului regulament (CE) nr. 1452/2001 (***) și al Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 pentru producătorii stabiliți în departamentele franceze de peste mări.

Comisia majorează quantumul respectiv astfel încât să țină seama de dezvoltarea producției locale. Totuși, quantumul anual nu depășește în nici un caz suma plafoanelor aplicabile în 2003 pentru primele pentru carne de vită în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1452/2001 înmulțite cu primele și plățile de bază și suplimentare aplicabile în 2003 și suma totalului drepturilor la prime deținute de producătorii stabiliți în departamentele franceze de peste mări la data de 30 iunie 2003, conform Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 și proporția relevantă din rezerva națională, înmulțite cu primele și plățile aplicabile în 2003.

(3) Comisia adoptă normele de punere în aplicare, aprobă și modifică schemele și stabilește și majorează quantumul prevăzut în alineatul (2) primul paragraf din prezentul articol, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. Conform aceleiași proceduri, Comisia poate să revizuiască limita prevăzută în alineatul (2) al doilea paragraf.

(4) În fiecare an, înainte de 15 aprilie, autoritățile franceze prezintă un raport asupra punerii în aplicare a programului.

(*) JO L 270, 21.10.2003, p. 1.

(**) JO L 160, 26.6.1999, p. 21. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

(***) JO L 341, 22.12.2001, p. 3.”

(3) Regulamentul (CE) nr. 1453/2001 se modifică după cum urmează:

(a) articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

(1) Dacă se aplică excluderea prevăzută în articolul 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (*), Republica Portugheză prezintă Comisiei un regim de ajutor pentru activitățile tradiționale legate de producția de carne de vită, de oaie și de capră și măsuri

care urmăresc îmbunătățirea calității produselor, în limitele necesarului de consum din Madeira.

Acest program este stabilit și pus în aplicare de autoritățile competente desemnate de statul membru în cauză.

(2) Comunitatea finanțează programul până la concurența unui quantum anual egal cu suma primelor efectiv plătite în 2003, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1254/1999 (**), al Regulamentului (CE) nr. 1453/2001 (***) și al Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 pentru producătorii stabiliți în Madeira.

Comisia majorează quantumul respectiv astfel încât să țină seama de dezvoltarea producției locale. Totuși, quantumul anual nu depășește în nici un caz suma plafoanelor aplicabile în 2003 pentru primele pentru carne de vită în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1453/2001 înmulțite cu primele și plățile de bază și suplimentare aplicabile în 2003 și suma totalului drepturilor la prime deținute de producătorii stabiliți în Madeira la data de 30 iunie 2003, conform Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 și proporția relevantă din rezerva națională, înmulțite cu primele și plățile aplicabile în 2003.

(3) Comisia adoptă normele de punere în aplicare, aprobă și modifică programul și stabilește și majorează quantumul prevăzut în alineatul (2) primul paragraf din prezentul articol, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. Conform aceleiași proceduri, Comisia poate să revizuiască limita prevăzută în alineatul (2) al doilea paragraf.

(4) În fiecare an, înainte de 15 aprilie, autoritățile din Republica Portugheză prezintă un raport asupra punerii în aplicare a programului.

(*) JO L 270, 21.10.2003, p. 1.

(**) JO L 160, 26.6.1999, p. 21. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

(***) JO L 341, 22.12.2001, p. 3.”

(b) la articolul 22, alineatele (2), (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Dacă se aplică excluderea prevăzută în articolul 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, Republica Portugheză prezintă Comisiei un regim de ajutor pentru activitățile tradiționale legate de producția de carne de vită, de oaie și de capră și măsuri care urmăresc ameliorarea calității produselor.

Acest program este stabilit și pus în aplicare de autoritățile competente desemnate de statul membru în cauză.

(3) Comunitatea finanțează programul până la concurența unui quantum anual egal cu suma primelor efectiv plătite în 2003, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1254/1999, al prezentului regulament și al Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 pentru producătorii stabiliți în Azore.

Comisia majorează quantumul respectiv astfel încât să țină seama de dezvoltarea producției locale. Totuși, quantumul anual nu depășește în nici un caz suma plăfoanelor aplicabile în 2003 pentru primele pentru carne de vită în temeiul prezentului regulament înmulțite cu primele și plățile de bază și suplimentare aplicabile în 2003 și suma totalului drepturilor la prime deținute de producătorii stabiliți în Azore la data de 30 iunie 2003, conform Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 și Regulamentului (CE) nr. 1254/1999 pentru primele acordate pentru vacile de alăptare și proporțiile relevante din rezervele naționale corespunzătoare, înmulțite cu primele și plățile aplicabile în 2003.

Dacă se aplică articolul 67 litera (a) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, autoritățile Republicii Portugheze pot ridica, pentru Insulele Azore, plafonul aplicabil vacilor de alăptare prin transferarea drepturilor la prima pentru vaci de alăptare din plafonul național. În acest caz, quantumul corespunzător este transferat din plafonul stabilit în conformitate cu articolul 67 litera (a) punctul (i) către plafonul prevăzut în alineatul (3) al doilea paragraf din prezentul articol.

(4) Comisia adoptă normele de punere în aplicare, aprobă și modifică programul și stabilește și majorează quantumul prevăzut în alineatul (3) primul paragraf din prezentul articol, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. Conform aceleiași proceduri, Comisia poate să revizuiască limita prevăzută în alineatul (3) al doilea paragraf.

(5) În fiecare an, înainte de 15 aprilie, autoritățile din Republica Portugheză prezintă un raport asupra punerii în aplicare a programului.”

(c) la articolul 22, alineatul (6) se abrogă.

(d) articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Pentru o perioadă de tranziție cuprinzând anii de comercializare 1999/2000 – 2004/2005, în scopul repartizării taxei suplimentare între producătorii prevăzuți în articolul 2 alineatul (1) teza a doua din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 (*), se consideră că numai producătorii definiți în articolul 9 litera (c) din regulamentul menționat anterior, stabiliți și desfășurându-și activitatea de producție în Azore, care comercializează cantități ce depășesc cantitatea de

referință majorată cu procentul prevăzut în paragraful al treilea au contribuit la depășire.

Se datorează o taxă suplimentară pentru cantitățile ce depășesc cantitatea de referință, majorată după realocarea cantităților cuprinse în marja rezultată din majorarea în cauză și rămase neutilizate, între producătorii prevăzuți în primul paragraf și proporțional cu cantitatea de referință de care dispune fiecare din respectivii producători.

Procentul menționat în primul paragraf este egal cu raportul dintre cantitățile de 73 000 de tone pentru anii de comercializare 1999/2000 – 2003/2004 și respectiv de 61 500 de tone pentru anul de comercializare 2004/2005, pe de o parte, și suma cantităților de referință disponibile în fiecare exploatare la 31 martie 2000, pe de altă parte. Se aplică pentru fiecare producător exclusiv în ceea ce privește cantitățile de referință de care dispunea acesta la 31 martie 2000.

(*) JO L 405, 31.12.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul Comisiei (CE) nr. 572/2003 (JO L 82, 29.3.2003).”

(4) Regulamentul (CE) nr. 1454/2001 se modifică după cum urmează:

(a) articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

(1) Dacă se aplică excluderea prevăzută în articolul 70 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (*), Regatul Spaniei prezintă Comisiei un regim de ajutor pentru activitățile tradiționale legate de producția de carne de vită, de oaie și de capră și măsuri care urmăresc ameliorarea calității produselor, în limitele necesarului de consum din Insulele Canare.

Acest program este stabilit și pus în aplicare de autoritățile competente desemnate de statul membru în cauză.

(2) Comunitatea finanțează programul până la concurența unui quantum anual egal cu suma primelor efectiv plătite în 2003, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1254/1999 (**), al prezentului regulament și al Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 (***) pentru producătorii stabiliți în Insulele Canare.

Comisia majorează quantumul respectiv astfel încât să țină seama de dezvoltarea producției locale. Totuși, quantumul anual nu depășește în nici un caz suma plăfoanelor aplicabile în 2003 pentru primele pentru carne de vită în temeiul prezentului regulament înmulțite cu primele și plățile de bază și suplimentare aplicabile în

2003 și suma totalului drepturilor la prime deținute de producătorii stabiliți în Insulele Canare la 30 iunie 2003, conform Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 și proporția relevantă din rezerva națională, înmulțite cu primele și plățile aplicabile în 2003.

(3) Comisia adoptă normele de punere în aplicare, aprobă și modifică programul și stabilește și majorează cuantumul prevăzut în alineatul (2) primul paragraf din prezentul articol, conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. Conform aceleiași proceduri, Comisia poate să revizuiască limita prevăzută în alineatul (2) al doilea paragraf.

(4) În fiecare an, înainte de 15 aprilie, autoritățile din Regatul Spaniei prezintă un raport asupra punerii în aplicare a programului.

(*) JO L 270, 21.10.2003, p. 1.

(**) JO L 160, 26.6.1999, p. 21. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

(***) JO L 341, 22.12.2001, p. 3.

(b) articolul 6 se abrogă.

Articolul 148

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1868/94

Regulamentul (CE) nr. 1868/94 se modifică după cum urmează:

1. se inserează următorul articol 4a:

„Articolul 4a

Se stabilește un preț minim de 178,31 EUR pe tonă pentru cartofii destinați fabricării amidonului, începând cu anul de comercializare 2004/2005.

Respectivul preț se aplică la cantitatea de cartofi livrați fabricii necesară pentru fabricarea unei tone de amidon.

Prețul minim se adaptează în funcție de conținutul de amidon al cartofilor.”;

2. articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Unităților producătoare de amidon li se acordă o primă de 22,25 EUR pe tonă de amidon produs, pentru cantitatea de amidon corespunzătoare contingentului lor maxim prevăzut

în articolul 2 alineatul (2), cu condiția ca respectivele unități să fi plătit producătorilor de cartofi prețul minim prevăzut în articolul 4a pentru toți cartofii necesari producerii de amidon în limita contingentului în cauză.”;

3. articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Dispozițiile din prezentul regulament nu reglementează producerea de amidon din cartofi în unități care nu intră în sfera de aplicare a articolului 2 alineatul (2) din prezentul regulament și care achiziționează cartofi pentru care producătorii nu beneficiază de plata prevăzută în articolul 93 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (*).

(*) JO L 270, 21.10.2003, p. 1.”

Articolul 149

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1251/1999

Regulamentul (CE) nr. 1251/1999 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 4 alineatul (3), prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„pentru culturile proteaginoase:

— 63,00 EUR pe tonă începând din anul de comercializare 2004/2005;”

2. la articolul 4 alineatul (4), suma de „19 EUR pe tonă” se înlocuiește cu suma de „24 EUR pe tonă”;

3. la articolul 5:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Se plătește un supliment la plata pe suprafață de 313 EUR pe hectar pentru anul de comercializare 2004/2005 pentru suprafața însămânțată cu grâu dur din zonele tradiționale de producție prevăzute în anexa II, până la concurența plafonului stabilit în anexa III.”;

(b) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În regiunile în care producția de grâu dur este bine dezvoltată, altele decât cele prevăzute în anexa II, se acordă un ajutor special de 93 EUR pe hectar pentru anul de comercializare 2004/2005, în limita numărului de hectare menționată în anexa IV.”.

Articolul 150

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1254/1999

Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf, procentul „20 %” se înlocuiește cu „40 %”;
2. la anexa I, în tabelul privind prima specială, cuantumul corespunzător Austriei se înlocuiește cu „373 400”;
3. la anexa II, în tabelul privind prima pentru vacile de alăptare, cuantumul corespunzător Austriei și Portugaliei se înlocuiesc cu „375 000”, respectiv „416 539”.

Articolul 151

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1673/2000

Regulamentul (CE) nr. 1673/2000 se modifică după cum urmează:

1. articolul 1 se modifică după cum urmează:
 - (a) la alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) «agricultor»: agricultorul, așa cum este definit în articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (*).
 - (b) la alineatul (3), trimiterea la „Regulamentul (CE) nr. 1251/1999” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003”;
2. la articolul 5 alineatul (2) prima și a doua liniuță, trimiterea la „articolul 5a din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003”.

Articolul 152

Modificări ale altor regulamente

Următoarele dispoziții se elimină:

- (a) articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2358/71;

(b) artolele 3 – 25 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999;

(c) articolele 3 – 11 din Regulamentul (CE) nr. 2529/2001.

Articolul 153

Abrogări

(1) Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 se abrogă. Totuși, continuă să se aplice cererilor de plată directă în anii calendaristici de după 2005.

(2) Regulamentul (CE) nr. 1017/94 se abrogă de la 1 ianuarie 2005.

(3) Regulamentul (CE) nr. 1577/96 și Regulamentul (CE) nr. 1251/1999 se abrogă. Totuși, continuă să se aplice pentru anul de comercializare 2004/2005.

(4) Regulamentul (CE) nr. 1259/1999 se abrogă de la 1 mai 2004. Totuși, articolele 2a și 11 din Regulamentul (CE) nr. 1259/1999 și, în scopul punerii în aplicare a respectivelor articole, anexa la regulamentul în cauză continuă să se aplice până la 31 decembrie 2005. În plus, articolele 3, 4 și 5 și, în scopul punerii în aplicare a respectivelor articole, anexa la regulamentul în cauză continuă să se aplice până la 31 decembrie 2004.

(5) Orice trimitere la regulamentele abrogate se interpretează ca trimitere la prezentul regulament.

Articolul 154

Norme tranzitorii pentru regimul simplificat

Dacă un stat membru aplică regimul simplificat prevăzut în articolul 2a din Regulamentul (CE) nr. 1259/1999, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) anul 2003 este ultimul an în cursul căruia participanții pot depune noi cereri;
- (b) participanții continuă să primească, până în 2005, cuantumul stabilit în cadrul regimului simplificat;
- (c) titlul II capitolele 1 și 2 din prezentul regulament nu se aplică cuantumul acordat în cadrul regimului simplificat în caz de participare la respectivul regim;
- (d) agricultorii care participă la regimul simplificat nu sunt autorizați să solicite o plată unică atâta timp cât participă la respectivul regim. În cazul solicitării regimului de plată unică, cuantumul acordat în cadrul regimului simplificat este inclus în valoarea de referință prevăzută în articolul 37 din prezentul regulament și se calculează și se adaptează conform titlului III capitolul 2 din prezentul regulament.

*Articolul 155***Alte norme tranzitorii**

Conform procedurii prevăzute în articolul 144 alineatul (2) din prezentul regulament, se pot adopta alte măsuri necesare pentru facilitarea trecerii, pe de o parte, de la dispozițiile prevăzute în regulamentele menționate în articolele 152 și 153 la cele stabilite în prezentul regulament, în special cele privind aplicarea articolelor 4 și 5 și a anexei la Regulamentul (CE) nr. 1259/1999 și aplicarea articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999, precum și, pe de altă parte, de la cele privind planurile de ameliorare prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 1035/72 la cele prevăzute în articolele 83-87 din prezentul regulament. Regulamentele și articolele prevăzute în articolele 152 și 153 continuă să se aplice în scopul stabilirii cuantumurilor de referință prevăzute în anexa VII.

*Articolul 156***Intrarea în vigoare și aplicarea**

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 septembrie 2003.

(2) Se aplică de la data intrării în vigoare, sub rezerva următoarelor excepții:

- (a) titlul II capitolele 4 și 5 se aplică cererilor de plată depuse începând cu anul calendaristic 2005. Totuși, articolul 28 alineatul (2) se aplică cererilor de plată depuse în temeiul titlului IV capitolele 1 – 7, de la 1 ianuarie 2004;
- (b) titlul IV capitolele 1, 2, 3 și 6 și articolul 149 se aplică din anul de comercializare 2004/2005;
- (c) titlul IV capitolele 4, 5 și 7 și articolul 150 se aplică de la 1 ianuarie 2004;
- (d) titlul II capitolul 1 articolul 20, titlul III, titlul IV capitolele 8, 10, 11, 12 și 13 și articolul 147 se aplică de la 1 ianuarie 2005, cu excepția articolului 147 alineatul (3) litera (d), care se aplică de la 1 aprilie 2003;
- (e) titlul IV capitolul 9 se aplică din anul de comercializare 2005/2006.
- (f) articolele 151 și 152 se aplică de la 1 ianuarie 2005, cu excepția articolului 152 litera (a), care se aplică din anul de comercializare 2005/2006.

Pentru Consiliu

Președintele

G. ALEMANN

ANEXA I

Lista plăților directe prevăzute în articolul 1

Sectorul	Temeiul juridic	Observații
Plată unică	Titlul III din prezentul regulament	Plată separată (vezi anexa VI) (*)
Grâu dur	Titlul IV capitolul 1 din prezentul regulament	Ajutor pe suprafață (primă pentru calitate)
Proteaginoase	Titlul IV capitolul 2 din prezentul regulament	Ajutor pe suprafață
Orez	Titlul IV capitolul 3 din prezentul regulament	Ajutor pe suprafață
Fructe cu coajă	Titlul IV capitolul 4 din prezentul regulament	Ajutor pe suprafață
Culturi energetice	Titlul IV capitolul 5 din prezentul regulament	Ajutor pe suprafață
Cartofi pentru amidon	Titlul IV capitolul 6 din prezentul regulament	Ajutor pentru producție
Lapte și produse lactate	Titlul IV capitolul 7 din prezentul regulament	Primă pentru produse lactate și plăți suplimentare
Culturi arabile din Finlanda și din anumite regiuni din Suedia	Titlul IV capitolul 8 din prezentul regulament (**) (****)	Ajutor regional special pentru terenuri arabile
Semințe	Titlul IV capitolul 9 din prezentul regulament (**) (****)	Ajutor pentru producție
Culturi arabile	Titlul IV capitolul 10 din prezentul regulament (****) (**)	Ajutor pe suprafață, inclusiv plăți pentru retragerea terenurilor din circuitul agricol, plăți pentru însilozarea de fân, cuantumuri suplimentare (**), precum și suplimentul și ajutorul special pentru grâul dur
Ovine și caprine	Titlul IV capitolul 11 din prezentul regulament (****) (**)	Primă pentru oi și pentru capre, primă suplimentară și anumite plăți suplimentare
Carne de vită	Titlul IV capitolul 12 din prezentul regulament (**)	Primă specială (****), primă pentru de sezonizare, primă pentru vaci de alăptare (inclusiv dacă se plătește pentru juninci și inclusiv prima națională suplimentară pentru vacile de alăptare, dacă este cofinanțată) (****), primă pentru sacrificare (****), plată pentru extensificare, plăți suplimentare
Leguminoase pentru boabe	Titlul IV capitolul 13 din prezentul regulament (**)	Ajutor pe suprafață
Tipuri speciale de agricultură și producție de calitate	Articolul 69 din prezentul regulament (****)	
Furaje uscate	Articolul 71 alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul regulament (**)	
Program pentru micii agricultori	Articolul 2a Regulamentul (CE) nr. 1259/1999	Cu titlu tranzitoriu: ajutor pe suprafață în favoarea agricultorilor care primesc mai puțin de 1 250 EUR
Ulei de măsline	Articolul 5 alineatul (1) Regulamentul nr. 136/66/CEE	Ajutor pentru producție

(*) De la 1 ianuarie 2005 sau, dacă se aplică articolul 71, de la o dată ulterioară. Pentru 2004 sau, dacă se aplică articolul 71, o dată ulterioară, plățile directe menționate în lista din anexa VI sunt reglementate în anexa I, cu excepția furajelor uscate.

(**) Dacă se aplică articolul 70.

(***) Dacă se aplică articolele 66, 67 și 68.

(****) Dacă se aplică articolul 69.

(*****) Dacă se aplică articolul 71.

Sectorul	Temeiul juridic	Observații
Viermi de mătase	Articolul 1 Regulamentul (CEE) nr. 845/72	Ajutor destinat favorizării creșterii
Banane	Articolul 12 Regulamentul (CEE) nr. 404/93	Ajutor pentru producție
Stafide	Articolul 7 alineatul (1) Regulamentul (CE) nr. 2201/96	Ajutor pe suprafață
Tutun	Articolul 3 Regulamentul (CEE) nr. 2075/92	Ajutor pentru producție
Hamei	Articolul 12 Regulamentul (CEE) nr. 1696/71 Regulamentul (CEE) nr. 1098/98	Ajutor pe suprafață Plăți exclusiv pentru retragere temporară din circuitul agricol
POSEIDOM	Articolul 9 (*) (**), articolul 12 alineatul (2) și articolul 16 Regulamentul (CE) nr. 1452/2001	Sectoare: carne de vită; zahăr; vanilie verde
POSEIMA	Articolele 13 (*) (**), 16 și 17 și articolul 28 alineatul (1), articolul 21, articolul 22 alineatele (2), (3), (4) (*) (** și (7), articolul 27, articolul 29 și articolul 30 alineatele (1), (2) și (4) Regulamentul (CE) nr. 1453/2001	Sectoare: carne de vită, lapte; cartofi; zahăr; răchită; ananas, tutun, cartofi de sămânță, cicoare și ceai
POSEICAN	Articolele 5 (*) (**), 9 și 14 Regulamentul (CE) nr. 1454/2001	Sectoare: carne de vită, carne de oaie și de capră, cartofi
Insulele din Marea Egee	Articolele 6 (*) (**), 8, 11 și 12 Regulamentul (CEE) nr. 2019/93	Sectoare: carne de vită; cartofi; măsline; miere

(*) Dacă se aplică articolul 70.

(**) Dacă se aplică articolul 71.

ANEXA III

Cerințele de reglementare în materie de gestionare prevăzute în articolele 3 și 4

A. Aplicabile de la 1.1.2005

Mediu

1.	Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, 25.4.1979, p. 1)	Articolul 3, articolul 4 alineatele (1), (2) și (4), articolele 5, 7 și 8
2.	Directiva 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase (JO L 20, 26.1.1980, p. 43)	Articolele 4 și 5
3.	Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură (JO L 181, 4.7.1986, p. 6)	Articolul 3
4.	Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1981 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1)	Articolele 4 și 5
5.	Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7)	Articolele 6, 13 și 15 și articolul 22 litera (b)

Sănătate publică și sănătate animală
Identificarea și înregistrarea animalelor

6.	Directiva 92/102/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1992 privind identificarea și înregistrarea animalelor (JO L 355, 5.12.1992, p. 32)	Articolele 3, 4 și 5
7.	Regulamentul (CE) nr. 2629/97 al Comisiei din 29 decembrie 1997 privind modalitățile de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului privind crotaliile, registrele exploatațiilor și pașapoartele, în contextul sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor (JO L 354, 30.12.1997, p. 19)	Articolele 6 și 8
8.	Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și a produselor din carne de vită și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1)	Articolele 4 și 7

B. Aplicabile de la 1.1.2006

Sănătate publică, sănătate animală și sănătatea plantelor

9.	Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, 19.8.1991, p. 1)	Articolul 3
10.	Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β-agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3)	Articolele 3, 4, 5 și 7
11.	Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale legislației în domeniul alimentar, de înființare a Autorității europene a securității alimentare și de stabilire a procedurilor referitoare la securitatea produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1)	Articolele 14 și 15, articolul 17 alineatul (1), articolele 18, 19 și 20
12.	Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1)	Articolele 7, 11, 12, 13 și 15

Notificarea bolilor

13.	Directiva 85/511/CEE a Consiliului din 18 noiembrie 1985 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a febrei aftoase (JO L 315, 26.11.1985, p. 11)	Articolul 3
14.	Directiva 92/119/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului (JO L 62, 15.3.1993, p. 69)	Articolul 3
15.	Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine (JO L 327, 22.12.2000, p. 74)	Articolul 3

C. Aplicabile de la 1.1.2007*Sănătate animală*

16.	Directiva 91/629/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 de stabilire a normelor minime de protecție a vițelilor (JO L 340, 11.12.1991, p. 28)	Articolele 3 și 4
17.	Directiva 91/630/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor (JO L 340, 11.12.1991, p. 33)	Articolul 3 și articolul 4 alineatul (1)
18.	Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor din crescătorii (JO L 221, 8.8.1998, p. 23)	Articolul 4

ANEXA IV

Bunele condiții agricole și de mediu prevăzute în articolul 5

Obiectul	Standarde
Eroziunea solului: Protejarea solului prin măsuri adecvate	<ul style="list-style-type: none"> — Acoperirea minimă a solului — Gestionarea minimă a terenului care să reflecte condițiile locale specifice — Terassele de reținere
Materiile organice din sol: Menținerea nivelului de materii organice din sol prin metode corespunzătoare	<ul style="list-style-type: none"> — Standardele în materie de rotație a culturilor, dacă este cazul — Gestionarea miriștilor
Structura solurilor: Menținerea structurii solurilor prin măsuri corespunzătoare	<ul style="list-style-type: none"> — Utilizarea unor utilaje corespunzătoare
Nivel minim de întreținere: Asigurarea unui nivel minim de întreținere și evitarea deteriorării habitatelor	<ul style="list-style-type: none"> — Densitatea minimă a vitelor și/sau regimuri corespunzătoare — Protejarea pășunilor permanente — Menținerea particularităților topografice — Evitarea apariției vegetației nedorite pe terenurile agricole

ANEXA V

Scheme de sprijin compatibile prevăzute în articolul 26

Sectorul	Temeiul juridic	Observații
Stafide	Articolul 7 alineatul (1) Regulamentul (CE) nr. 2201/96	Ajutor pe suprafață
Tutun	Articolul 3 Regulamentul (CEE) nr. 2075/92	Ajutor pentru producție
Hamei	Articolul 12 Regulamentul (CEE) nr. 1696/71 Regulamentul (CEE) nr. 1098/98	Ajutor pe suprafață Plăți pentru retragere temporară din circuitul agricol și pentru smulgere
Agro-ecologie	Titlul II capitolul IV (articolele 22 – 24) și articolul 55 alineatul (3) Regulamentul (CE) nr. 1257/1999	Ajutor pe suprafață
Silvicultură	Articolul 31 și articolul 55 alineatul (3) Regulamentul (CE) nr. 1257/1999	Ajutor pe suprafață
Zone defavorizate și zone caracterizate prin condiții de mediu restrictive	Titlul II capitolul V (articolele 13 – 21) și articolul 55 alineatul (3) Regulamentul (CE) nr. 1257/1999	Ajutor pe suprafață
Ulei de măsline	Articolul 5 alineatul (1) Regulamentul nr. 136/66/CEE	Ajutor pentru producție
Bumbac	Articolul 8 Regulamentul (CE) nr. 1554/95	Ajutor pentru producție
Furaje uscate	Articolele 10 și 11 Regulamentul (CE) nr. 603/95	Ajutor pentru producție
Citrice destinate prelucrării	Articolul 1 Regulamentul (CE) nr. 2202/96	Ajutor pentru producție
Tomate destinate prelucrării	Articolul 2 Regulamentul (CE) nr. 2201/96	Ajutor pentru producție
Vin	Articolele 11 – 15 Regulamentul (CE) nr. 1493/1999	Ajutor de restructurare

ANEXA VI

Lista plășilor directe legate de plata unică prevăzută în articolul 33

Sectorul	Temeiul juridic	Observații
Culturi arabile	Articolele 2, 4 și 5 Regulamentul (CE) nr. 1251/1999	Ajutor pe suprafață, inclusiv plăși pentru retragerea terenurilor din circuitul agricol, plăși pentru însilozarea de fân, cuantumuri suplimentare (*), precum și suplimentul și ajutorul special pentru grâu dur
Amidon din cartofi	Articolul 8 alineatul (2) Regulamentul (CEE) nr. 1766/92	Plăși pentru agricultorii care produc cartofi destinați fabricării de amidon
Leguminoase pentru boabe	Articolul 1 Regulamentul (CE) nr. 1577/96	Ajutor pe suprafață
Orez	Articolul 6 Regulamentul (CE) nr. 3072/95	Ajutor pe suprafață
Semințe (*)	Articolul 3 Regulamentul (CEE) nr. 2358/71	Ajutor pentru producție
Carne de vită	Articolele 4, 5, 6, 10, 11, 13 și 14 Regulamentul (CE) nr. 1254/1999	Primă specială, primă pentru de sezonizare, primă pentru vaci de alăptare (inclusiv dacă se plătește pentru juninci și inclusiv prima națională suplimentară pentru vacile de alăptare, dacă este cofinanțată), primă pentru sacrificare, plată pentru extensificare, plăși suplimentare
Lapte și produse lactate	Titlul IV capitolul 7 din prezentul regulament	Primă pentru produse lactate și plăși suplimentare (**)
Carne de oaie și de capră	Articolul 5 Regulamentul (CE) nr. 2467/98, Articolul 1 Regulamentul (CEE) nr. 1323/90, Articolele 4 și 5, articolul 11 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (2) prima, a doua și a patra liniuță Regulamentul (CE) nr. 2529/2001	Primă pentru oi și capre, primă suplimentară și anumite plăși suplimentare
POSEIDOM (*)	Articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b) Regulamentul (CE) nr. 1452/2001	Sector: carne de vită
POSEIMA (*)	Articolul 13 alineatele (2) și (3), articolul 22 alineatele (2) și (3) Regulamentul (CE) nr. 1453/2001	Sector: carne de vită
POSEICAN (*)	Articolul 5 alineatele (2) și (3), articolul 6 alineatele (1) și (2) Regulamentul (CE) nr. 1454/2001	Sectoare: carne de vită, carne de oaie și de capră
Insulele din Marea Egee (*)	Articolul 6 alineatele (2) și (3) Regulamentul (CEE) nr. 2019/93	Sector: carne de vită
Furaje uscate	Articolul 3 Regulamentul (CE) nr. 603/95	Primă pentru produsele transformate (aplicată conform punctului D din anexa VII la prezentul regulament)

(*) Cu excepția cazului în care se aplică articolul 70.

(**) Începând din 2007, cu excepția cazului în care se aplică articolul 62.

ANEXA VII

Calcularea cuantumului de referință prevăzut în articolul 37

A. Ajutoare pe suprafață

1. Dacă un agricultor a primit ajutoare pe suprafață, numărul de hectare exprimat cu două zecimale pentru care s-a efectuat o plată pentru fiecare an din perioada de referință se înmulțește cu cuantumul menționat în cele ce urmează.

- 1.1. Pentru cereale, inclusiv grâul dur, plantele oleaginoase, culturile proteaginoase, semințele de in, inul și cânepa destinate producției de fibre, însilozarea fânului și retragerea din circuitul agricol:

- 63 EUR pe tonă de înmulțit cu productivitatea medie pentru cereale, conform articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999, determinată în planul de regionalizare pentru regiunea în cauză în anul calendaristic 2002.

Norma anterioară se aplică fără să aducă atingere dispozițiilor adoptate de statele membre în sensul articolului 6 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999.

Prin derogare de la articolul 38, media pentru in și cânepă se calculează pe baza numărului de hectare pentru care s-a acordat o plată în cursul anilor calendaristici 2001 și 2002.

- 1.2. Pentru orez:

- 102 EUR pe tonă de înmulțit cu următoarele productivități medii:

State membre	Productivitate (tone/ha)
Spania	6,35
Franța	
— teritoriu metropolitan	5,49
— Guyana franceză	7,51
Grecia	7,48
Italia	6,04
Portugalia	6,05

- 1.3. Pentru leguminoasele pentru boabe:

- linte și năut, 181 EUR/ha;
 — mazărice, 175,02 EUR/ha în 2000, 176,60 EUR/ha în 2001, respectiv 150,52 EUR/ha în 2002.

2. Dacă un agricultor a primit un supliment sau un ajutor special pentru grâul dur, numărul de hectare exprimat cu două zecimale pentru care s-a efectuat o plată pentru fiecare an din perioada de referință se înmulțește cu cuantumul menționat în cele ce urmează.

În zonele enumerate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1251/1999 și în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 2316/1999:

- 291 EUR/ha pentru plata unică care trebuie acordată în anul calendaristic 2005,
 — 285 EUR/ha pentru plata unică care trebuie acordată în anul calendaristic 2006 și în anii următori.

În zonele enumerate în anexa V la Regulamentul (CE) nr. 2316/1999:

- 46 EUR/ha pentru plata unică care trebuie acordată în anul calendaristic 2005.

3. În sensul punctelor precedente, prin „număr de hectare” se înțelege numărul de hectare determinat în funcție de diversele tipuri de ajutor pe suprafață enumerate în anexa VI la prezentul regulament, pentru care au fost respectate toate condițiile stabilite în normele de acordare a ajutorului, ținându-se seama de aplicarea articolului 2 alineatul (4) și a articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999. În ceea ce privește orezul, prin derogare de la dispozițiile din articolul 6 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 3072/95 al Consiliului, dacă suprafețele destinate orezului dintr-un anumit stat membru depășesc, în perioada de referință, suprafața maximă garantată pentru perioada în cauză, cuantumul pe hectar se reduce proporțional.

B. Plăți pentru amidonul din cartofi

Dacă un agricultor a primit o plată pentru amidonul din cartofi, cuantumul se calculează prin înmulțirea numărului de tone pentru care s-a efectuat plata cu 44,22 EUR pe tona de amidon din cartofi, pentru fiecare an din perioada de referință. Statele membre calculează numărul de hectare care trebuie inclus în calculul plății unice proporțional cu numărul de tone de amidon din cartofi produsă pentru care s-a acordat ajutorul prevăzut în articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92, pentru fiecare an din perioada de referință, în limitele unei suprafețe de bază care urmează să fie determinată de Comisie pe baza numărului de hectare comunicat de statele membre și care face obiectul unui contract de cultivare în perioada de referință.

C. Prime și suplimente pentru animale

Dacă un agricultor a primit prime și/sau suplimente pentru animale, cuantumul se calculează prin înmulțirea numărului de animale determinate pentru care s-a acordat o sumă, pentru fiecare an din perioada de referință, cu cuantumul pe cap de animal fixate pentru anul calendaristic 2002, conform articolelor relevante menționate în anexa VI, ținându-se seama de aplicarea articolului 4 alineatul (4), a articolului 7 alineatul (2) și a articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999, precum și a articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2529/2001.

Prin derogare de la articolul 38, pentru plățile suplimentare acordate pentru ovine și caprine în sensul articolului 11 alineatul (2) prima, a doua și a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 2529/2001, media se calculează pe baza numărului de animale pentru care s-a acordat plata în cursul anului calendaristic 2002.

Totuși, plățile efectuate în sensul articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 nu sunt luate în considerare.

În plus, prin derogare de la articolul 38, dacă se aplică articolul 32 alineatele (11) și (12) din Regulamentul (CE) nr. 2342/1999 al Comisiei și articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1458/2001 al Consiliului, numărul de animale pentru care s-a acordat o plată în anul de aplicare a măsurilor în cauză, număr care trebuie utilizat la calcularea cuantumului de referință, nu trebuie să fie mai mare decât numărul mediu de animale pentru care s-a acordat o plată în cursul anului/anilor în care nu s-au aplicat măsurile în cauză.

D. Furaje uscate

Dacă un agricultor a livrat furaje în cadrul unui contract prevăzut în articolul 9 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 603/95 sau a prezentat o declarație privind suprafețele conform articolului 10 din același regulament, statele membre calculează cuantumul care trebuie inclus în cuantumul de referință, proporțional cu numărul de tone de furaje uscate produse pentru care s-a acordat ajutorul prevăzut în articolul 3 din prezentul regulament, pentru fiecare an din perioada de referință și în limitele următoarelor plafoane exprimate în milioane de EUR:

Statul membru	Plafonul pentru furajele prelucrate în produsele prevăzute în articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 603/95 (furaje deshidratate)	Plafonul pentru furajele transformate în produsele prevăzute în articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 603/95 (furaje uscate la soare)	Plafonul total
UEBL	0,049		0,049
Danemarca	5,424		5,424
Germania	11,888		11,888
Grecia	1,101		1,101
Spania	42,124	1,951	44,075
Franța	41,155	0,069	41,224
Irlanda	0,166		0,166

Statul membru	Plafonul pentru furajele prelucrate în produsele prevăzute în articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 603/95 (furaje deshidratate)	Plafonul pentru furajele transformate în produsele prevăzute în articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 603/95 (furaje uscate la soare)	Plafonul total
Italia	17,999	1,586	19,585
Țările de Jos	6,804		6,804
Austria	0,070		0,070
Portugalia	0,102	0,020	0,122
Finlanda	0,019		0,019
Suedia	0,232		0,232
Regatul Unit	1,950		1,950

Statele membre calculează numărul de hectare care trebuie inclus în calculul cwantumurilor de referință proporțional cu numărul de tone de furaje uscate produse pentru care s-a acordat ajutorul prevăzut în articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 603/95, pentru fiecare an din perioada de referință, în limitele unei suprafețe de bază care urmează să fie determinată de Comisie pe baza numărului de hectare comunicat de statele membre și care face obiectul unui contract de cultivare sau declarație privind suprafețele în perioada de referință.

E. Ajutoare cu finalitate regională

În regiunile în cauză, cwantumurile indicate în continuare se includ în calculul cwantumului de referință:

- 24 EUR pe tonă de înmulțit cu productivitățile utilizate pentru plățile pe suprafață în ceea ce privește cerealele, plantele oleaginoase, semințele de in, precum și inul și cânepa destinate producției de fibre în regiunile menționate în articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999;
- cwantumul pe cap de animal prevăzut în articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 1452/2001, în articolul 13 alineatele (2) și (3) și în articolul 22 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1453/2001, în articolul 5 alineatele (2) și (3) și în articolul 6 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1454/2001, de înmulțit cu numărul de animale pentru care s-a acordat o astfel de plată în 2002;
- cwantumul pe cap de animal prevăzut în articolul 6 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2019/93, de înmulțit cu numărul de animale pentru care s-a acordat o astfel de plată în 2002.

F. Ajutoare pentru producția de semințe

Dacă un agricultor a primit un ajutor pentru producția de semințe, cwantumul se calculează prin înmulțirea, pentru fiecare an din perioada de referință, a numărului de tone pentru care s-a acordat o plată cu cwantumul pe tonă fixat conform articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2358/71. Statele membre calculează numărul de hectare care trebuie inclus în calculul plății unice proporțional cu suprafața admisă pentru certificare pentru care s-a acordat ajutorul prevăzut în articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 2358/71, pentru fiecare an din perioada de referință, în limitele unei suprafețe de bază care urmează să fie determinată de Comisie pe baza suprafeței totale admise pentru certificare comunicată Comisiei conform Regulamentului (CEE) nr. 3083/73. Suprafața totală în cauză nu cuprinde suprafața admisă pentru certificarea semințelor de orez (*Oryza sativa* L.), de grâu spelt (*Triticum spelta* L.), precum și de in textil și in pentru ulei (*Linum usitatissimum* L.) și de cânepă (*Cannabis sativa* L.) declarată deja pentru culturile arabile.

ANEXA VIII

Plafoanele naționale prevăzute în articolul 41

(în milioane EUR)

Stat membru	2005	2006	2007 și exercițiile următoare
Belgia	411	411	528
Danemarca	838	838	996
Germania	4 479	4 479	5 468
Grecia	837	834	856
Spania	3 244	3 240	3 438
Franța	7 199	7 195	8 055
Irlanda	1 136	1 136	1 322
Italia	2 539	2 530	2 882
Luxemburg	27	27	37
Țările de Jos	386	386	779
Austria	613	613	711
Portugalia	452	452	518
Finlanda	467	467	552
Suedia	612	612	729
Regatul Unit	3 350	3 350	3 868

ANEXA IX

Lista culturilor arabile prevăzute în articolul 66

Cod NC	Denumirea produselor
I. CEREALE	
1001 10 00	Grâu dur
1001 90	Alte tipuri de grâu și borceag, altele decât grâul dur
1002 00 00	Secară
1003 00	Orz
1004 00 00	Ovăz
1005	Porumb
1007 00	Sorg cu boabe
1008	Hrișcă, mei și iarba-cănărașului; alte cereale
0709 90 60	Porumb zaharat
II. SEMINȚE OLEAGINOASE	
1201 00	Boabe de soia
ex 1205 00	Semințe de rapiță navetă sau colza
ex 1206 00 10	Semințe de floarea soarelui
III. PLANTE PROTEAGINOASE	
0713 10	Mazăre
0713 50	Bob mare și bob cu sămânță mică
ex 1209 29 50	Semințe de lupin
IV. IN	
ex 1204 00	Semințe de in (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	In, brut sau topit, destinat producției de fibre (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. CÂNEPĂ	
ex 5302 10 00	Cânepă, brută sau topită, destinată producției de fibre (<i>Cannabis sativa</i> L.)

ANEXA X

Zonele tradiționale de producție a grâului dur prevăzute în articolul 74

GRECIA

Nomoi (prefecturi) din următoarele regiuni

Grecia Centrală

Peloponez

Insulele Ioniene

Salonic

Macedonia

Insulele din Marea Egee

Tracia

SPANIA

Privincii

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Málaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Zaragoza

AUSTRIA

Pannonia:

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern (Districte ale Asociațiilor țărănești)*

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneuburg

2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbach

2658 Gänserndorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate (Diviziuni ale districtelor)*

3018 Neusiedl/See

3026 Eisenstadt

3034 Mattersburg

3042 Oberpullendorf

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer (Districte ale Camerei de Agricultură)*

1007 Viena

FRANȚA

Regiuni

Midi-Pyrénées

Provence-Alpes-Côte d'Azur

Languedoc-Roussillon

Departamente ()*

Ardèche

Drôme

ITALIA

Regiuni

Abruzzo

Basilicata

Calabria

Campania

Lazio

Marche

Molise

Umbria

Puglia

Sardinia

Sicilia

Toscana

PORTUGALIA

Districte

Santarém

Lisabona

Setúbal

Portalegre

Évora

Beja

Faro

(*) Fiecare din aceste departamente poate fi asociat uneia din regiunile enumerate anterior.

ANEXA XI

Lista semințelor prevăzute în articolul 99

		(EUR/100 kg)
Cod NC	Denumirea produselor	Cuantumul ajutorului
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— soiuri cu bob lung cu lungime de peste 6,0 mm și cu un raport lungime/lățime mai mare sau egal cu 3	17,27
	— alte soiuri pentru boabe a căror lungime este mai mare, mai mică sau egală cu 6,0 mm și al căror raport lungime/lățime mai mic de 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (în textil)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (în pentru ulei)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (soiuri cu un conținut de tetrahidrocannabinol de maximum 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. și K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> și <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L.	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (varietăți)	36,59

⁽¹⁾ Dimensiunea boabelor de orez se măsoară în stadiul de orez albit, după următoarea metodă:

- (i) se prelevează un eșantion reprezentativ din lot;
- (ii) se triază eșantionul pentru a putea utiliza boabe întregi, inclusiv boabe necoapte;
- (iii) se fac măsurători asupra a câte 100 de boabe și se face media;
- (iv) rezultatul se exprimă în milimetri, rotunjit la o zecimală.

⁽²⁾ Conținutul de tetrahidrocannabinol (THC) al unui anumit soi se determină prin analiza unui eșantion menținut la greutate constantă. Pentru ca ajutorul să poată fi acordat, conținutul de THC din greutatea eșantionului nu trebuie să depășească 0,2 %. Eșantionul menționat anterior se compune din treimea superioară a unui număr reprezentativ de plante prelevate în mod aleator la sfârșitul perioadei de înflorire și curățate de tulpini și de semințe.

(EUR/100 kg)		
Cod NC	Denumirea produselor	Cuantumul ajutorului
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (mazăre furajeră)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (bob mic)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03